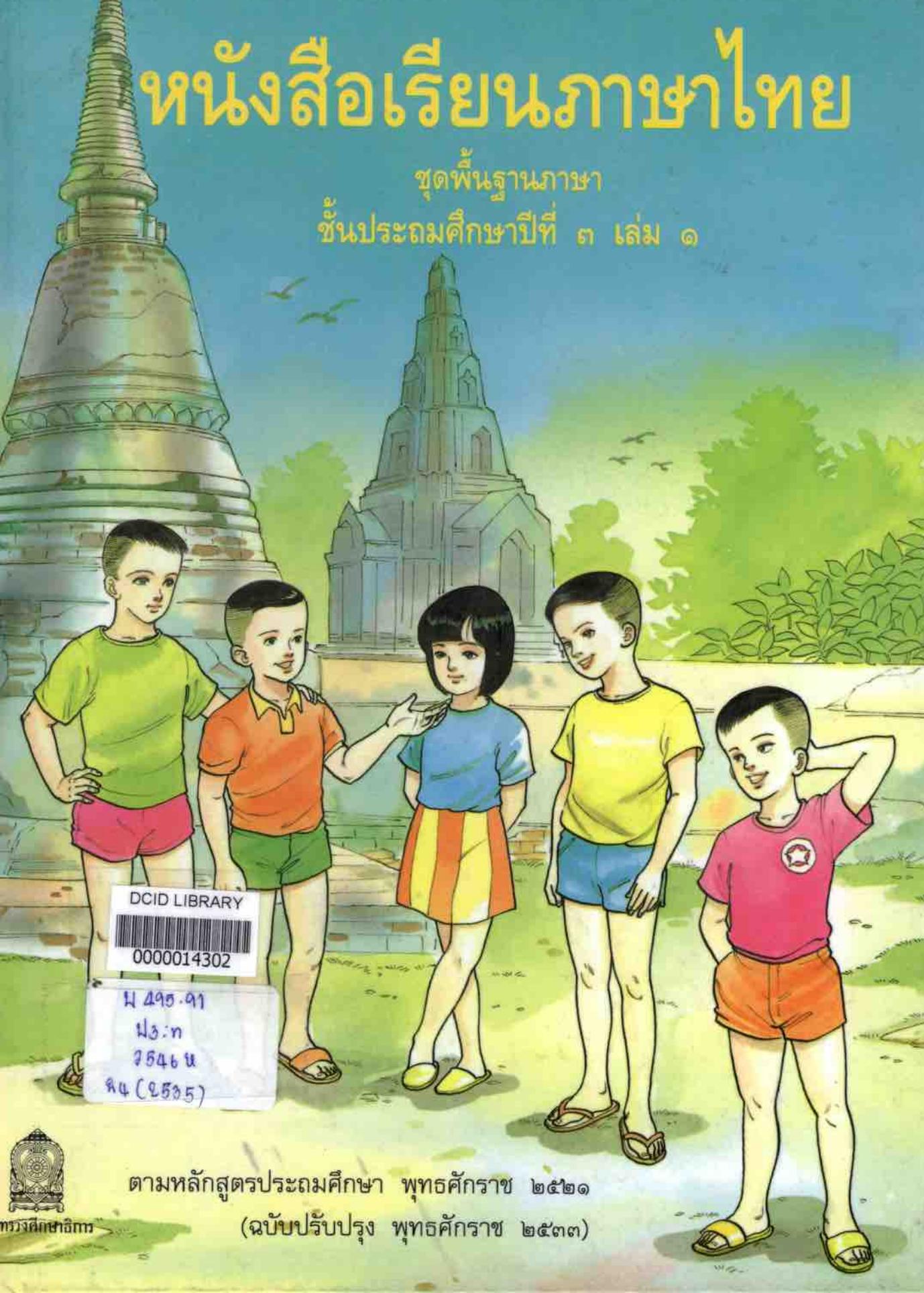

หนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑

DCID LIBRARY

0000014302

๔ ๔๙๕.๙๑

๖๓:๊

๒๕๔๖ ๖

๙๔ (๒๕๓๕)

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๑๑

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๓๓)

กระทรวงศึกษาธิการ

คำแนะนำผู้ปกครอง

ผู้ปกครองจะช่วยบุตรหลานของท่านให้อ่านและเขียนหนังสือที่บ้านได้ดังนี้

๑. ดูแลให้อ่านหนังสือที่บ้านอยู่เสมอเพื่อให้มีนิสัยรักการอ่าน
๒. ช่วยเหลือให้อ่านและเขียนหนังสือดังต่อไปนี้
  - ๒.๑ ช่วยนักเรียนให้อ่านคำยากในบทเรียนก่อนอ่านหนังสือ
  - ๒.๒ อ่านเรื่องในหนังสือเรียนแล้วให้เล่าเรื่องให้ฟัง
  - ๒.๓ สะกดคำตามหนังสือเรียนแล้วหัดเขียน
  - ๒.๔ เล่นทายคำอ่านในหนังสือเรียน
  - ๒.๕ อ่านบทอ่านเสริมบทเรียนแล้วให้เล่าเรื่องให้ฟัง

หนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๗๗)

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๗)
พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๗๕ จำนวน ๖๐,๐๐๐ เล่ม

ผู้จัดทำต้นฉบับ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์แลกโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร
และโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลเวเนช腋เดน

ส่วนลิขสิทธิ์

ISBN 974-10-0769-8

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

A handwritten signature in black ink, appearing to read "นายอรุณ ปรีดิลักษณ์".

(นายอรุณ ปรีดิลักษณ์)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๑๐ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียน คู่มือครู และแบบฝึกหัดภาษาไทย ระดับประถมศึกษา คณะกรรมการฯ ได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ พร้อมด้วยคู่มือครูและแบบฝึกหัดภาษาไทย เพื่อใช้ทดลอง ในโรงเรียนในโครงการร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ระดับประถมศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๓๕ และติดตามผลการใช้ มาปรับปรุงด้านฉบับเพื่อจัดพิมพ์ใช้จริงในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศในปีการศึกษา ๒๕๓๖ ต่อไป

การเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยอย่างมีความหมาย พัฒนาทักษะกระบวนการและความคิดของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะและความสามารถทางภาษา ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นี้ กำหนดคำพื้นฐานประมาณ ๑,๖๐๐ คำ ตามที่กำหนดในหลักสูตร พุทธศักราช ๒๕๑๐ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ขณะเดียวกันก็พัฒนางำนคำให้กว้างขวางขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วย

อนึ่ง การสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นี้ วิธีสอนจะแตกต่างไปจากชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ ก่อให้เกิดการสอนอ่านจะเน้นการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อวิเคราะห์ โครงสร้างของเรื่อง สามารถจับประเด็นสำคัญ จัดลำดับเรื่อง หารายละเอียดของเรื่อง หาเหตุผล สรุปความจากเรื่อง ที่อ่านได้ และยังมุ่งที่จะเสริมสร้างทักษะการลากคำ การน้ำหลักภาษามาใช้ในการพูดและการเขียนให้ถูกต้อง มุ่งฝึกทักษะ การเขียนเรียงความตามโครงสร้างของเรื่อง การตอบคำถาม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนในชีวิตประจำวัน ให้มีนิสัยรักการเขียนและรักการอ่านเพื่อการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในภายภาคหน้า

นอกจากนี้หนังสือเรียนชุดนี้ยังคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยกำหนดเรื่องให้สอดคล้องกับสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคุณธรรม อย่างมีความสุข ครูและผู้ปกครองจึงควรร่วมมือกันฝึกนักเรียนให้อ่านหนังสือด้วยตนเองให้มากขึ้น โดยเฉพาะการอ่าน บทหรือกรองและอ่านเสริมบทเรียน เพื่อช่วยสร้างเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การสอนภาษาไทยจะต้องสร้างเสริมทักษะการเขียน ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด จำดับเรื่อง ตามเหตุการณ์ คิดอย่างมีเหตุมีผล สามารถเขียนเรื่องตามความคิด เขียนอย่างมีรายละเอียดของเรื่อง มีความสามารถในการฟัง และสามารถเขียนเรื่องจากการฟังได้ จากแนวการสอนดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาดีขึ้น

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ช่วยให้การเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร อย่างไรก็ดี หนังสือเล่มนี้อาจยังมีข้อควรปรับปรุง แก้ไขอยู่บ้าง กรมวิชาการยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขหนังสือเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กรมวิชาการขอขอบคุณคณะกรรมการฯ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือเรียนนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีไว้ ณ โอกาสนี้

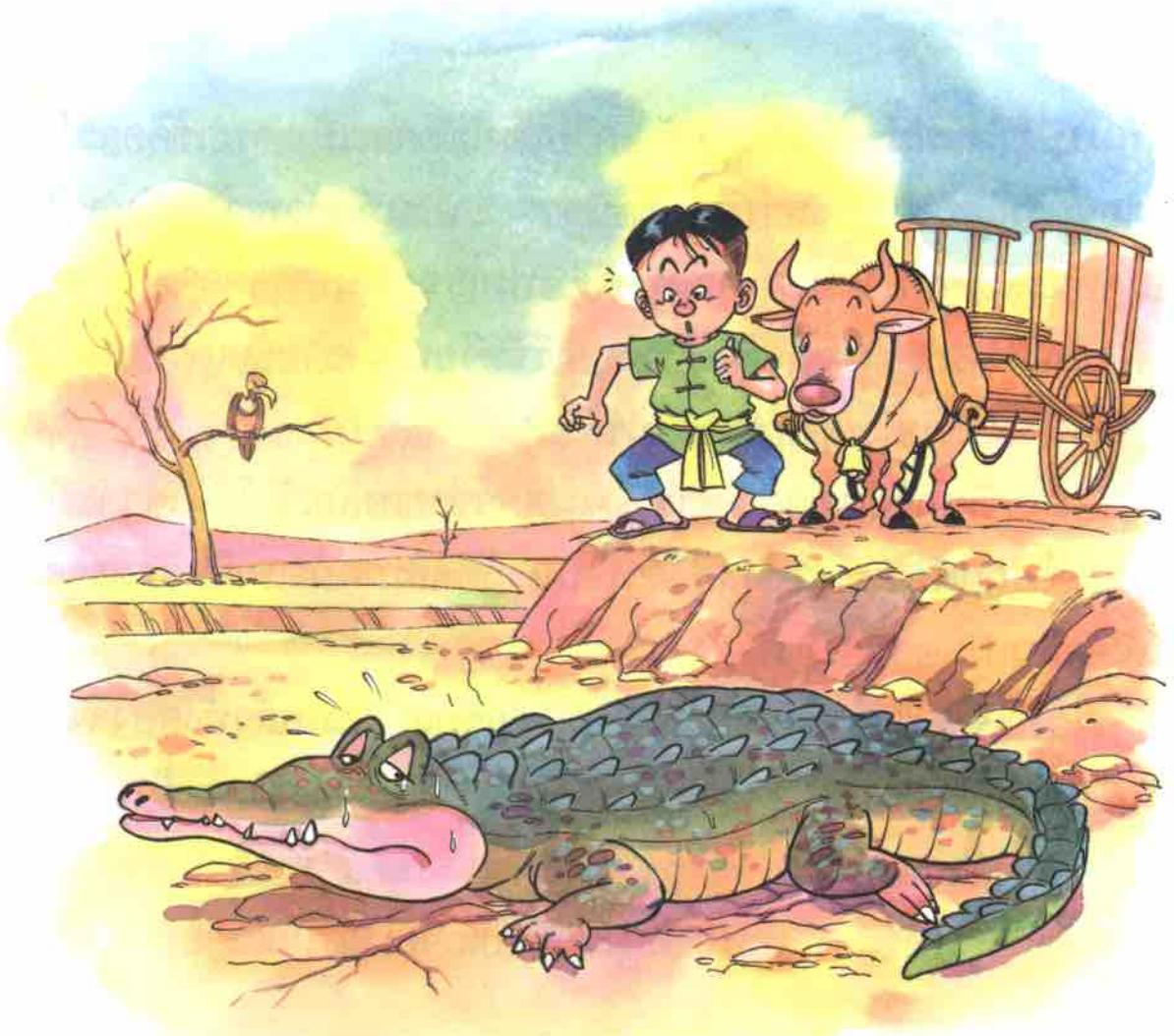
(นายจำรัส แสงธีระ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ ทำคุณบูชาไทย โปรดสัตว์ได้บ้าป	๑
๒ บ้านแสนนสุข	๑๒
๓ กินดี มีสุข	๒๓
๔ ผึ้งน้อยชุมแดง	๓๕
๕ จดหมายและข่าวสาร	๔๙
๖ สวนสมของลุงบุญ	๖๑
๗ เด็กกรุงเก่า	๗๒
๘ รวมพลังร่วมพัฒนา	๘๖
๙ ไซบีเรีย	๙๗

บทที่ ๑

ทำคุณบูชาโภช โปรดสัตว์ได้บ้า

จะระเข้ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบึงกว้างใหญ่ พอกถึงฤดูแล้งน้ำในบึงแห้ง จะระเข้นอนอยู่ริมบึงอย่างอ่อนเพลีย มีชายคนหนึ่งขับเกวียนผ่านมาเห็นจะระเข้นอนอยู่กลางเดดก็นีกสงสาร จึงถามจะระเข้ว่า “เจ้านอนอยู่ในบึงไม่มีน้ำเช่นนี้คงร้อนมาก เราจะช่วยพาเจ้าไปที่แม่น้ำ เจ้าจะไปหรือไม่” จะระเข้ได้ฟังก็ยินดีจึงพูดว่า “ถ้าท่านพาเราไปที่แม่น้ำก็จะเป็นบุญคุณแก่เรา” ชายขับเกวียนลงไปมัดจะระเข้ด้วยเทาวัลย์ แล้วลากจะระเข้นอนเกวียนไปยังแม่น้ำใหญ่

เมื่อถึงแม่น้ำแล้ว ชายขับเกวียนแก้มัดจะระเข้ จระเข้คิดจะกิน ชายขับเกวียนเป็นอาหารจึงพูดขึ้นว่า “ท่านมัดข้าพเจ้าจนหายใจไม่ออกและเจ็บปวดมาก ท่านทำผิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะกินท่าน เสียบดันนี่” จระเข้พูดแล้วก็งับชายขับเกวียนไว้ ชายขับเกวียนตกใจ รีบค่าว่าก็งไม่ริมฝีน้ำแล้วเห็นไวยาวainer

ชายขับเกวียนพูดว่า “เราได้เมตตาช่วยเหลือเจ้าไว้ เจ้าจะกิน เราแน่นไม่ถูกต้อง เราทั้งสองควรไปหาผู้ตัดสิน ถ้าเราผิดจริงเราจะให้เจ้ากินเป็นอาหาร”

จระเข้ได้ฟังจึงอ้าปากปล่อยชายขับเกวียน แล้วหั้งสองจึงพากันไปทางที่อยู่ริมแม่น้ำ ชายขับเกวียนเล่าเรื่องให้ฟัง แล้วขอให้ช่วยตัดสินความ ญูเห็นว่าจระเข้เป็นสัตว์เช่นเดียวกับตน จึงตัดสินว่า ชายขับเกวียนทำผิด ให้จระเข้กินชายขับเกวียนได้ แต่ชายขับเกวียนไม่ยินยอม

ขณะนั้นวัวเดินผ่านมาจะกินน้ำที่แม่น้ำ ชายขับเกวียนเล่าเรื่องให้วัวฟัง แล้วขอให้วัวตัดสินความ วัวคิดว่ามนุษย์ใช้วัวทำงานหนัก ไร้ความปราณี จึงตัดสินว่าชายขับเกวียนทำผิด ให้จระเข้กินชายขับเกวียนได้ แต่ชายขับเกวียนไม่ยินยอม

เพราะตัวหนึ่งเที่ยวกินใบไม้ใบหญ้าผ่านมา ชายขับเกวียนเล่าเรื่องให้แพะฟังแล้วขอให้แพะช่วยตัดสินความ แพะคิดว่ามนุษย์ควรเป็นอาหารของจระเข้ จึงตัดสินว่าชายขับเกวียนทำผิด ให้จระเข้กินชายขับเกวียนได้ แต่ชายขับเกวียนไม่ยินยอม

ขณะนั้นคนตกปลาเที่ยวดอกปลาอยู่ริมน้ำเดินผ่านมา ชายขับเกวียนเล่าเรื่องให้คนตกปลาฟัง แล้วขอให้ตัดสินความ ชายตกปลาเห็นว่า

ตนต้องหาปลาอยู่ริมน้ำ ถ้าเข้าข้างชายขับเกรียงจะระเข้จะต้องกรธ และทำร้ายตน จึงตัดสินว่าชายขับเกรียงทำผิด ให้จะระเขกินชายขับเกรียงได้ แต่ชายขับเกรียงไม่ยินยอม

ในเวลานั้นมีชายหนุ่มเจ้าปัญญาคนหนึ่งเดินผ่านมา ชายขับเกรียงได้เล่าเรื่องให้ชายหนุ่มผู้นั้นฟัง และขอร้องให้ตัดสินความ

ฝ่ายจะระเข้ได้ฟังชายขับเกวียนเล่าเรื่องจบแล้วจึงพูดกับชายหนุ่มเจ้าปัญญาว่า “เรื่องที่ชายผู้นี้เล่าไม่เป็นความจริง เดิมที่ข้าพเจ้าอยู่ที่บึงมีความสุขสำราญดี วันนั้นข้าพเจ้านอนป่วยอยู่ ชายผู้นี้จับข้าพเจ้ามัดด้วยเทาวัลย์ ข้าพเจ้าไม่มีแรงต่อสู้ ข้ายังพาข้าพเจ้าเดินทางมาใกล้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความลำบาก เนตุนี้ข้าพเจ้าจึงจะกินชายผู้นี้เป็นอาหาร”

ชายหนุ่มเจ้าปัญญาจึงถามว่า “เขาจับเจ้ามัดไว้แล้วเขากำอย่างไรอีก”

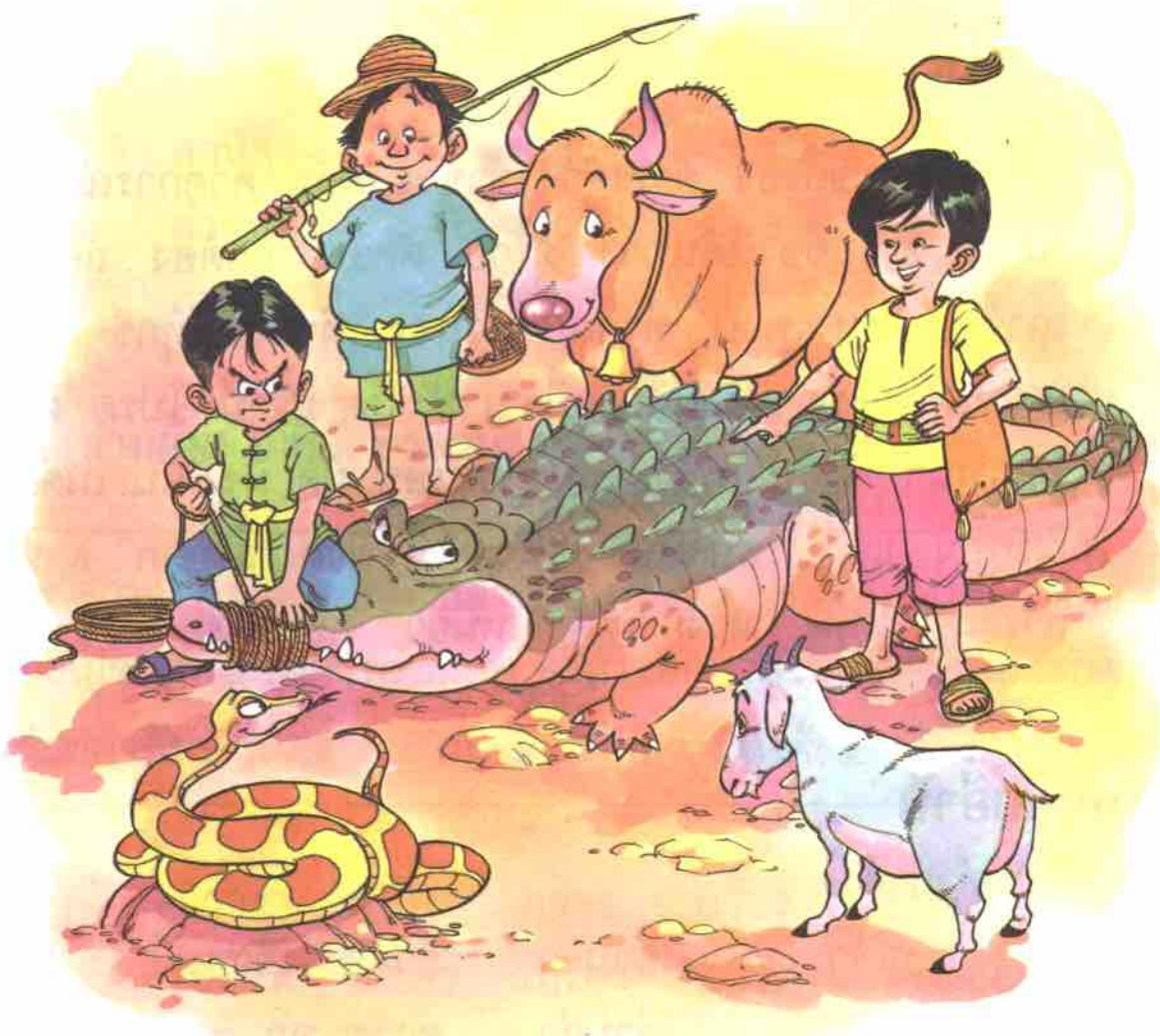
จะระเข้ตอบว่า “เขาชุดลากและทุบตีข้าพเจ้า”

ชายขับเกวียนได้ฟังจะระเข้พูดจึงเย่งขึ้นว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้ชุดลากและทุบตีจะระเข้ ข้าพเจ้ามัดจะระเข้เพื่อลากขึ้นเกวียนโดยสะdagกเท่านั้น และข้าพเจ้าก็ไม่ได้มัดจนแน่น ข้าพเจ้าเมตตาสงสารจึงพยายามช่วยจะระเข้”

จะระเข้พูดว่า “เข้าพูดไม่จริง ข้าพเจ้าต่างหากที่พูดจริงทั้งสิ้น”

ชายหนุ่มได้ฟังจะระเข้พูดก็คาดการณ์ได้ว่า จะระเข้คิดไม่ซื่อ เพราะตามธรรมดاجะจะระเข้มีนิสัยดุร้าย ชายหนุ่มจึงขอให้ชายขับเกวียนมัดจะระเข้อีกครั้ง และพาจะระเข้กลับไปที่บึงเพื่อพิสูจน์ความจริงว่าชายขับเกวียนมัดจะระเข้อย่างไร และจะระเข้อยู่ในบึงอย่างไร เมื่อชายขับเกวียนมัดจะระเข้ และขับเกวียนพาจะระเข้พร้อมด้วยชายหนุ่มผู้ตัดสินความไปถึงบึงแล้ว ชายหนุ่มผู้นี้ก็ให้ชายขับเกวียนแก้เทาวัลย์ที่มัดจะระเข้แล้วปล่อยจะระเข้ลงไปในบึง

ชายหนุ่มถามจะระเข้ว่า “เดิมที่เจ้าอยู่ที่บึงนี้เป็นที่สุขสำราญใช่หรือไม่”

จะเรข์ตอบว่า “ใช่แล้ว บึงนี้เป็นที่สุขสำราญของข้าพเจ้า”

ชายหนุ่มจึงพูดกับจะเรข์ว่า “ชายข้าบเกวียนมีความผิดที่หวังจะช่วยเจ้าจึงนำเจ้าไปสู่เมืองน้ำ บังนี้เข้าได้นำเจ้ากลับมาสู่บึงที่เจ้าเคยอยู่ สุขสำราญแล้ว เป็นอันว่าเรื่องนี้เลิกแล้วต่อ กัน”

จะเรข์ได้ฟังดังนั้น ก็เสียใจที่ต้องกลับมาอยู่ในบึงที่แห้งแล้วร้อน ต้องทนทุกข์แสนสาหัสต่อไป ส่วนชายข้าบเกวียนก็รำพึงว่า ก่อนเราจะช่วยเหลือผู้ใดนั้นควรพิจารณาให้รอบคอบว่า เมื่อช่วยแล้วจะทำให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนหรือไม่ มิฉะนั้นจะเข้าทำงานของทำคุณบูชาไทย โปรดสัตว์ได้บาก

คำใหม่ในบทเรียน

แก้ ใจร้าย ขอร้อง ข้าพเจ้า เข้าข้าง คัว คาดการณ์ งับ
จะระเข้ ซ้ำ ซื่อ เดินทาง ดุร้าย ตัดสิน ถูกต้อง ถ้อยคำ
ເගວລົມ ທນ ທ່ານ ທຳຄຸນ ທຳນອງ ທຳຮ້າຍ ທຸກໆ ທຸບຕີ
ເທິ່ນນັ້ນ ຜຣມດາ ນິສ້ຍ ບັດນີ້ ບາປ ບຶ່ງ ປຣານີ ໂປຣ ຝ່າຍ
ພິຈາຮານາ ພິສູຈົນີ ເພຣະຂະນັ້ນ ມນຸ່ຊຍ໌ ມັດ ມີຂະນັ້ນ ເມຕຕາ
ຢືນຍອມ ແຍ້ງ ຮອບຄອບ ຮຳພຶງ ໄກ ລາກ ລຳບາກ ສາຫັສ
ສໍາຮາຜູ ມັນ ອັນ ແຫຼ່ງ ແຫຼ່ງ ແຫຼ່ງ ອ່ອນເພລີຍ ອ້າ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

ข้าพเจ้า	อ่านว่า	ข້າ-ພະ-ເຈົ້າ
ความทุก່າ	อ่านว่า	ຄວາມ-ທຸກ
คาดการณ์	อ่านว่า	ຄາດ-ການ
จะระเข้	อ่านว่า	ຈອ-ຮະ-ເเข້
ເກວລົມ	อ่านว่า	ເກາ-ວັນ
บາປ	อ่านว่า	ບາບ
ບັນຍາ	อ่านว่า	ບັນ-ຍາ
ພິຈາຮານາ	อ่านว่า	ພິ-ຈາ-ຮະ-ນາ
ພິສູຈົນີ	อ่านว่า	ພິ-ສູດ
ມນຸ່ຊຍ໌	อ่านว่า	ມະ-ນຸດ
ເມຕຕາ	อ่านว่า	ເມດ-ຕາ

ສ-ສາ	อ่านว่า	ສ-ສານ
ສ-ຫັດ	อ่านว่า	ສ-ຫັດ
ສ-ຮານ	อ่านว่า	ສ-ຮານ
ເໜດ	อ่านว่า	ເໜດ

อ่านผันคำที่มีอักษรควบ

ກ- ກລ- ກວ- ປ- ປລ- เป็นอักษรควบ ให้อ่านออกเสียง พยัญชนะทั้งสองตัวพร้อมกัน คำที่ใช้อักษรควบเหล่านี้เมื่อสะกดด้วยมาตรา เม่ง กນ ກມ ເກຍ ເກອວ ພັນໄດ້ & เสียง

ກວງ ກວ່າງ ກວ້າງ ກວິງ ກວ່າງ
 ເປີຢາ ເປີຢາ ເປີຢາ ເປີຢາ ເປີຢາ
 ກຣິງ ກລິ້ງ ກລ່ອມ ກວ້າງ ເປີຢາ ປລ່ອຍ ເປີຢາ

ຂ- ຂວ- เป็นอักษรควบ ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวพร้อมกัน คำที่ใช้อักษรควบเหล่านี้เมื่อสะกดด้วยมาตราเม่ง กນ ກມ ເກຍ ເກອວ ພັນໄດ້ ๓ เสียง

ຂລູຍ ຂລຸ່ຍ ຂລຸ້ຍ
 ຂວາງ ຂວ່າງ ຂວ້າງ
 ຂລຸ່ຍ ຂວາງ ຂວ້າງ

คร- คล- คว- พร- พล- เป็นอักษรควบ ให้อ่านออกเสียง
พยัญชนะทั้งสองตัวพร้อมกัน คำที่ใช้อักษรควบเหล่านี้เมื่อสะกด
ด้วยมาตรา แม่กง กน กม เกย เกօว ผันได้ ๓ เสียง

ครั้ง	ครั้ง	ครั้ง			
คลุ่ม	คลุ่ม	คลุ่ม			
คล่อง	คล่อง	คล่อง			
คว้าง	คว่าง	คว้าง			
พร่อง	พร่อง	พร่อง			
ผลอย	ผลอย	ผลอย			
ครั้ง	ครั้ง	คราว	คร่าว	ครีน	ครีม
คลัง	คลัง	คลุ่ม	คลุ่ม	คล้าย	คล้าย
ควัน	ควัน	ความ	คว้าน	เค้ง	คว้าง

อ่านเป็นคำ

กลัว	กลาง	กลิ้ง	ใกล้	กว่า
กว้าง	กว้าง	เกรียน	ไขว้	ขวัญ
ขวิด	ขว้าง	คู่	ไคร	คว้า
ความ	ตรง	ปลา	ปล่อย	เปลี่ยว
ผลanus	เพราะ	พร้อม	เพลีย	พลุ่ง
กลางไฟ	กลิ้งเกลือก	กริงเกรง	กว้างขวาง	
ไข่คัว	ขวัญหาย	วัวขวิด	ขว้างของ	

ขวากไข่ไก่	ไคร่ค vrouญ	เคວังคัวง	อ้อยคัวน์
คลุ้มคลัง	ปล้อยปลา	ปลอดภัย	ทางเปลี่ยว
เผาผลanus	เพราะพริ้ง	พร้อมเพรียง	อ่อนเพลีย

ความรู้ทางภาษา

การอ่านคำที่มีไม้ทันทมาต

เรียกว่า ไม้ทันทมาต ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง พยัญชนะที่มีไม้ทันทมาต เรียกว่า ตัวการันต์ ไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

มนุษย์ พิสูจน์ สัตว์ ทุกๆ
ปักษาได้ คาดการณ์ เගาวัลย์

อ่านบทร้อยกรอง

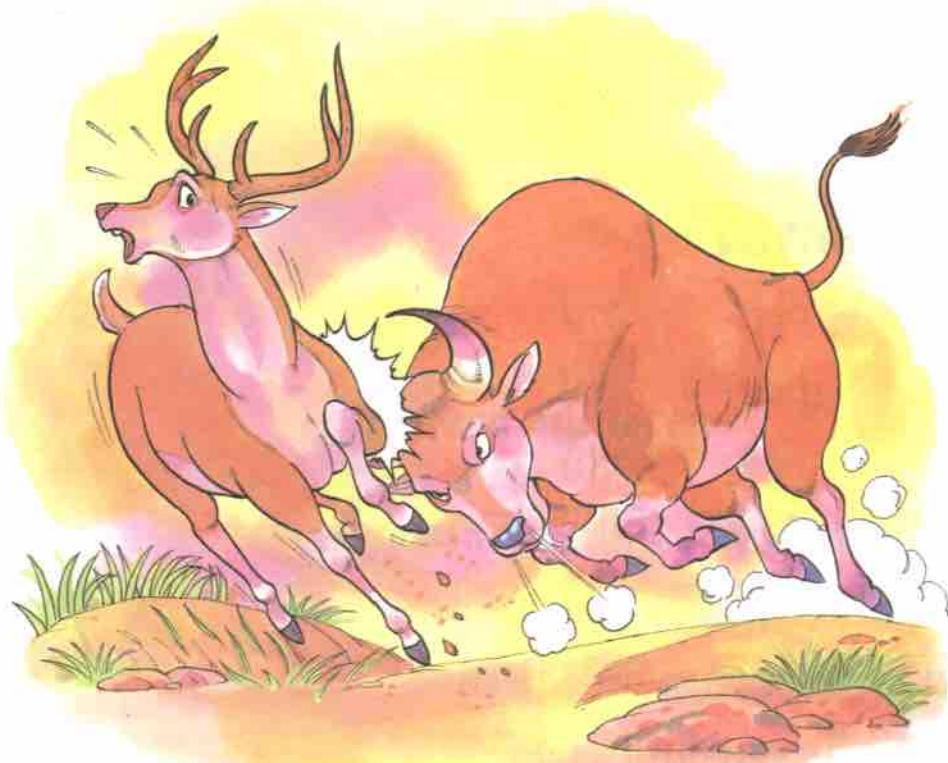
กว้างหนู่ม กระทิงเปลี่ยว

ปัง ปัง ปัง เสียงปืนดังกลางป่าใหญ่
เมื่อพرانไฟร้าไถยิงกระทิงเปลี่ยว
กระสุนพลาดหุดหิดไปนิดเดียว
กระทิงเลี้ยวหลบหนีเพราะมีภัย

ຝູ້ສັດວົບປ້າຫວາດໜວນຂວັງພວ
ກລັວຖຸກມ່າຍີ່ນັກໜີ້ຂວັກໄຊ່
ກະທິງເປັນເປົ້າກລັວຈົງຍິ່ງກວ່າໂຄ
ຈະຫລບຫ່ອນຕຽນໃຫຍ້ແນ່ມີ

ກວາງໜຸ່ມນ້ອຍຫລບຫຼຸ່ມໃນພຸ່ມໄມ້
ຮ້ອງເຮັກໃຫ້ກະທິງວິ່ງມານີ້
ອຢ່າກົງເກຮັງມາຫລບຫຼຸ່ມໃນຫຼຸ່ມນີ້
ຈະເປັນທີ່ອຸ່ຽວດແລະປລອດກັຍ

ຄຣັນພື້ນກັຍຈາກພຣານທີ່ພລາບູພວ່າ
ກະທິງບໍາພູ່ງເຂົາຂົດແພລັງຖາທີ່ໄສ
ກວາງລົ້ມກລິ່ງເໜື້ອນໂດນຂ້າງເຄວັງຄວັງໄກລ
ກວາງເຈັບຕັ້ງເພຣະເຫດຸໃດໂຄ່ຽວມູດ

อ่านเสริมบทเรียน

เรามารู้จักจระเข้กัน

จระเข้เป็นสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ ถ้านักเรียนเคยเห็นจังจากหรือตุ๊กแกจะพอนึกออกกว่ารูปร่างของจระเข้ก็คล้ายกับจิงจกและตุ๊กแกแต่มีขนาดใหญ่กว่ามาก หนังที่หลังของจระเข้เป็นเกล็ดแข็งมาก คอสั้นหัวยาว ปากยาว และปลายปากนูนสูงขึ้นเป็นช่องเปิดของรูจมูก ส่วนนี้เรียกว่า ก้อนขี้หมา ทางของมันแบบยาวใช้ใบก��ะว่ายน้ำ มันจึงว่ายน้ำได้เร็ว

จระเข้ชอบอาศัยอยู่บริเวณป่าริมน้ำ หรือตามแม่น้ำลำคลอง มันชอบหากินในน้ำ อาหารของมันได้แก่ ปลาและเนื้อสัตว์ต่าง ๆ

บทที่ ๒

บ้านแสนสุข

บ้านของหาญเป็นเรือนสองชั้นหลังกระดับรัดทาสีเขียวอ่อน ปลูกอยู่ในซอยห่างจากที่ว่าการอำเภอไม่มากนัก หน้าบ้านเป็นถนนราดยางแยกจากถนนใหญ่สายที่ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอ บริเวณหลังบ้านเป็นสวนที่ร่มรื่น ปลูกไม้ผล มีมะม่วง ขนุน น้อยหน่า และกล้วยน้ำว้า

พ่อของหาญเป็นศึกษาธิการอำเภอ ทุกเช้าพ่อจะเดินไปทำงานที่ที่ว่าการอำเภอ ส่วนแม่เป็นครูสอนในโรงเรียนที่หาญและไปเตยเรียนอยู่ ซึ่งไม่ไกลจากที่ว่าการอำเภอนัก แม่จึงเดินไปโรงเรียนพร้อมกับหาญและไปเตย หาญกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ส่วนใบเตยน้องสาวเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ทุกวันแม่ทำอาหารเย็น ใบเตยก็เข้าครัวช่วยแม่ทำกับข้าว ส่วนหาญรดน้ำไม่ดออกที่พ่อปลูกไว้หน้าบ้าน และรดน้ำผักที่พ่อปลูกไว้ข้างบ้าน พ่อบอกหาญเสมอว่าการปลูกผักเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แม่เก็บผักมาทำอาหาร ทำให้เมื่อประยัดค่าอาหารได้มาก

คำวันนี้ ดวงจันทร์เต็มดวงอยอยู่เหนือยอดต้นมะพร้าวน้ำบ้าน ต้นมะลิน้ำบ้านออกดอกออกสีกลืนห้อมมาตามลมตลอดเวลา พ่อแม่หาญ และใบเตยอยู่ในห้องนั่งเล่น พ่ออ่านหนังสือพิมพ์อยู่บนเก้าอี้นั่น ใบเตยทำการบ้านภาษาไทยอยู่ใกล้ๆ แม่ซึ่งกำลังซ้อมเสื้อผ้าให้ใบเตย ส่วนหาญอยู่ที่ใต้อาหาร เขากำลังวาดภาพประกอบรายงาน

“เด็กเอ่ยเด็กน้อย
ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา
เมื่อเติบใหญ่เราจะได้มีวิชา
เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน
จะพากเพียรไปเต็จจะเกิดผล
ถึงลำบากตราชตระกัจทัน
เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย”

ใบเตยอ่านบทอกสร้อยเสียงดัง ทุกคนมองใบเตย ใบเตยหันมาขึ้มกับพ่อแล้วพูดว่า “หนูเห็นทุกคนไม่พูดกันเลย มันเงียบจริง ๆ หนูจึงอ่านกลอนดัง ๆ ค่ะ”

พ่อยิ้มแล้วพูดว่า “ทุกคนมีงานทำนี่ลูก จึงไม่ได้พูดกัน กลอนดอกสร้อยที่ลูกอ่านบทนี้ สอนให้ลูกรู้ว่า เมื่อเรายังเป็นเด็กจะต้องขยันเล่าเรียน หาความรู้สั่ตน เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะได้มีความรู้ สำหรับประกอบอาชีพเลี้ยงตนได้ จะได้ไม่ลำบากอย่างไรล่ะ”

“ค่ะพ่อ หนูจะขยันเรียนค่ะ” ใบเตยกล่าว

หาญวดภาพประกอบรายงานเสร็จพอดี จึงพูดขึ้นว่า “พี่มีหนังสือนิทานเรื่องหนึ่งที่ยืมมาจากห้องสมุดของโรงเรียน พี่อ่านแล้วเป็นเรื่องคนเกียจคร้านกับคนขยันเรียน นิทานเรื่องนี้สนุกมาก พี่จะอ่านให้ฟัง”

พ่อมองดูหาญอย่างซื่นชุมที่หาญรักน้องและเอื้อเพื่อต่อหน้องเสมอ หาญลุกขึ้นไปหยิบหนังสือจากกระเบานั่งสีอ่อนมาแล้วอ่านให้น้องฟังดังนี้

มีชายคนหนึ่งเป็นผู้มีความรู้ทางอาชีพหลายอย่าง เขาตั้งโรงเรียนสำหรับสอนวิชาอาชีพ ก่อนที่เขาจะสอนความรู้ทางอาชีพให้ผู้ใด เขายังต้องสอนให้ผู้นั้นอ่านและเขียนหนังสือได้เสียก่อน

ชายสองคนซึ่อพรและซัยมาขอเรียนวิชาอาชีพจากชายผู้นั้น พรเป็นคนขยัน เขาตั้งใจอ่านและเขียนหนังสือ จึงอ่านและเขียนหนังสือเก่ง เมื่อครูสอนความรู้ทางอาชีพ พรก็เรียนได้ดี ส่วนซัยเป็นคนเกียจคร้าน เขายังไม่ตั้งใจเรียนหนังสือ จึงอ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ เมื่อครูสอนความรู้ทางอาชีพ ซัยก็เรียนไม่ได้

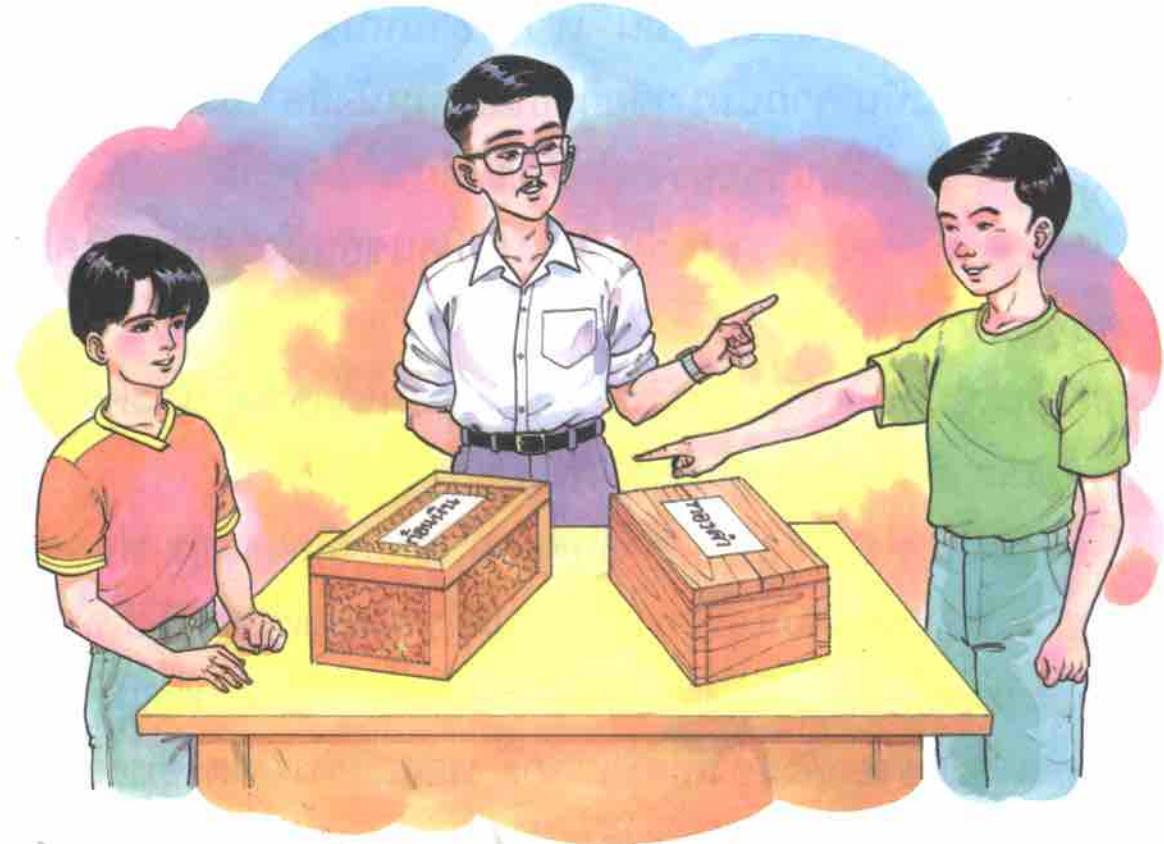
วันหนึ่งครูอยากจะสอนให้ชั้นรู้คุณค่าของการเรียนหนังสือ ครูจึงทำกล่องไม้ขนาดเดียวกันสองกล่อง กล่องแรกมีลวดลายสวยงามข้างกล่อง อีกกล่องหนึ่งไม่มีลวดลายแต่อย่างใด ชายผู้เป็นครูเขียนคำไว้ข้างกล่องเพื่อบอกให้รู้ว่าภายในกล่องบรรจุอะไร เขาเรียกพรกับชัยเข้ามาหาแล้วพูดว่า

“ครูจะให้เธอทั้งสองคนเลือกกล่องที่เธอชอบเพียงกล่องเดียว ใครเลือกได้กล่องใด ครูจะมอบของที่บรรจุอยู่ในนั้นให้” ครูพูดจบ ก็ให้ชัยเป็นคนเลือกก่อน

“ผมเลือกกล่องที่มีลวดลายสวยงามครับ” ชัยบอก

“กล่องที่เหลือไม่มีลวดลายสวยงามเป็นของเธอ เธอพอใจไหม”

ครูถามพร

“พ่อใจครับ” พรตอ卜

ชัยยิ่มอย่างพอใจ เขาคิดว่ากล่องที่สวยงามอย่างนี้จะต้องบรรจุของมีค่าอยู่ภายใน

“เรออ่านข้างกล่องซึ่ว่าในกล่องมีอะไร” ครูบอกพร

พรอ่านข้างกล่องของตนว่า “ทองคำ”

“เรอเป็นคนแรกที่เลือก ลองอ่านซึ่ว่ากล่องของเรอมีอะไร” ครู

พุดกับชัย

ชัยมองดูกล่องของตนแล้วเงียบอยู่ เพราะชัยอ่านหนังสือที่ครู
เขียนไว้ข้างกล่องไม่ได้

“พรเรออ่านให้ชัยฟังซิ” ครูหันมาบอกพร

“ก้อนหิน” พรอ่านดังๆ

ชัยเสียใจที่เขาไม่ตั้งใจเรียน เขายังอ่านหนังสือไม่ออก ทำให้
เขาเลือกได้ก้อนหิน จากนั้นมาชัยก็ยังเรียนหนังสือไม่ชาญชาก่ออ่าน
หนังสือออก และเรียนวิชาอาชีพได้ดี เช่นเดียวกับพร

“พ่อคะ นิทานเรื่อง คนเกียจคร้านกับคนขยันเรียน สนุกจังค่ะ”

ใบเตยพุด

“เห็นไห่มลูก คนที่ตั้งใจเรียนหนังสือยอมได้ความรู้ และความรู้
ช่วยให้คนเราตัดสินใจได้ถูกต้อง” พอบอก

คำวันนั้น พ่อและลูก ๆ ต่างพูดคุยกันอย่างมีความสุข พ่อสอน
ให้ลูกทั้งสองคนขยันหมั่นเรียน เห็นคุณค่าของการเรียนหนังสือ ทั้ง
หาญและใบเตยเป็นเด็กที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและแม่ พ่อแม่เจึงรัก
หาญและใบเตย เขายังสองคนเป็นเด็กดี พ่อแม่ก็ชื่นใจ ครอบครัวที่มี
ลูกดี ลูกรักพ่อแม่ พ่อแม่รักลูก จึงเป็นครอบครัวที่มีความสุข

คำใหม่ในบทเรียน

กล่าวกันว่า กลอน กลิ่น กะทัดรัด การบ้าน เก้าอี้นวน
เกียจคร้าน ขนาด คำ คำสั้งสอน คุณค่า เครื่อง ใจ จัง (ซัย)
ชีพ ชื่นใจ ชอบ ชอบ ดวงจันทร์ ด้อย ดังนี้ ต้นมะลิ ตรากรตรำ
เติบโต เติบใหญ่ เถิด ทน ทองคำ ที่ว่าการอำเภอ น้อยหน่า
นัก บท บทดอกสร้อย (ใบเตย) ประหยด (พร) พากเพียร
เพียง ภายใน มอบ ยืม แยก ราดยาง แรก เล่าเรียน ศึกษา
ศึกษาธิการอำเภอ สถาน หนังสือพิมพ์ หมั่น ห้องนั่งเล่น
(หาญ) เหลือ อาชีพ เอย เอย เอื้อเพื่อ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

เกียจคร้าน	อ่านว่า	เกียด-คร้าน
คุณค่า	อ่านว่า	คุน-ค่า
จำนวนราชา	อ่านว่า	จำ-นัน-ชา
บรรจุ	อ่านว่า	บัน-จุ
ประจำชั้น	อ่านว่า	ประ-จัก
พร	อ่านว่า	พอน
สราษฎร์	อ่านว่า	สะ-ราณ-ร์
เสรีจ	อ่านว่า	เส็ด
หนังสือพิมพ์	อ่านว่า	หนัง-สือ-พิม
อาชีพ	อ่านว่า	อา-ชีบ

อ่านคำที่มีอักษรนำ

ข- ช- ขย- สม- เป็นพยัญชนะสองตัวเรียงกัน เรียกว่า อักษรนำ ออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเป็นเสียง อະ กິ່ງเสียง พยัญชนะตัวหลังออกเสียงตามสระที่ประสม และมีเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวแรก เช่น

ขنم อ่านว่า ຂະ-หนม

ขنم	ขนุน	ขนาด	ขนาน	ขມືນ	ຂຍັນ
ຂຍາຍ	ຂຢໍາ	ຂຢີ	ຂຢຸນ	ສມອ	ສມອງ
ສມຍ	ສມັນ	ສມານ	ສມຸດ	ສມຸນ	ເສມອ

ขنمอร่อย	ต้นขนุน	ขนาดใหญ่	เส้นขนาน	หัวขມືນ
ຂຍັນเรียน	ຂຍາຍถนน	ສຳເສມອ	ມັນສມອງ	ສມອເຮືອ
ສມຸນໄພ	ປກສມຸດ	ເນື້ອສມັນ	ສມານແລດ	ລູກສມຸນ

ขມືນเป็นສມຸນໄພใช้เป็นยา raksha โรคผิวนังได้
ເຮືອເດີນທະເລທອດສມອອຸ່ງທີ່ປາກນໍ້າເຈົ້າພະຍາ
ເນື້ອສມັນເປັນສັດວົບປ້າງປ່າງແໜ້ອນກວາງ ມີເຂາສວຍງາມ

ความรู้ทางภาษา ชนิดของคำในประโยชน์

อ่านประโยชน์ต่อไปนี้

ຫາຜູ້ເຮືອນ້ຳສື່ອ

ครู กล่องให้ชัย
ชัยไม่ หนังสือ ครูจีง

ลูกอ่านบทดอกสร้อย
“ที่จะ ค่า คุณพ่อ” ใบเตย
หมายกดแมว แมวจันเลือด

หาย ชัย ลูก ครู แมว หมา หนังสือ กล่อง
คำเหล่านี้เป็นคำที่หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ

คำที่หมายถึงคน สัตว์ สิ่งของ เรียกว่า คำนาม

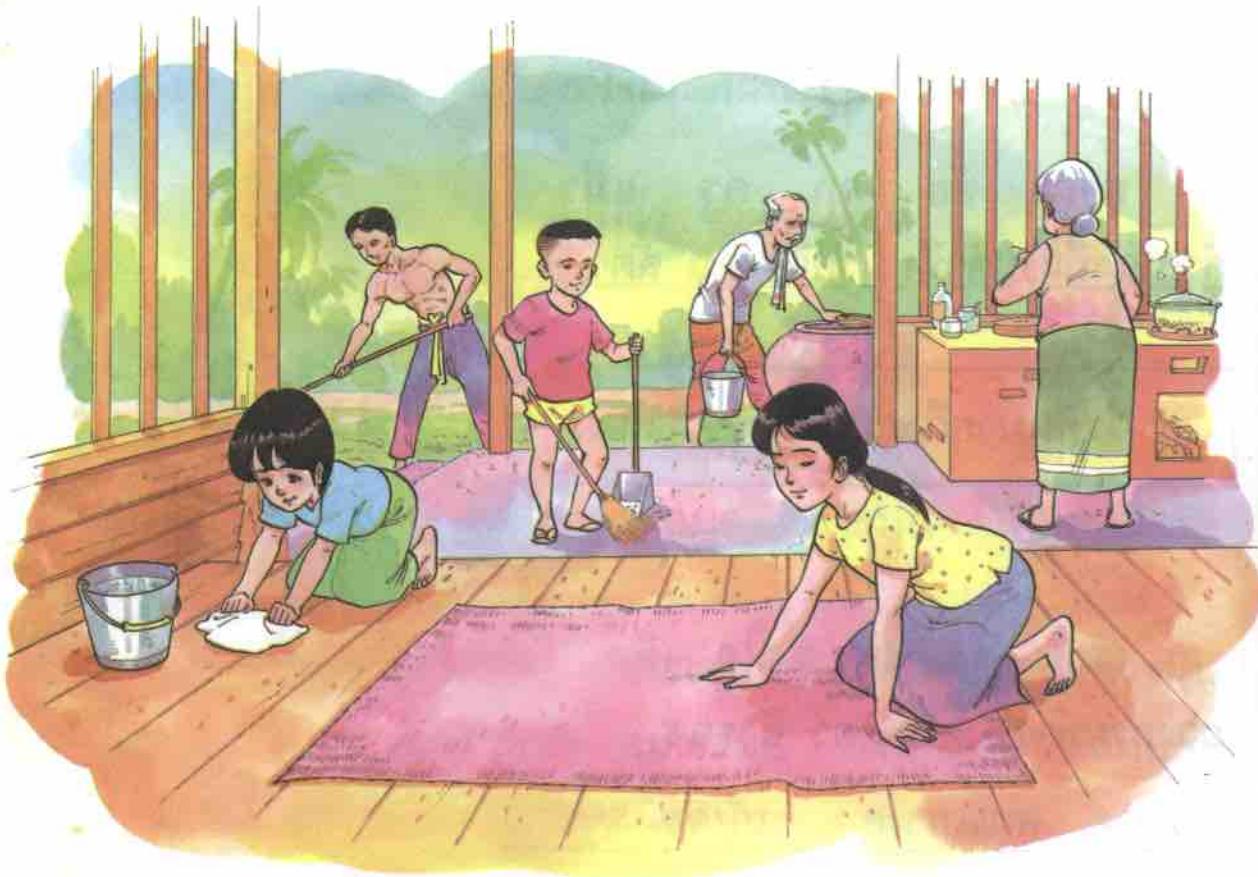
คำเหล่านี้บอก
การกระทำของคน สัตว์ สิ่งของ

คำที่บอกการกระทำของคน สัตว์ สิ่งของ เรียกว่า คำกริยา

เห็น ยัน เห็น ใช้ คำเหล่านี้ใช้แทนคน สัตว์ สิ่งของ ได้

คำที่ใช้แทน คน สัตว์ สิ่งของ เรียกว่า คำสรรพนาม
(อ่านว่า สบ-พะ-นาม)

อ่านบทร้อยกรอง

บ้านแสนสุข

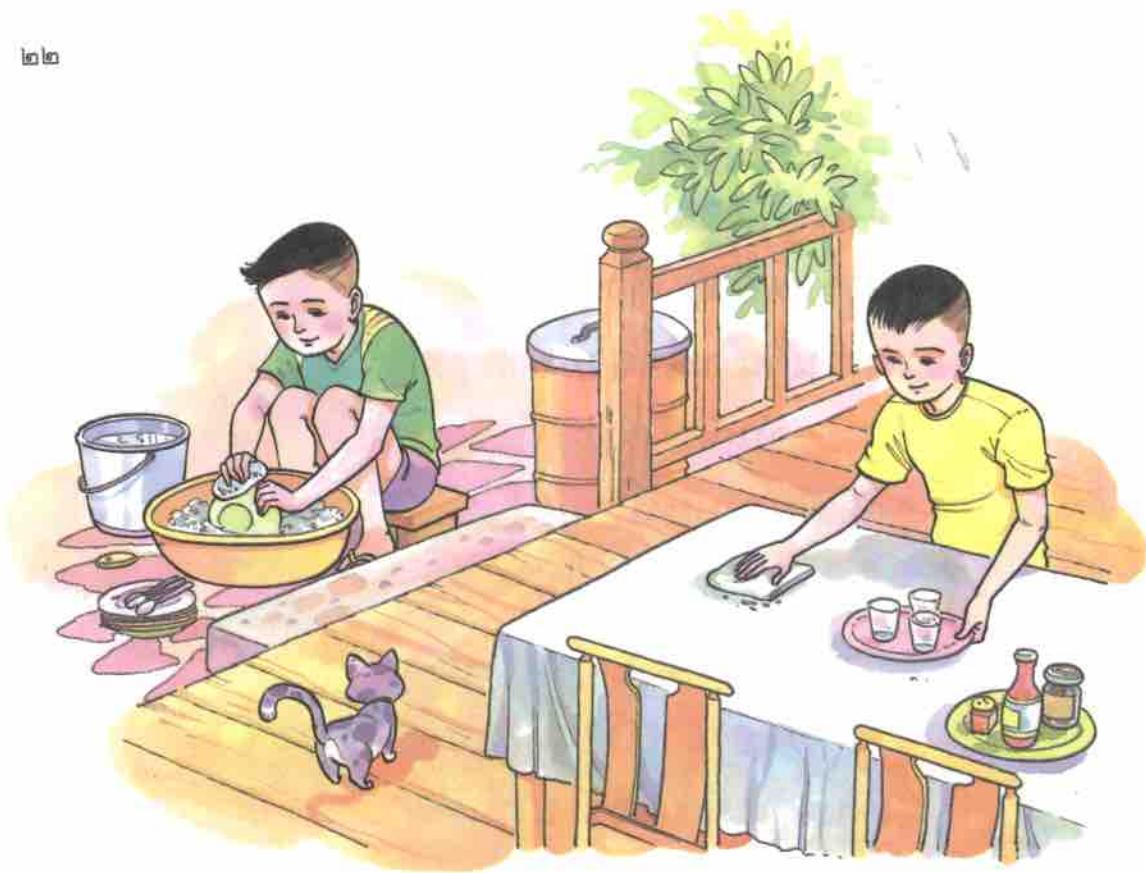
ตื่นเช้าวันอาทิตย์นี้ดีที่สุด
ทุกคนหยอดอยู่บ้านกันพร้อมหน้า
ทั้งพ่อแม่พี่ชายและยายตา
มีเวลาอยู่ด้วยกันในวันนี้

แม่กับยายเจ้าประจำทำอาหาร
 ทั้งความหวานอิมอร์อยไม่ถอยหนี
 ตกับพ่ออยู่หลังบ้านงานมากมี
 พรวนдинในแปลงที่ทำสวนครัว
 ฉันกับพี่ตามติดช่วยจัดบ้าน
 ถือเป็นงานยิ่งใหญ่ไม่ปวดหัว
 เปิดกว้างถูทุกห้องไม่หมองมัว
 สะอาดทั่วสวยทุกที่ ฝีมือใคร
 เสียงหายเรียกเมื่อกับข้าวมื้อเช้าเสร็จ
 เห็นงานเด็ดแล้วชวนให้น้ำลายไหล
 แม่ปูเสื่อทุกคนพร้อมล้อมวงไว
 ต่างอิมห้องอิมใจในบ้านเรา

อ่านเสริมบทเรียน

ลูกรัก

ชมกับชิดรักพ่อและแม่ แม่ครอบครัวนี้อยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ
 ชมกับชิดกีสุขาใจ เพราะเข้าทั้งสองคนมีพ่อแม่ที่รักเข้า พ่อกับแม่พูด
 อยู่เสมอว่าพอกับแม่มีลูกดี ชมกับชิดเป็นลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ สิงได
 ที่พ่อห้ามและสอนว่าอย่าทำ เพราะเป็นสิ่งไม่ดี ชมกับชิดก็จะไม่ทำ
 เด็กทั้งสองคนขยันช่วยงานบ้าน เมื่อกินข้าวเสร็จแล้วทุกครั้ง ทั้งชม

และชิดจะช่วยกันเก็บอาหารที่เหลือ ล้างถ้วยล้างชามและเช็ดโต๊ะอาหาร ทั้งสองคนไม่เคยเกียงกันทำงาน สองคนพ่นน้ำร้อนน้ำที่ของตนดี ขมพูด กับน้องด้วยถ้อยคำน่าฟังเสมอ ชิดก็พูดกับพี่ด้วยถ้อยคำไฟเราะ ทั้งสองคนรักใคร่กันดีไม่เคยทะเลาะกัน พ่อกับแม่จึงชื่นใจที่ชิดกับขม เป็นคนดี

พ่อสอนขมกับชิดว่า ก่อนจะทำอะไรให้ถามตนเองก่อนว่า ถ้าทำ สิ่งนั้นแล้วตนเองไม่เดือดร้อน คนอื่นไม่เดือดร้อน ทำแล้วเกิดผลดี เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น ก็ทำสิ่งนั้นได้ แต่ถ้าทำแล้วตนเอง เดือดร้อน คนอื่นเดือดร้อน เกิดผลเสียต่อตนเองและต่อผู้อื่น ก็ไม่ทำ สิ่งนั้น ขมกับชิดทำตามที่พ่อสอนเสมอ ทั้งสองคนจะทำอะไรจึงคิดหน้า คิดหลัง คือคิดก่อนทำเสมอ ขมกับชิดจึงทำอะไรไม่ผิดพลาด รู้จัก ตัดสินใจและรู้ผิดชอบชัวร์ดี

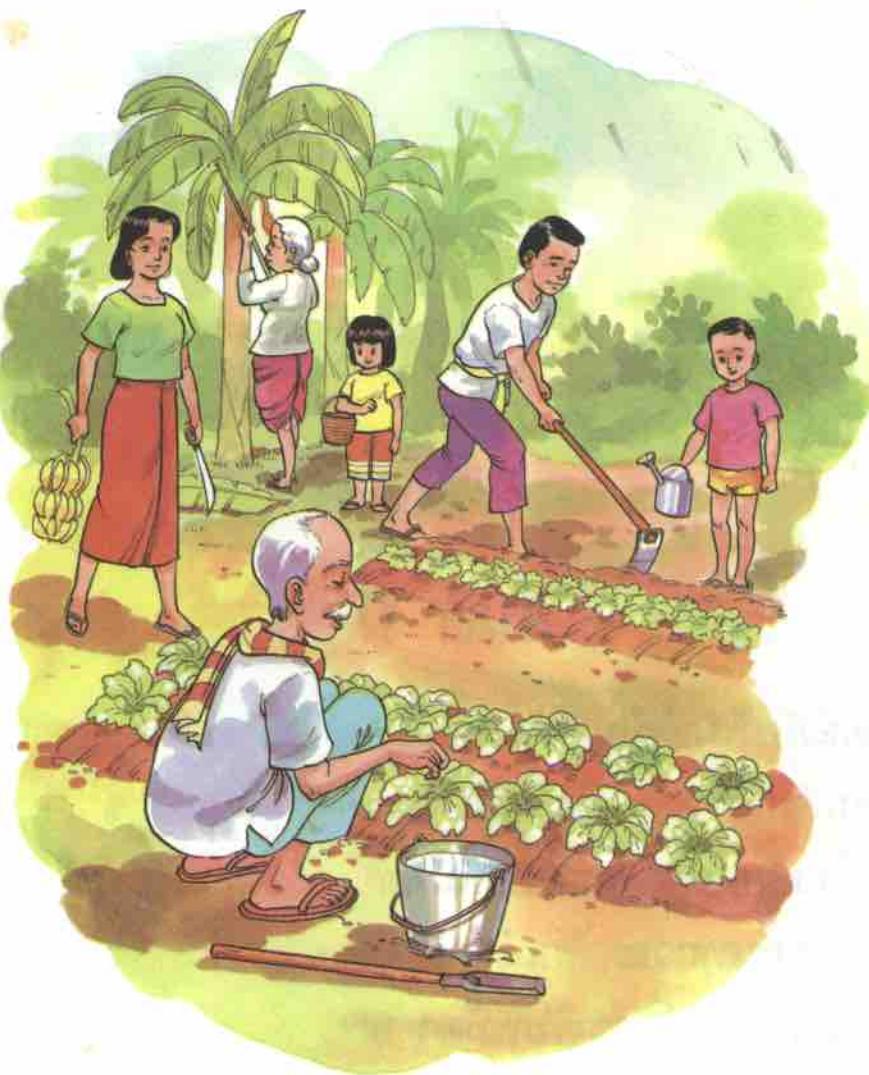
บทที่ ๓

กินดี มีสุข

พัฒน์กับพิมพ์เป็นพี่น้องกัน พัฒน์เป็นพี่ชาย เขาเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ พิมพ์เป็นน้องสาว เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนของพัฒน์และพิมพ์อยู่ใกล้บ้าน พัฒน์และพิมพ์เดินไปโรงเรียนด้วยกันทุกวัน

บ้านของพัฒน์และพิมพ์มีต่า ยะย พ่อ และแม่ ตาข้อบปลูกตันไม้ บริเวณบ้านจึงร่มรื่นด้วยไม้ผลและไม้ดอก มีมะม่วง มะยม มะพร้าว มะขาม ขันนุน กล้วย พุทธวัชชา บานไม่รู้โรย และกล้วยไม้ ตามเล่าให้พัฒน์ฟังว่าคนไทยสมัยก่อนเชื่อว่าครูปลูกตันไม้ที่มีชื่อเป็นมงคลไว้ในบ้าน เช่น ปลูกตันมะยมไว้หน้าบ้านเพื่อให้มีผู้นิยมซื้อบปลูกตันมะขามไว้หน้าบ้านหรือหลังบ้านเพื่อให้มีผู้เกรงขาม และปลูกตันขันนุนไว้หลังบ้านเพื่อให้มีผู้เกื้อหนุนค้ำจุน เป็นต้น แต่ที่จริงแล้ว เราปลูกตันไม้เหล่านี้ไว้ก็เพื่อให้เกิดร่มเงาและใช้เป็นอาหาร

พ่อปลูกพีชผักสวนครัวไว้หลังบ้าน มีมะเขือชนิดต่างๆ ถั่วพู ตะไคร้ ใหระพา กะเพรา พริกขี้หนู มะนาว ข่า ชะอม มะระ ตำลึง กระถิน และแตงกวา

ตา พ่อ และพัฒน์ช่วยกันดูแลไม้ดอก ไม้ผล และพืชผักสวนครัว ทั้งสามคนจะรดน้ำต้นไม้ทุกวัน หมั่นพรวนดิน และด้วยหน้า บ้าน ของพัฒน์และพิมพ์จึงมีผักและผลไม้กินตลอดปี ทำให้แม่ประยัดค่า อาหารด้วย ยายและแม่ก็มีดอกไม้บูชาพระเสมอ ตาปลูกกล้วยน้ำว้าไว้ หลาຍตัน ยายชอบกินกล้วยน้ำว้าสุก เพราะหวานอร่อย บางครั้งยาย และแม่นำกล้วยน้ำว้ามาทำกล้วยบัวชี ขนมกล้วย และกล้วยตาก ต้นกล้วยมีประโยชน์หลาຍอย่าง เมื่อพัฒน์ยังเล็กตาเคย เก็บก้านกล้วยมาทำเป็นม้าให้พัฒน์ชี ยายใช้ใบตองห่อข้าวต้มมัดและ ขنمต่าง ๆ เมื่อใช้หยวกกล้วยและใบตองทำกระทงในวันลอยกระทง

พัฒนาคิดว่าต้นไม้มีประโยชน์มาก นอกจากใช้เป็นอาหาร เป็นยา และทำของเล่น ยังให้ร่มเงา และต้นไม้ยังช่วยให้อากาศสดชื่นด้วย

พยายามทำกับข้าวและขนม พยายามทำอาหารอร่อย พยายามให้พัฒนาและพิมพ์ฟังว่า คนไทยตลาด รู้จักปุงอาหารให้มีรสต่างๆ กัน รู้จักตกแต่งดัดแปลงให้สวยงามน่ากิน และรู้จักถนอมอาหารไว้กันนานๆ เมืองไทยอุดมสมบูรณ์ด้วยข้าวปลาอาหารและพืชผักผลไม้ ในฤดูที่มีผักและผลไม้มากกินไม่ทันก็จะนำมากวน ตากหรืออบ เช่น มะม่วงกวน กล้วยตาก และเผือกฉบับ เป็นต้น คนไทยแต่ก่อนเวลาจะเดินทางไกลก็มักทำอาหารที่น้ำดีดตัวไปได้ง่าย เช่น ข้าวหลามและข้าวต้มมัด คนไทยยังใช้ใบตอง หรือใบบัวห่ออาหาร ทำให้อาหารมีกลิ่นหอม และกินได้สะอาดขณะเดินทาง

พยายามทำขนมให้พัฒนาและพิมพ์กินเสมอ ขนมของຍາຍหวาน มันและห้อมชวนกิน พยายามกว่าขนมไทยส่วนมากทำด้วยแป้ง น้ำตาล และมะพร้าว เช่น ขนมชั้น ขนมตาล และขนมครก เป็นต้น แม้จะชอบชื้้อาหารสำเร็จรูป แม่บอกว่าอาหารสำเร็จรูปที่ขายที่ตลาดไม่สะอาด แม่ชอบทำอาหารเองเสมอ พยายามพิมพ์คอยช่วยแม่ทำอาหาร แม่ไม่ใส่ผงชูรสในอาหารเลย อาหารก็อร่อยดี

เย็นวันหนึ่ง พยายามทำน้ำพริกปลาทู และจัดผักสดหลายชนิดสำหรับกินกับน้ำพริก ได้แก่ แตงกวา มะเขือ ถั่วพู และกระถิน พยายามทำซุปและมะเขือยาวซุปไข่ทอด แม่ทำแกงจืดเต้าหู้กับหมูสับ เย็นวันนั้น ทุกคนกินอาหารอย่างเอร็ดอร่อย ขณะที่กินอาหารพัฒนาพูดขึ้นว่า

“กับข้าววันนี้น่ากินและอร่อยทั้งนั้น ล้วนแต่มีคุณค่าต่อร่างกาย ผักสดที่กินกับน้ำพริกมีวิตามินและเกลือแร่ด้วย”

พิมพ์ถามขึ้นว่า “จะอมกับมะเขือยาวทอดกับไข่มุกคุณค่าใหม่ค่ะ”

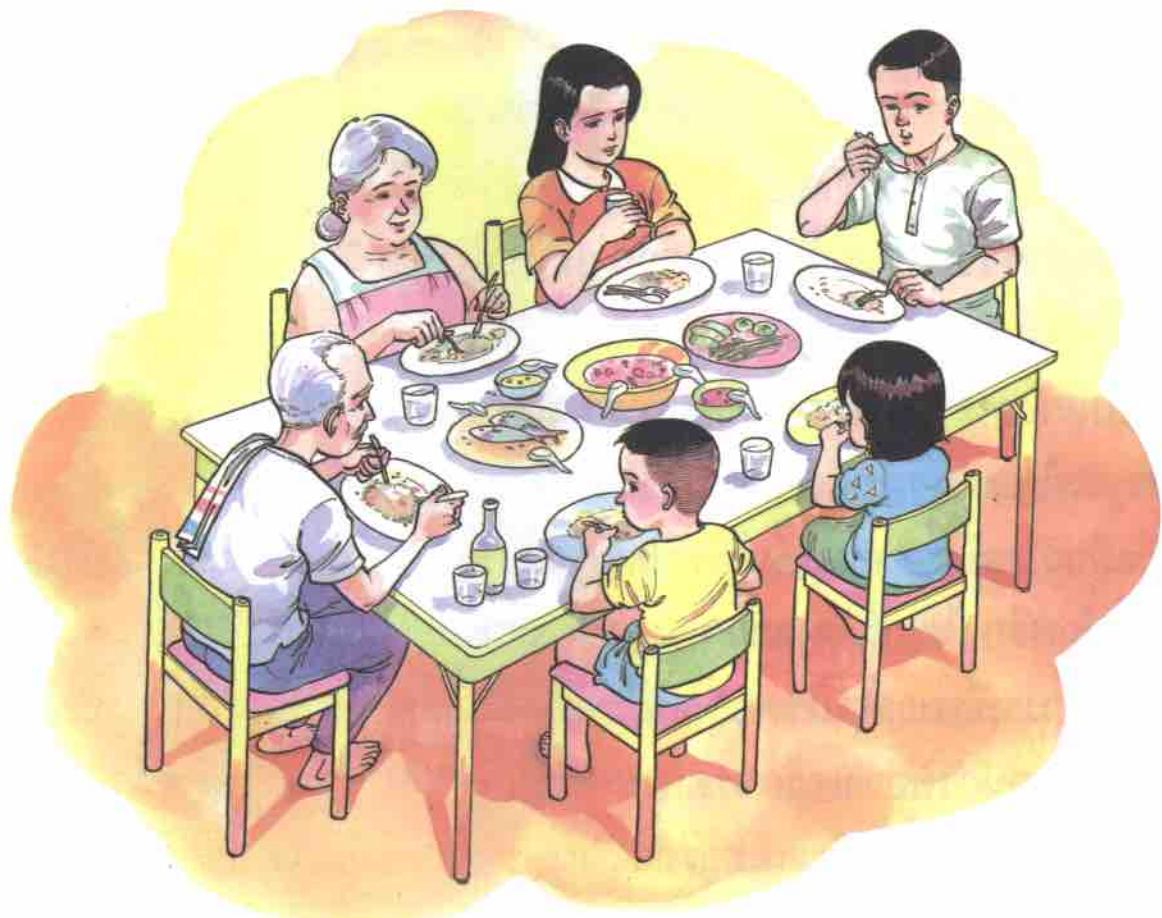
“มีซิ นอกจากได้วิตามินและเกลือแร่จากจะอมและมะเขือยาวแล้ว
ยังได้ไขมันจากน้ำมัน และโปรตีนจากไข่อีกด้วย” พัฒน์ตอบ

“พยายามจ้า น้ำพริกนี่ พยายามใส่อะไรบ้างจี๊” พิมพ์ถามพยายาม

“มีกะปิ กระเทียม กุ้งแห้ง พริกขี้หนู มะเขือพวง มะนาว น้ำปลา
และน้ำตาล ถ้าจะให้น้ำพริกอร่อยต้องใช้น้ำตาลโคนด้วยนะ” พยายาม
อธิบาย

“ฟ่อครับ กะปิทำจากอะไรมรับ” พัฒน์ถามฟ่อ

“กะปิทำจากเคยหรือกุ้ง นำมาหมักกับเกลือจะลูก” พ่อตอบ

“เคยคืออะไรคะ” พิมพ์ถามต่อ

“เคยเป็นสัตว์น้ำเต็มอยู่ในทะเล รูปร่างคล้ายกุ้ง แต่ตัวเล็กมาก”

พยายอธิบาย

“ถ้าอย่างนั้นจะปิกมีไปรตีนกับแคลเซียมหรือเกลือแร่ซึครับ”

พัฒนาตามอย่างสงสัย

“ถูกแล้วลูก กะปิมีทั้งโปรตีนและแคลเซียม” พ่อบอก

“กระเทียม พริกขี้หนู มานา น้ำปลา และน้ำตาลช่วยเพิ่มกลิ่น และรสอาหาร ทำให้เจริญอาหารด้วยนะ” ยายอธิบาย

“พ่อครับ เรากินข้าวกับน้ำพริกปลาทูมีประโยชน์ต่อร่างกาย
มากนะครับ ข้าวให้แป้งหรือคาร์โบไฮเดรต ปลาทูให้โปรตีน น้ำพริก
ให้ทั้งโปรตีน วิตามิน และเกลือแร่ด้วย” พัฒน์พูด

“เก่งมากลูก ลูกสามารถบอกประโยชน์ของอาหารบนได้ได้
ถูกต้อง” แม่กล่าวชมพัฒน์

“คนไทยฉลาดที่รู้จักเลือกินอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่า
ต่อร่างกาย และยังรู้จักปรุงแต่งรสอาหารให้ช่วนกินอีกด้วย” ยายบอก

“เราปลูกผักไว้กินเองทำให้เรามีผักสดกินทุกวัน ผักบ้านเรา
ไม่มีสารที่ให้โทษต่อร่างกาย ตายังได้ออกกำลังกายด้วยการระดน้ำ
พรวนดิน ทำให้ร่างกายแข็งแรงอีกด้วย” ตาพูด

“แม่เอองก์ทุนค่าใช้จ่ายในบ้านไปด้วย” แม่บอก

พัฒน์และพิมพ์ภูมิใจที่ได้ช่วยปลูกผักและระดน้ำต้นไม้ ช่วยทำ
กับข้าว ทำให้ทุกคนในครอบครัวได้กินอาหารดี สะอาด อร่อย และ
มีประโยชน์ ทุกคนในครอบครัวจึงมีสุขภาพแข็งแรง และทุกคนใน
ครอบครัวก็มีความสุขจากการทำงานอีกด้วย

คำใหม่ในบทเรียน

กล้วย กล้วยตาก กล้วยบัวชี กล้วยไม้ กวน กะปี กุ้งแห้ง
เกรงขาม เกรือ เกรือแร่ เกือบนุน แกงจีด ขنمกล้วย ขنمครา
ขنمชัน ขنمตาล ข้าวต้มมัด ข้าวหลาม ไขมัน ค่าใช้จ่าย
คาร์บอไฮเดรต ค้ำจุน เค็ม แคลเซียม จำ ฉาบ ชนิด ชูบ
ดายหน้า ได้แก่ ต้นขันนุน ต้นมะขาม ต้นมะยม ตาก ตำลึง
เต้าหู้ แตงกวา แต่ง ณนอม ถั่วพู ทะล ทุ่น นอกจาก
น้ำตาลโคนด น้ำปลา น้ำพริก น้ำมัน นิยม บานไม้รูโรย
บัว ปูรุ่ง ปลาทู โปรตีน ผงชูรส เฟอกซาบ (พัฒน์) (พิมพ์)
พืชสาย พุทธรักษา ภูมิใจ มงคล มะเขือพวง มะเขือยาว
มะม่วงกวน มะระ มัก ม้า รส ล้วน วันลอยกระทง วิตามิน
สด สมบูรณ์ สมัย สับ สามารถ สาร สำเร็จรูป สุก สุขภาพ
หมัก หยวกกล้วย ห่อ ใหระพา ออกรำลังกาย อุดม

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

คาร์บอไฮเดรต	อ่านว่า	คา-บो-ไฮ-เดรต
แคลเซียม	อ่านว่า	แคน-เซียม
ชนิด	อ่านว่า	ชະ-นิด
ณนอม	อ่านว่า	ဏะ-หนอม
น้ำตาลโคนด	อ่านว่า	น้ำ-ตา-นา-ຕะ-โนนด
บริเวณ	อ่านว่า	บอร์-รี-เวน
โปรตีน	อ่านว่า	โปรด-ตีน

พัฒน์	อ่านว่า	พัด
พิมพ์	อ่านว่า	พิม
พุทธรักษษา	อ่านว่า	พุด-ทะ-รัก-ษา
ภูมิใจ	อ่านว่า	พูม-ใจ
มงคล	อ่านว่า	มอง-คณ
รส	อ่านว่า	รด
สมบูรณ์	อ่านว่า	สม-บูน
สุขภาพ	อ่านว่า	สุก-ขะ-พາບ
อาหารสำเร็จรูป	อ่านว่า	อา-หาน-สำ-เหร็ด-รูบ
เอร์ดอร์อย	อ่านว่า	อะ-เหร็ด-อะ-หร่ออย

อ่านคำที่ออกเสียง อะ

คำที่อ่านออกเสียง อะ มีทั้งคำที่มีสระ -ะ ประสม และคำที่ไม่มีสระ -ะ ประสม

คำที่มีสระ -ะ ประสม

กะทิ	กะปี	กะลา	กระทะ	กระทาง
กระเทียม	กระต่าย	กระถาง	กระโนน	กระป่อง
คงแน่น	คงน้ำ	ฉบับน้ำ	อะนี	อะคอม
ตะไคร้	ตะเกียง	ตะกร้อ	ทะเล	ทะลະ
ทะลุ	พะແນງ	พะโล้	มะกอก	มะขาม
มะเขือ	มะดัน	มะพร้าว	มะม่วง	มะนาว
สะกด	สะดุด	สะพาน	สะอด	สะอื้น

ພະແນງនេះបានແກេតួងសោក្តី
 ដែលជាកគ្រានាថូងសោក្តីទៅមកទិន្នន័យ
 ដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីសារពិនិត្យការងារ
 និងការគ្រប់គ្រងការងារដើម្បីបង្កើតឡើង
 ការងារដែលមានបញ្ហាផ្លូវការចាប់ពីថ្ងៃនេះ

សំណើ ៤ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

ការងារ	ខ្លួន	ខ្លួន	ខ្លួន	ខ្លួន	ខ្លួន
ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ
ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ
ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ
ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ	ការងារ

សំណើ ៥ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

សំណើ ៦ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

សំណើ ៧ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

សំណើ ៨ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

សំណើ ៩ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

សំណើ ១០ ខែកុម្ភី ឆ្នាំ២០១៨

ความรู้ทางภาษา

ประโยชน์ของเรื่องราว

อ่านข้อความต่อไปนี้

เด็กไปโรงเรียน

เรือจอดอยู่ที่ริมตลิ่ง

นักเรียนแตะตะกร้า

พ่อเดินเล่น

ข้อความที่นำคำนาม คำกริยา มาเรียงกัน ได้ใจความว่า
ใครทำอะไร เป็นประโยชน์ของเรื่องราว หรือประโยชน์ของเล่า
คำนาม + กริยา เช่น พ่อเดินเล่น
คำนาม + กริยา + คำนาม เช่น เมวกัดหนู
เราควรเขียนข้อความให้มีคำนามและคำกริยาให้ครบ จึงจะ^{จะ}
เป็นประโยชน์ และได้ใจความชัดเจน

อ่านข้อความต่อไปนี้

ยืนจนเมื่อย

เด็กนักเรียนในห้องนี้

บ่นกระดานดำ

ข้อความที่น่าคำเรียงกัน ไม่มีคำนามและคำกริยาที่บอกให้รู้ว่าคราทำอะไร ข้อความนั้นไม่เป็นประโยชน์ เป็นเพียงกลุ่มคำ เราไม่พูดและเขียนเป็นกลุ่มคำ เพราะทำให้พูดและเขียนได้ใจความไม่ชัดเจน

อ่านบทร้อยกรอง

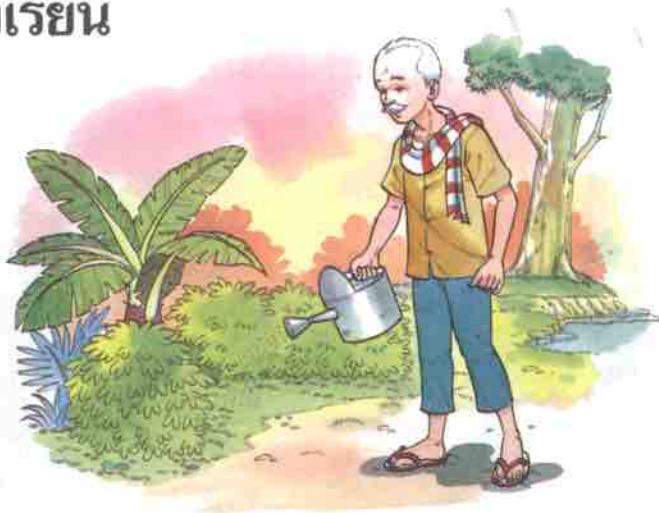
ไหมกับเหมียว

ไหมกินเนื่อนมไข่ไม่เลือกมาก
เหมียวกินยากไม่ถูกใจไปเสียสิ้น
ไหมกินผักผลไม้จนเคยชิน
เหมียวไม่กินบ่นเบื้องเหลือกำลัง
ไหมกินนอนเป็นเวลารู้หน้าที่
เหมียวรอรีผัดเวลาครานอนนั่ง
ไหมอาบน้ำแปรงพันหมั่นระวัง
เหมียวหลับทั้งตัวเนื้อเปื้อนแหง่อโคล

ใหม่เสื้อผ้าสะอาดสม่ำเสมอ
 เมียวนักเหลื่อยหมักหมมไม่สดใส
 ใหม่เติบโตแข็งแรงไร้โรคภัย
 เมียวเจ็บไข้ปอยครั้งนั้นห้างอ
 ใหม่ยิ้มเย้มเขื่อมั่นอดพันสวย
 เมียวยิ้มหวานน่าขันเพราะฟันหลอ
 ใหม่ทำดีจึงได้ผลดีพอ
 เมียวอย่ารอทำอย่างใหม่สดใสโดย

อ่านเสริมบทเรียน

กินอย่างไร ทำให้แข็งแรง

ปู่มีอายุ ๘๐ ปีแล้ว ปู่ยังแข็งแรง ปู่แนะนำว่าอาหารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายของคนเรา ทุกคนควรรู้จักภารกิจกินให้ร่างกายแข็งแรง แต่ละวันเราต้องกินอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ นม ไข่ ถั่ว ข้าว น้ำตาล น้ำมัน ผักและผลไม้ให้ครบถ้วนสิ่ง แต่ควรหลีกเลี่ยงอาหารที่มีน้ำมันมาก ๆ เราควรกินผักและผลไม้ เพราะผักและผลไม้ช่วยให้ขับถ่ายได้สะดวก เราไม่ควรกินอาหารที่มีรสหวานจัด เพราะจะทำให้อ้วนและพั้นผุง่าย ปู่ไม่กินอาหารที่มีรสเค็มจัดหรือเผ็ดจัด ปู่ว่าผงชูรสช่วยให้อาหารมีรสอร่อย แต่ไม่จำเป็นต้องใส่ในอาหาร ถ้าเรากินผงชูรสมาก ก็เป็นอันตราย ผักและผลไม้ที่ซื้อจากตลาด ปู่จะล้างให้สะอาดก่อนเสมอ เพราะบางที่ผักและผลไม้มียาฆ่าแมลงติดอยู่

ปู่ดื่มน้ำสะอาดวันละ ๖ ถึง ๘ แก้ว เพื่อให้ร่างกายสดชื่น ช่วยย่อยอาหาร และช่วยการขับถ่าย ปู่ว่าเรากินเพื่อยู่ มิใช่อยู่เพื่อกิน ปู่ยังเดินเล่นและทำงานต่าง ๆ เป็นการออกกำลังกาย ปู่จึงแข็งแรงเสมอ

บทที่ ๔

ผึ้งน้อยชุมดง

ผึ้งเป็นแมลงชนิดเดียวกับผีเสื้อ แมลงปอ และแมลงอื่น ๆ ร่างกายของผึ้งแบ่งออกเป็นสามส่วนเหมือนแมลงทั่วไป คือ ส่วนหัว ส่วนอก และส่วนท้อง ผึ้งมีหลายชนิด ได้แก่ ผึ้งหลวงหรือผึ้งใหญ่ ผึ้งชนิดนี้ตัวโต ชอบทำรังอยู่ตามกิงไม้สูง ๆ ผึ้งอีกชนิดหนึ่งตัวเล็กกว่าผึ้งหลวง มันชอบทำรังอยู่ตามโพรงไม้ เรียกว่า ผึ้งโพรง และผึ้งอีกชนิดหนึ่งตัวเล็กที่สุด ขนาดแมลงวันตัวเล็ก ๆ เรียกว่า ผึ้งมีม้ม มันชอบทำรังอยู่ตามกอไฝ หรือต้นไม้ที่ไม่สูงนัก

ผึ้งจะทำรังอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนพันจำนวนหมื่นตัว ในรังผึ้งรังหนึ่ง ๆ มีผึ้งนางพญา ผึ้งงาน และผึ้งตัวผู้ ต่างมีหน้าที่ของตน รังผึ้งแต่ละรังจะมีผึ้งนางพญาเพียงตัวเดียว มีหน้าที่วางไข่เพื่อเพิ่มจำนวนผึ้งในรัง ผึ้งงานเป็นผึ้งตัวเมีย จะแบ่งหน้าที่เป็นพาก ๆ พากหนึ่งมีหน้าที่ดูแลนางพญาผึ้ง ดูแลไข่ เลี้ยงตัวอ่อน และรักษาความสะอาดรัง ผึ้งงานอีกพากหนึ่งมีหน้าที่หนานำหัวจากเกรดรดกามไม้มาเป็นอาหาร และทำหน้าที่เป็นเหมือนทหารคุ้มครองไม้ให้ครามทำร้ายรังของมัน ผึ้งอีกพากหนึ่งได้แก่ ผึ้งตัวผู้ มีหน้าที่ผสมพันธุ์ นางพญาผึ้งจะเลือกผึ้งตัวผู้เพียงตัวเดียวเท่านั้นให้ทำหน้าที่ผสมพันธุ์ เมื่อผึ้งตัวผู้นั้นผสมพันธุ์แล้วก็จะตาย นางพญาผึ้งจะเก็บถุงน้ำเชื้อจากผึ้งตัวผู้ไว้ผสมกับไข่ และจะวางไข่จนตลอดชีวิตของมัน

ผึ้งน้อยเป็นลูกสาวของนางพญาผึ้ง รังที่เคออยู่นั้นอยู่บนต้นไม้สูงใหญ่ริมหนองน้ำในป่าแห่งหนึ่ง ทุกเช้าผึ้งน้อยพร้อมด้วยผึ้งงานตัวอื่น ๆ จะออกจากรังไปหาน้ำหวานจากดอกไม้ในป่า ผึ้งน้อยใช้ปากบางใส่บินไปอย่างไม่รีบร้อนนัก มันชอบธรรมชาติยามเช้าที่สวยงามและอบอุ่นด้วยแสงแดดค่อนข้าง มันบินผ่านน้ำตกที่ไหลจากหน้าผาสูงชันลงมากระแทกเบื้องล่าง และเป็นลำธารไหลเลาะแก่งหิน

ฝ่านแนวป่าทำให้ต้นไม้ซุ่มชื่นและให้น้ำแก่สัตว์ป่านานานานินดีมกิน
ยามเข้าสัตว์ป่าบางชนิดเริ่มออกหากิน แต่สัตว์บางชนิด เช่น
นกสูกและค้างคาวหลบหายเข้าไปในไม้หรือพุ่มไม้เพื่ออาศัยหลบบอน
หลังจากที่ออกหากินมาตลอดคืน ผึ้งน้อยบินไปพบเม่กว่างกับลูกเล็ก
กำลังก้มหน้าก้มตา กินผลกรະบากสูกที่ตกอยู่ใต้ต้นกรະบากใหญ่ที่แผ่
กิ่งก้านสาขาใบเดกหนาให้ร่มเงา กระรอกและกระແທหลายตัวกำลัง
หาผลไม้สูกกินอยู่บันตันไม่อื่น ๆ ในบริเวณนั้น แม่หมูป้าพาลูกใช้ปาก
ชุดหารากไม้และหัวເຟອກหัวມันในดินกินเป็นอาหาร

ผึ้งน้อยบินไปสักครู่หนึ่งก็ได้ยินเสียงลิงหลายตัวร้องเสียงดัง เมื่อ
ผึ้งน้อยบินเข้าไปใกล้จึงเห็นลิงกำลังยืดแย่งกลัวยสูกเครื่อใหญ่กัน
ลิงตัวโตแย่งกลัวได้กรีบปืนขึ้นกิ่งไม้สูงเพื่อกินกลัว ไม่ให้ลิงตัวอื่นแย่ง
ไม้ไก่จากต้นกลัวมากนัก มิต้นหว้าใหญ่ตันหนึ่ง งูเหลือมตัวใหญ่
เลื้อยอยู่บันกิ่งต้นหว้า งูเหลือมกำลังจ้องมองกระຈงที่กำลังกินลูกหว้า
ซึ่งหล่นเกลื่อนพื้น ผึ้งน้อยจึงร้องบอกกระຈงว่า “พีกระຈงจ้า ระวัง
ลงงูเหลือมนนะจ๊ะ” กระຈงแหงนมองตามเสียงแลเห็นงูเหลือมขนาด
ใหญ่ มันจึงรีบวิงหนีไป

ผึ้งน้อยบินฝ่านนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ซึ่งเดินไปตามริมลำธาร
เพื่อชมความสวยงามของธรรมชาติในป่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นผู้
รักธรรมชาติและห่วงแหงป่า ไม่ทำลายต้นไม้และยิงสัตว์ในป่า เพียงแต่
ถ่ายรูปไว้ดูเล่นเท่านั้น

ผึ้งน้อยบินไปตามแนวลำธารที่มีน้ำไหลเอ้อย ๆ ฝ่านพื้นที่ป่า
จนถึงทุ่งนาและสวนซึ่งเป็นที่เพาะปลูกของชาวนาชาวสวน ต้นข้าว
ในนากำลังเขียวขี้จีเต็มทุ่ง ผึ้งน้อยบินไปถึงสวนที่อยู่ใกล้ทุ่งนา

“ผึ้งน้อย ช่วยฉันด้วย”

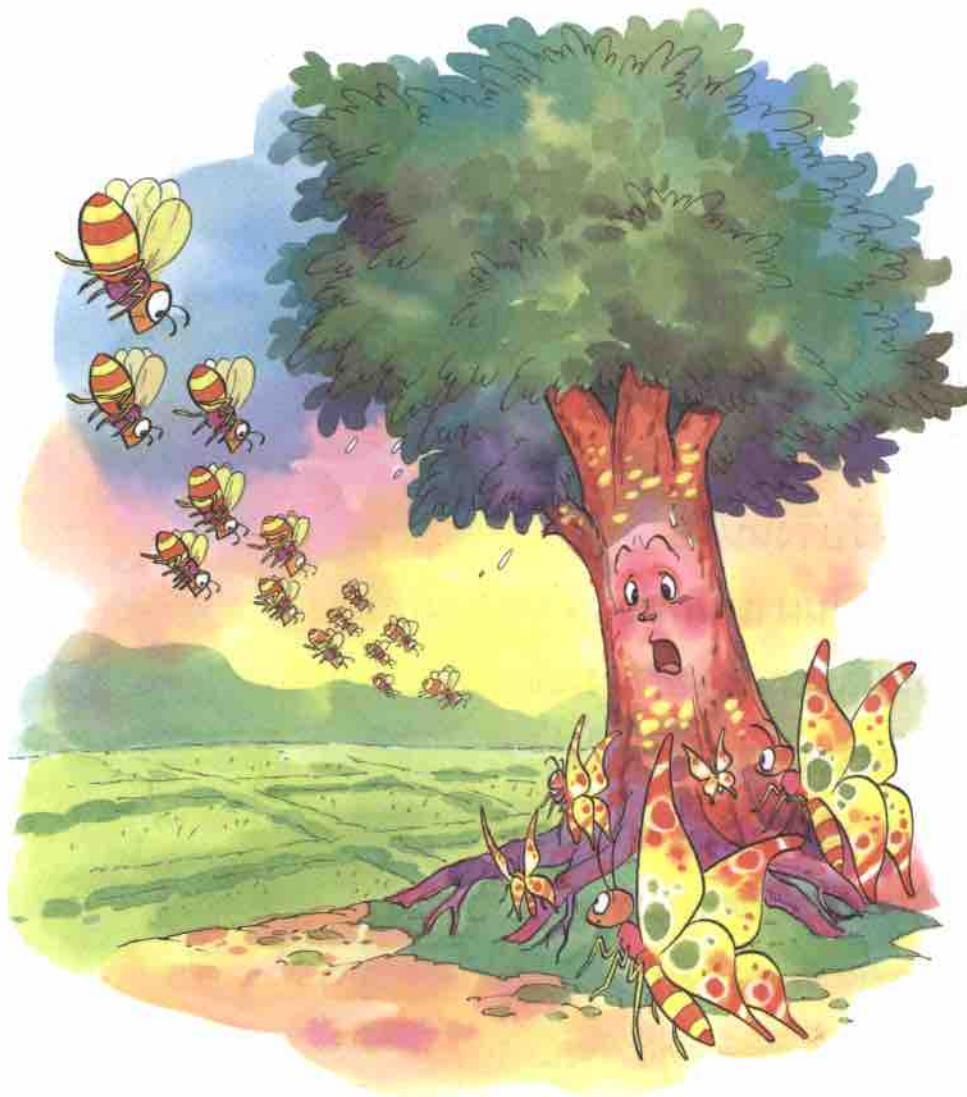
เสียงเรียกผึ้งน้อยดังมาจากต้นชมพู่ต้นหนึ่งในสวน

“เชօเรียกฉันหรือจี๊ ต้นชมพู่” ผึ้งน้อยถาม

“ใช่จํะ ฉันเรียกเชօ” ต้นชมพู่บอกพร้อมกับร้องให้สะอึกสะอื้น
ผึ้งน้อยบินเข้าไปเกาะใบชมพู่แล้วถามว่า “เชօร้องให้เสียใจ

เรื่องอะไรจํะ”

“เมื่อวานนี้ ฉันได้ยินชาวสวนบอกลูกชายของเขาว่า ถ้าปืน
ฉันไม่ออกผลอิก เขายจะฟันต้นของฉันทิ้ง เพราะฉันไม่ได้ให้ผลแก่เขา

สองสามปีแล้ว” ต้นชมพู่บอก

“แต่เชอก็มีดอกกดเต็มตันนี่จะ” ผึ้งน้อยพูด

“จะ ฉันมีดอกก์จริง แต่ดอกของฉันไม่สมบูรณ์จึงไม่ติดเป็นผลชมพู่” ต้นชมพู่บอก

ผึ้งน้อยพิจารณาดูต้นชมพู่ก็เห็นจริงจังพูดว่า “ฉันจะช่วยเชอจะ”

ขณะนั้นมีฝีเสือปีกสวยฟูงหนึ่งบินผ่านมา ผึ้งน้อยจึงขอร้องฝีเสือว่า “ฝีเสือปีกสวยช่วยฉันผสมเกสรให้ต้นชมพู่หน่อยนะจะ ให้ดอกชมพู่ทุกกิ่งติดผลด้วยจะ”

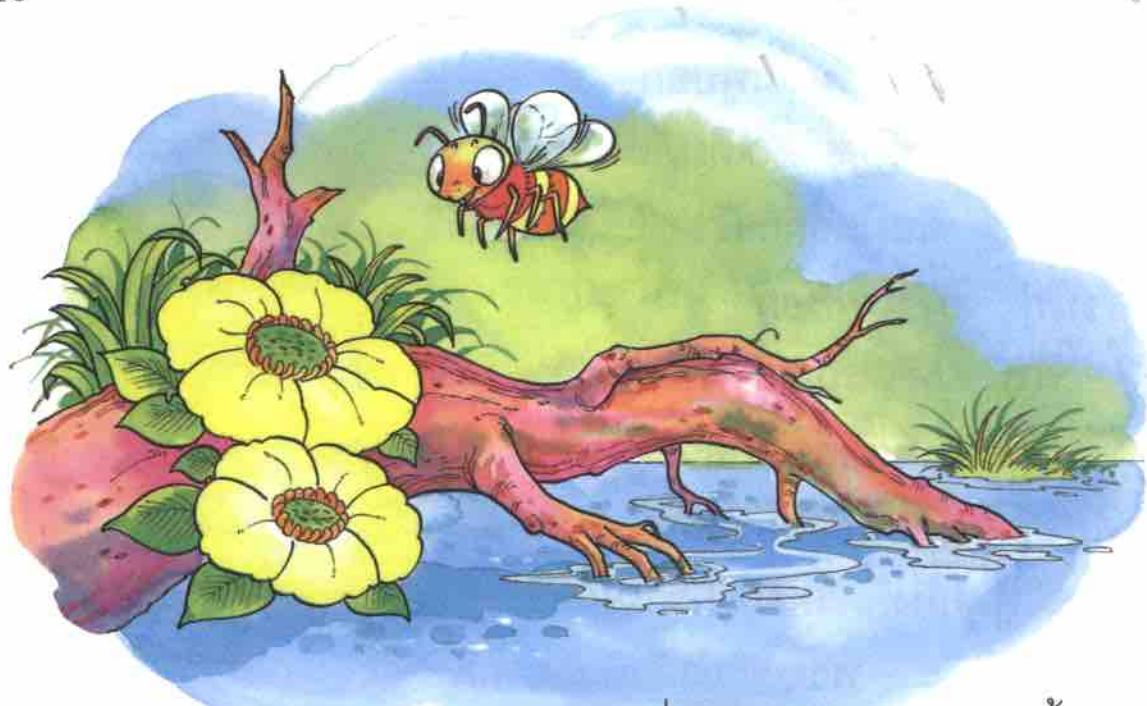
“ได้ฉิจจะ พวงเรากำลังหิวอยากกินน้ำหวานจากเกสรดอกไม้ออยู่ที่เดียว” หัวหน้าฝีเสือบอก

ผึ้งน้อยเหลือบเห็นไส้เดือนหลายตัวที่ติดต้นชมพู่ ไส้เดือนเหล่านี้หนึ่งน้ำที่ชาวสวนไขเข้าห้องร่องจนท่วมรูของมัน ผึ้งน้อยจึงร้องบอกไส้เดือนว่า “ไส้เดือนจ้า เชอช่วยพรวนдинให้ต้นชมพู่หน่อยฉิจจะ และช่วยย่ออยใบไม้ให้ต้นให้เป็นปุ๋ยแก่ต้นชมพู่ด้วยได้ไหมจี”

“ได้ฉิ พวงเรามีหน้าที่ช่วยพรวนдинให้ต้นไม้ออยแล้ว แต่เราหนึ่งน้ำท่วมจนเหนื่อย ถ้าเราย้ายหนีอยแล้วเราจะช่วยพรวนдинให้นะจะ” ไส้เดือนบอกผึ้งน้อยสักครู่ก็ใช้ชอนหายลงไปในดิน

ต้นชมพู่เป็นสุขขึ้นทันทีที่ไส้เดือนช่วยและฝูงผึ้งฝีเสือปีกสวยผสมเกสร และมีไส้เดือนช่วยพรวนдинและย่ออยใบไม้ให้ลายตัวเป็นปุ๋ย ในไม่ช้าต้นชมพู่ก็จะมีผลเต็มตัน

“ขอบใจมากจะ ผึ้งน้อยและฝีเสือปีกสวย เชอเป็นมิตรที่ดีของฉัน และขอบใจไส้เดือนด้วยนะจะ” ต้นชมพู่กล่าวพร้อมกับยกกิ่งขอบใจ

“ลาก่อนจะต้นชมพู ฉันจะมาเยี่ยมเชօใหม่นะจี๊” ผึ้งน้อยกล่าวลาต้นชมพู

ขณะที่ผึ้งน้อยบินกลับเข้าสู่ป่าเพื่อนำน้ำหวานและเกรสรดออกไม่กลับไปเก็บไว้ในรัง เมฆก้อนใหญ่ลอดต่ำลงมา ลมพัดแรงขึ้น แสดงว่าไม่ใช้ชั่วโมงก็จะตก

“ผึ้งน้อยรีบบินเร็วเข้าเตยะจะ ประเดี่ยวนเชօเปีຍกິນ อาจจะบินไม่ถึงรังนะจี๊” เมฆร้องบอกผึ้งน้อยด้วยความหวังดี

“ทำไม่เชօรีบตกเป็นฝันนกนะ ฉันเพิ่งเก็บน้ำหวานได้เพียงเที่ยวเดียวเท่านั้น” ผึ้งน้อยร้องบอกก้อนเมฆ

“ความเย็นจากป่าไม้ชิ๊ะ ฉันทนหอบความหนาวของไอน้ำไม่ไหว ฉันจึงต้องตกเป็นฝันเดียนี้ละจี๊” ก้อนเมฆร้องบอก แล้วผົນກີເຮີມຕາກผึ้งน้อยจึงต้องบินไปหลบฝนอยู่ใต้ใบไม้บนต้นไม้ใหญ่

ครั้นเมื่อฝนหยุดตก ห้องฟ้าสว่างขึ้น น้ำจากสายฝนไหลจากพื้นดินไปรวมกันในลำธาร ส่วนหนึ่งก็ซึมลงดิน ต้นไม้ในป่าต่างดีใจ

และใช้รากดูดซับน้ำฝนไว้เลี้ยงลำต้น พื้นดินก็ชุ่มชื้น ใบไม้แก่ก็ร่วงหล่นจากกิงไม้ลงสู่พื้นดิน ใบไม้เหล่านี้ต่อไปจะกลายเป็นอาหารของไส้เดือน มูลไส้เดือนจะกลายเป็นปุ๋ยของต้นไม้ ใบไม้ที่หับถมใต้ต้นไม้ก็จะผุพัง ลายตัวเป็นปุ๋ยของต้นไม้ต่อไป ต้นไม้ก็เจริญงอกงาม ออกรอดอกให้น้ำหวานแก่งและแมลงต่างๆ ผึ้งและแมลงก์ช่วยผสมเกสรดอกไม้ ให้กล้ายเป็นผลเพื่อแพร่พันธุ์ต่อไป ผึ้งน้อยแสนดีใจที่ได้ช่วยให้ต้นชมพู่ออกผล ชาวสวนจึงไม่ฟันต้นชมพู่ทิ้ง

คำใหม่ในบทเรียน

กัมหน้ากัมตา กระเตด กระทบ กระบก กระรอก กิง เกลื่อน เกสร แก่ง ขีด ขอร้อง ชุด เขียว ไข่ ครัน ค้างคาว คุ้มครอง งูเหลือม จ่อง จำนวน ชมพู่ ชัน ชุ่มชื้น เชื้อ ไซซอน ดา ดอกชมพู่ ดุดชีม ตันกระบก ตันชมพู่ ตัวผู้ ตัวเมีย ถ่ายรูป ห้อง ห้องร่าง หับถม ทุ่ง ธรรมชาติ นกฮูก นักท่องเที่ยว นางพญา นานา น้ำตก น้ำหวาน แนว แนวป่า เปื้อง ใบก ประเดียว ปีก ผสม ผสมพันธุ์ ผึ้งเชื้อ ผึ้ง ผึ้งงาน ผึ้งนางพญา ผึ้งโพรง ผึ้งมีมี ผึ้งหลวง เมือก แฟ่ พัง พื้นที่ แพร่ โพรง มิตร มูล แม่กว้าง แมลงปอ แมลงวัน ยอด ยิง รัง ราก รู ลาก่อน ล่าง ลำต้น ลำธาร ลูกสาว ลูกหว้า เลาะ เลือย และ ลาย สะอึกสะอื้น สาขา ไส้เดือน หนองน้ำ หน่อย หน้าผา หมื่น หมูป่า หล่น หลบ หลบ หวงเหน หอบ หัว หิน เหลือบ ไหว อกร เอ้อย

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

เกรสร	อ่านว่า	เก-สอน
เขียวชี	อ่านว่า	เขียว-ชี-
ชนิด	อ่านว่า	ชี-นิด
ทหาร	อ่านว่า	ທะ-หาน
ธรรมชาติ	อ่านว่า	ทำ-มะ-ชาด
นางพญา	อ่านว่า	นาง-พะ-ญา
ผสมเกรสร	อ่านว่า	ຜะ-ສມ-ເກ-ສອນ
ผสมพันธุ์	อ่านว่า	ຜະ-ສມ-ພັນ
มิตร	อ่านว่า	ມິດ
มูลไส้เดือน	อ่านว่า	ມູນ-ໄສ້-ເດືອນ
แมลง	อ่านว่า	ມະ-ແລງ
ย่อຍஸລາຍ	อ่านว่า	ຢ່ອຍ-ສະ-ຫລາຍ
ลำثار	อ่านว่า	ລຳ-ທານ
สมบูรณ์	อ่านว่า	ສມ-ບຸນ

อ่านคำที่มีอักษรนำ

หง- หណ- හන- හມ- ဟຣ- හລ- ဟວ- เป็นพยัญชนะะสองตัว
 เรียงกัน เรียกว่า อักษรนำ ตัว ဟ เป็นอักษรนำ ไม่ อ่านออกเสียง
 แต่ออกเสียงอักษรตัวหลัง ตามอักษรนำ

แห่ง	ในญี่	หนอง	หน้า	เหนือย	หนี
หมาย	หมู	ไนม	หรือ	หลวง	ลาย
ให้	เหลือบ	หล่น	หวัง	หว้า	ไห

ผึ้งหลวง	หนองน้ำ	น้ำหวาน	น้ำผา
น้ำให้	หลับนอน	หมูป่า	เครื่อญี่
งูเหลือม	ตันหว้า	แหงนมอง	หรือจีะ
เหลือบเห็น	หลายตัว	ได้ไนม	เห็นดเหนือย
หายเหนือย	เหมือนกัน	หนีน้ำ	มุ่งหน้า
ความหวัง	ไม่ไห	ร่วงหล่น	จดหมาย

อ่านคำที่มี รร (ร หัน)

รร เรียกว่า ร หัน อ่านออกเสียง อัน เช่น บรร อ่านว่า บัน
 รร ที่มีพยัญชนะตัวสะกด จะออกเสียง อะ มีตัวสะกด เช่น
 ธรรม อ่านว่า ทำ กรรม อ่านว่า กា

กรเชียง	อ่านว่า	กัน-เชียง
บรรจง	อ่านว่า	บัน-จง
บรรจุ	อ่านว่า	บัน-จุ
บรรทุก	อ่านว่า	บัน-ทุก
กรรมกร	อ่านว่า	กำ-มะ-กอน
กรรมการ	อ่านว่า	กำ-มะ-กาน

ธรรมชาติ	อ่านว่า	ทำ-มะ-ชาด
ธรรมดา	อ่านว่า	ทำ-มะ-ดา
พระธรรม	อ่านว่า	พระ-ทำ
รัฐธรรมนูญ	อ่านว่า	รัด-ถะ-ทำ-มะ-นูน

อ่านคำที่มี ร สะกด อ่านออกเสียง ออ

คำที่มี ร ตามพยัญชนะต้น เช่น กร พร ให้อ่านออกเสียง
พยัญชนะต้นเป็นเสียง ออ และ ร เป็นเสียงสะกดในมาตรา
แม่ กน เช่น กร อ่านว่า กอน พร อ่านว่า พอน

เกสร จราจร บังอร ภมร ละคร วนร อัมพร

อ่านคำที่มี ฤ

คำที่มี ฤ ให้ออกเสียง รี

ฤทธิ	อ่านว่า	รี-ดู
ฤทธิ์	อ่านว่า	รี-ไก
พฤกษา	อ่านว่า	พรึก-สา
พฤษจิกายน	อ่านว่า	พรีด-สะ-จิ-กา-ยน
พฤษภาคม	อ่านว่า	พรีด-สะ-พา-คุณ

ความรู้ทางภาษา

คำขยายคำนามและคำกริยา

อ่านข้อความต่อไปนี้

หมายวิ่ง

หมายดาวิ่งเร็ว

ผึ้งบิน

ผึ้งน้อยบินสูง

คนเดิน

คนแก่เดินช้า

คำ เร็ว น้อย สูง แก่ ช้า เป็นคำที่บอกลักษณะของคำ
นามและคำกริยาให้ชัดเจนขึ้น

คำที่บอกลักษณะต่าง ๆ ของคำนามและคำกริยาให้ชัดเจนขึ้น
เรียกว่า คำวิเศษณ์ (อ่านว่า คำ-วิ-shed)

คำวิเศษณ์วางแผนอยู่หลังคำที่ขยาย ช่วยให้ประโยชน์มีความหมาย
ชัดเจนขึ้น

หมายดาวิ่งเร็ว

ผึ้งน้อยบินสูง

งเหลือมตัวใหญ่ยาวเลื้อยช้า

ผึ้งน้อยบินกลับรัง

ผึ้งน้อยบินไปไกล

อ่านบทร้อยกรอง

สิ่งมีชีวิตเป็นมิตรของเรา

สิ่งมีชีวิต

ที่เป็นเหมือนมิตร	มีอยู่มากมาย
ตันไม้เขียวซื่น	ร่มรื่นเรียงราย
ให้ร่มเงาสบาย	เย็นใจเย็นตา

เลี้ยงคนเลี้ยงนก	บางตันผลัก
ดอกไม้ไว้ໄລ	มีรสดอชา
เรารักพุกษา	ขายได้ราคาน้ำ
แม็กจะจ้อยร้อย	รดน้ำพรวนดิน
ผีเสื้อผึ้งหวาน	สัตว์ทั้งใหญ่น้อย
ช่วยพิชทุกถิน	เราคุ้นเคยชิน
ทุกวันมันเคลื่อน	เรร่องใบยบิน
ช่วยให้dinร่วน	ในการผสมพันธุ์
เรารู้คุณมัน	ยังมีไส้เดือน
	ใต้ดินผินผัน
	พรวนดินดีครั้น
	ไม่ควรทำลาย

อ่านเสริมบทเรียน

เพื่อนผู้แสนดี

ถ้าโลกของเรานี้ไม่มีต้นไม้ คนและสัตว์ก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ ต้นไม้เป็นสิ่งมีชีวิต มันสร้างอาหารได้เองจากน้ำ อากาศ แสงแดด และพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ ถ้าไม่มีอย่างใดอย่างหนึ่งต้นไม้ก็จะตาย ต้นไม้บางชนิดขึ้นได้ดีไม่ว่าดินเป็นอย่างไร บางชนิดขึ้นได้ในที่ดินซึ้นและ บางชนิดชอบดินร่วน บางชนิดชอบดินราย บางชนิดชอบดินเหนียว

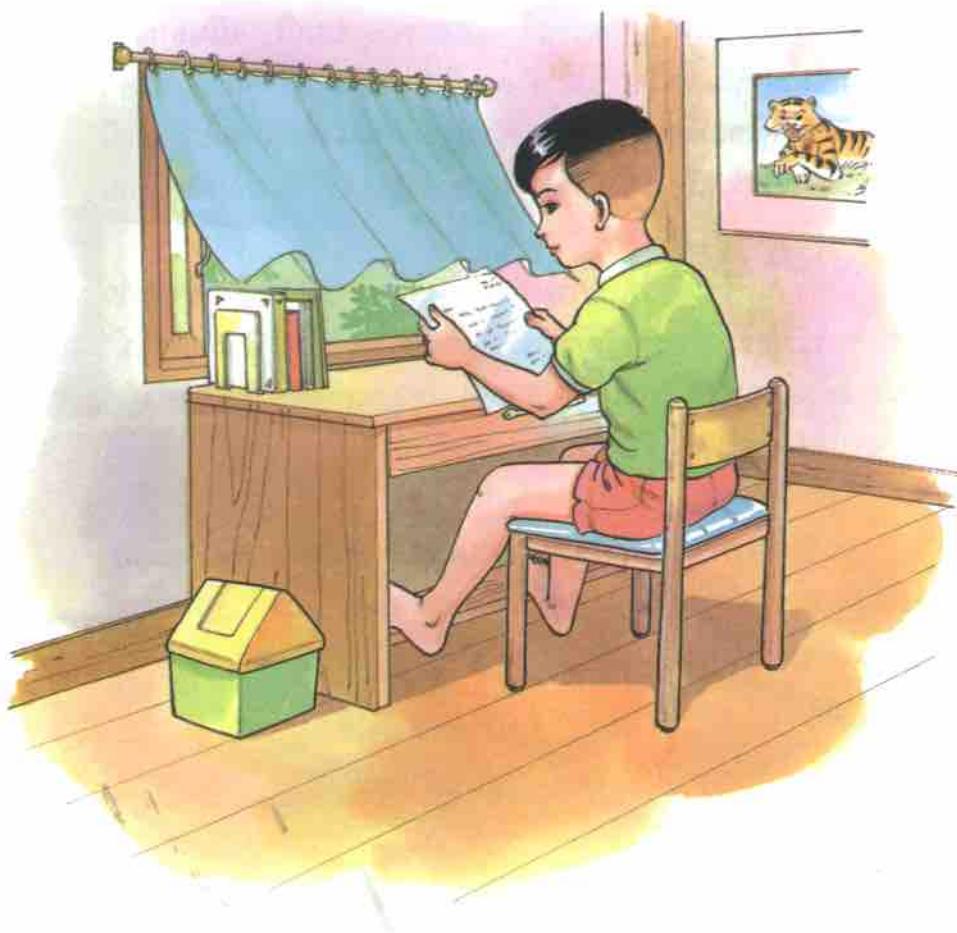
มนุษย์นำส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้มาใช้ประโยชน์ เช่น ใบ ผล และดอก ให้เป็นอาหารของคนและสัตว์ ใบของต้นไม้ใช้ห่อเป็นผืนผ้าได้ เนื่องไม่ใช้สร้างบ้าน ลำต้นหรือกิ่งไม้ทำเชือกเพลิง ยางของต้นไม้ใน ราก หัว และลำต้นใช้เป็นยาธราโรค เนื้อไม้บางชนิดใช้ทำกระดาษ เป็นต้น นอกจากนั้นต้นไม้ยังให้ดอกไม้ซึ่งมีสีสวยงามและ มีกลิ่นหอม ทำให้โลกของเราสวยงามดงงาม ใบไม้สีเขียวทำให้โลกสดชื่น รากไม้ช่วยดูดซับน้ำในดิน ทำให้พื้นดินชุ่มชื้น ต้นไม้ในป่า ชุมชนบ้าน้ำไว้ ทำให้เกิดต้นน้ำลำธาร หากไม่มีต้นไม้ก็จะไม่มีป่า โลก ก็จะแห้งแล้ง น้ำในแม่น้ำก็จะเหือดแห้ง ฝนก็จะไม่ตก นับว่าต้นไม้ มีความสำคัญและให้ประโยชน์แก่มนุษย์เป็นอันมาก ช่วยให้มนุษย์ และสัตว์มีชีวิตอยู่ได้ ช่วยให้โลกดรามาไม่ถูกทำลาย และทำให้อากาศสดชื่น

เราทั้งหลายควรดูแลรักษาต้นไม้ให้อยู่กับโลกของเราตลอดไป เราควรช่วยกันปลูกต้นไม้ เพื่อให้โลกของเราไม่ถูกทำลาย ดูแลรักษาป่าไม้ ไม่ให้ผู้คนนิ่งผู้ใดตัดไม้ทำลายป่า เพราะต้นไม้เป็นเพื่อนผู้แสนดีและ มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อมนุษย์

บทที่ ๕

จดหมายและข่าวสาร

สำรองรับจดหมายซึ่งบุรุษไปรษณีย์มาส่งที่หน้าบ้าน และเขาก็จึงนำจดหมายของอนันต์ที่เขียนถึงตนมาอ่านในห้องนั่งเล่น ลมพัดอ่อนๆ เข้ามาทางหน้าต่าง ทำให้ม่านสีฟ้าสะบัดพลิ้วไปตามลม สำรองอ่านจดหมายอย่างสนใจ

๔๗/๒๑ หมู่ ๑ ตำบลชาากพง
อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ๒๖๑๙๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๔

คำรับ เพื่อนรัก

ฉันไม่ได้ข่าวของครอบครัวนานแล้ว เมื่อสองสามวันก่อนฉันได้รับ
จดหมายจากเธอ ฉันดีใจมาก เธอบอกว่าโรงเรียนปิดในวันส่งท้าย
ปีก้าและวันเข้าปีใหม่ เธอกับคุณพ่อและคุณแม่มาเยี่ยมลุงบลึ้มและ
บ้านของของเธอที่บ้านกรา ฉันคงได้พบเธออีกครั้ง ขณะนี้ทุเรียนในสวน
ของลุงบลึ้มกับป้าทองกำลังออกหูกาตัน ฉันอยากให้เธอมาเห็นจริง ๆ

เมื่อเรามาเยี่ยมลุงและป้าครั้งที่แล้ว เธอนำหนังสือการ์ตูนเรื่อง
สุดสาครมาอ่าน และเธอให้ฉันยืมอ่านด้วย ที่ห้องสมุดโรงเรียนของฉัน
มีหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้อยู่เพียง ๒ เล่ม พากนักเรียนเคยจ้องยืมกัน
ครุบครวญกับสุดสาครเป็นตัวละครในเรื่องพระอภัยมนี เป็นลูกของ
พระอภัยมนีกับนางเงือก มีม้ามังกรเป็นพาหนะ เรื่องพระอภัยมนี
เป็นนิทานคำกลอนที่สุนทรภู่แต่งขึ้น ครุบครวญว่าหนังสือเรื่องพระอภัยมนี
เป็นหนังสือที่สนุกเรื่องหนึ่ง ฉันยังไม่เคยอ่านเพราะห้องสมุดโรงเรียน
ไม่มีหนังสือเรื่องนี้

เมื่อวานนี้ฉันฟังข่าว坏ไม่เช้าจากวิทยุ ฉันได้ยินผู้อ่านข่าว
ประกาศว่าเธอได้รับรางวัลการประกวดภาพวาด “ฉันรักต้นไม้”
ฉันขอแสดงความยินดีกับเธอด้วย ฉันเสียดายเหมือนกันที่ฉันไม่ได้
วาดภาพเข้าประกวด เพราะฉันไม่ทราบข่าวการประกวด ฉันจึง
พลาดโอกาสอย่างน่าเสียดาย

ฉันขอขอบคุณมากเพียงเท่านี้ก่อนนะ ฉันหวังว่าเธอและคุณพ่อ
คุณแม่คงสบายดี ส่วนฉันกับคุณพ่อคุณแม่และพี่น้องทุกคนสบายดี
เราคงได้พบกันในวันสินปี

รักและคิดถึง

อนันต์ รักเรียน

สำรองรู้จักกับอนันต์เมื่อคราวที่สำรองไปเยี่ยมลุงปลีมกับป้าทอง เมื่อปีที่แล้ว เด็กหั้งสองคนจึงมีจดหมายติดต่อถึงกันเสมอ ลุงปลีมเป็นพี่ชายของพ่อของสำรอง ทำสวนทุเรียนอยู่ที่บ้านกรำ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เขาไม่สวนทุเรียนยี่สิบกว่าไร่ จึงจ้างพ่อและแม่ของอนันต์ช่วยดูแลให้

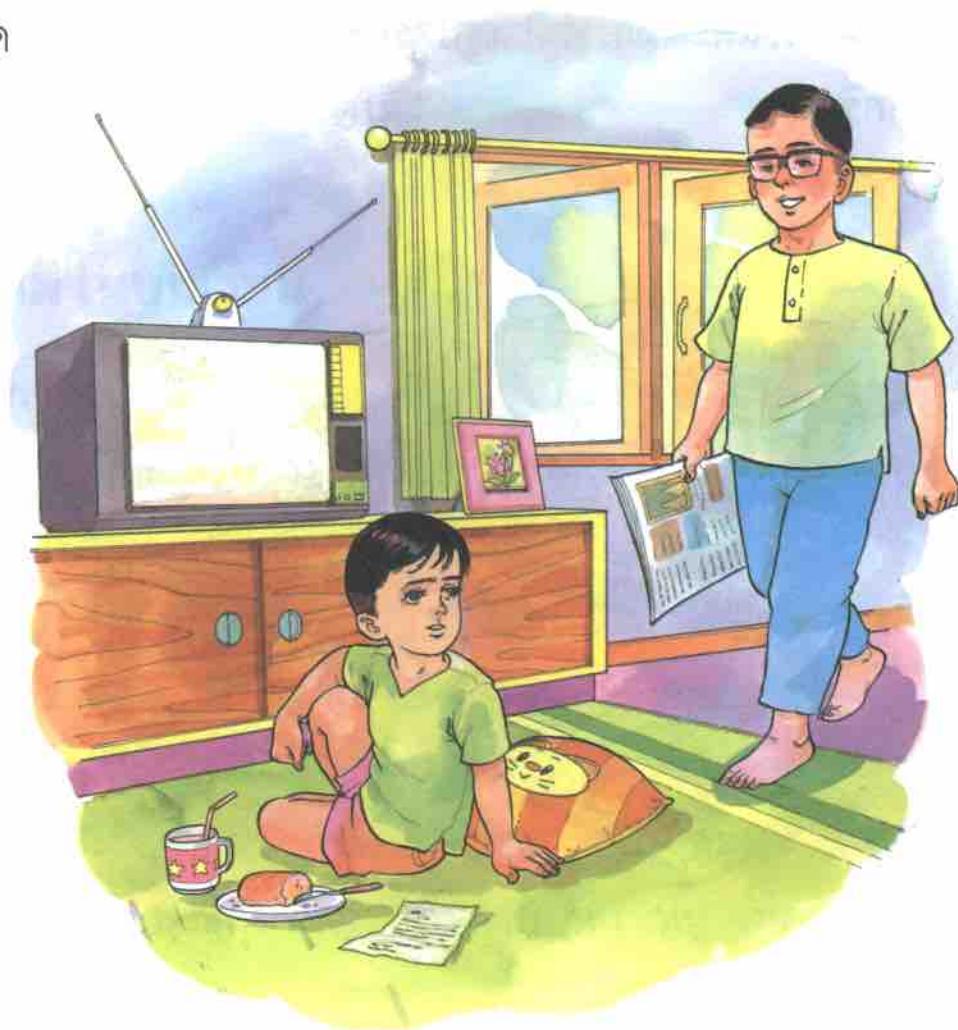
“อ่านอะไรหรือลูก” พ่อถามสำรองเมื่อเดินเข้ามาในห้องนั่งเล่น

“ผมอ่านจดหมายของอนันต์ เพื่อนที่อยู่บ้านสวนของลุงปลีมครับ”

สำรองบอกพ่อ พ่อพยักหน้าเป็นเชิงรับรู้

“วันนี้ลูกไม่ดูโทรทัศน์หรือ พ่อเห็นลูกชอบดูโทรทัศน์ทุกวันเสาร์”

พ่อพูด

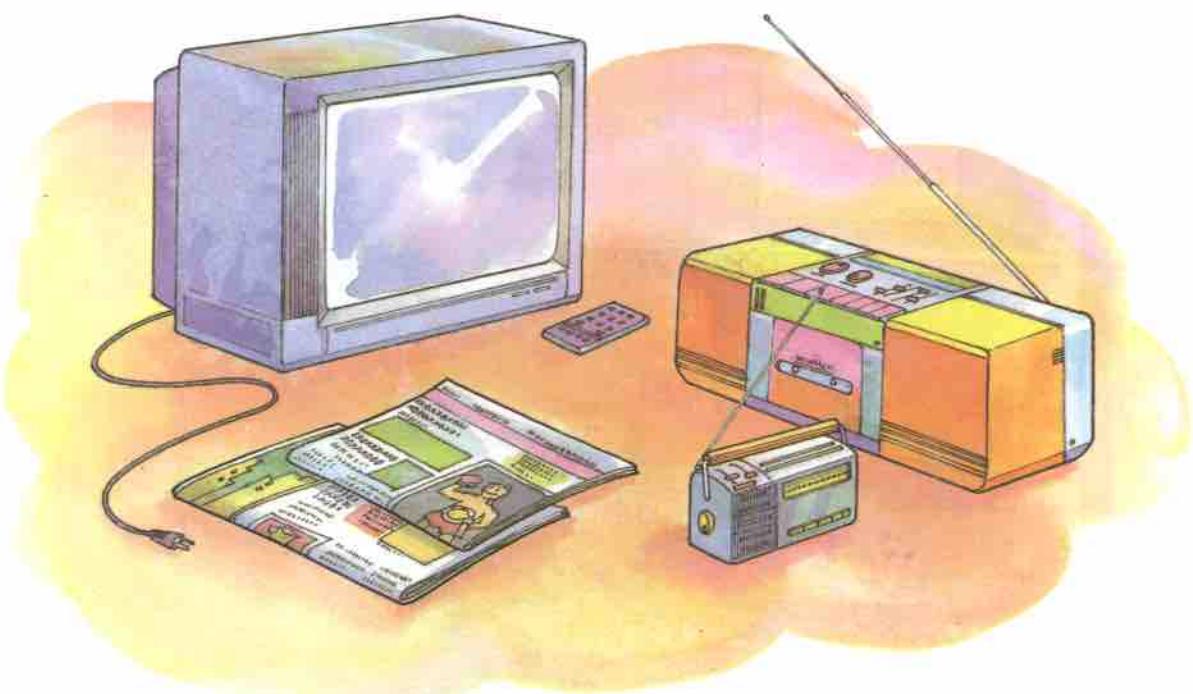
“ดูครับ ประเดี่ยวนมีรายการ ดูให้ดี มีความรู้ เป็นรายการสารคดี เกี่ยวกับพืชและสัตว์ครับ” ดำรงบอก

พ่อเดินไปเปิดโทรทัศน์ ในโทรทัศน์กำลังมีข่าวอุบัติเหตุคน ข้ามถนนโดยไม่ใช้สะพานลอย แต่กลับเดินข้ามถนนตรงใต้สะพานลอย จึงถูกรถชนตีชน

“เหตุการณ์เกิดใต้สะพานลอยแท้ๆ ถ้าคนรายรอบเสียเวลา เดินข้ามสะพานลอยสักนิด ชีวิตก็จะปลอดภัยนะพ่อ” ดำรงพูดกับพ่อ

“ลูกซ่างสั่งเกตและสรุปได้ดี” พ่อบอก

รายการหลังข่าวเป็นรายการ “ดูให้ดี มีความรู้” รายการนี้ ให้ความรู้เรื่องพืชและสัตว์ ทำให้คนดูรักธรรมชาติ รักป่าไม้ และรัก สัตว์ป่ามากขึ้น

“พ่อครับ โทรทัศน์นำความรู้และข่าวที่เกิดขึ้นทั่วโลกมาให้ถึงบ้านเรานะครับ” ดำรงพูดกับพ่อ เมื่อรายการ “ดูให้ดี มีความรู้” จบแล้ว พ่อยิมกับดำรงและอธิบายว่า

“โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ช่วยนำข่าวสารและความรู้มาให้ถึงบ้านเรา เราสามารถรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว รายการโทรทัศน์บางรายการที่ถ่ายทอดผ่านดาวเทียมสามารถแพร่ภาพไปยังประเทศต่าง ๆ ได้ในเวลาเดียวกัน คนในประเทศต่าง ๆ ก็ได้ดูรายการนั้นพร้อมกัน การรับข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์จะทำให้เป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ และสามารถนำข่าวสารและความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา เล่าเรียนและการดำรงชีวิตได้”

คำใหม่ในบทเรียน

การตูน เกี่ยว (ແກລງ) ข่าวสาร ครัว จดหมาย จ้าง (ໜາກພົງ)
ดาวเทียม (ດຳຮັງ) ຕົວລະຄອບ ຕຳບລ ຕິດຕ່ອ ຄ່າຍທອດ ຖຸເຮືອນ
ໂທຣທັນ ອັນວັນນົມ ນາງເຈືອກ ນິດ ນິຫານຄຳກລອນ (ບ້ານກໍາ່າ)
ບຸຮູ້ໃປປະໂຫຼີ່ປະກາສ ປະເທີສ ປລອດກັຍ (ປ້າທອງ) ຜູ້ອ່ານຂ່າວ
ພຣະອກັຍມົນີ ພລາດ ພລິວ ພາහນະ ມ່ານ ມ້າມັກ ໂມງ ຍືລົບ
ຈາກເວົ້າ (ຮະຍອງ) ຮາຍການ ໄວ (ລຸງປັ້ນ) ວັນເຊີ້ນປີໄໝໆ
ວັນສົງທ້າຍປີເກົ່າ ວັນສິ້ນປີ ວິຖູ ສຽງ ສະບັດ ສັງເກດ ສາຣົດ
(ສຸດສາຄຣ) (ສຸນທຽກ) ເສີຍດາຍ ນກ ມູ່ ແຫຼກຮານ (ອນນັດ)
ອຸປະດິເຫດ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

การ์ตูน	อ่านว่า	กา-ตูน
ข่าวสาร	อ่านว่า	ข่าว-สาร
ตำบล	อ่านว่า	ต้ำ-บນ
โทรศัพท์	อ่านว่า	ໄທ-ຣະ-ທັດ
บุรุษไปรษณีย์	อ่านว่า	บຸ-ຫຽດ-ໄປຮ-ສະ-ນີ
ประเทศ	อ่านว่า	ປະ-ເທດ
พระอาทิตย์มณี	อ่านว่า	ພຣະ-ອະ-ໄພ-ມະ-ນີ
พานะ	อ่านว่า	ພາ-ໜະ-ນະ
ม้ามังกร	อ่านว่า	ມ້າ-ມັງ-ກອນ
รางวัล	อ่านว่า	ຮາງ-ວັນ
วิทยุ	อ่านว่า	ວິດ-ທະ-ຍຸ
สรุป	อ่านว่า	ສະ-ຫຽບ
สามารถ	อ่านว่า	ສາ-ມາດ
สุดสาคร	อ่านว่า	ສຸດ-ສາ-ຄອນ
เหตุการณ์	อ่านว่า	ເຫດ-ການ
อนันต์	อ่านว่า	ອະ-ນັນ
อุบัติเหตุ	อ่านว่า	ອຸ-ບັດ-ຕີ-ເຫດ ພົມ ອຸ-ບັດ-ເຫດ

อ่านคำที่มีสระ นำ

คำกลอน ดั่ง ต่ำบล ตำราจ บ้านกรา สำราญ อ้าเกอ

อ่านคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กัด

ตร รถ ติ ตุ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

มิตร	เนตร	ตักบาตร	ไม้เมตร	บัตร
สามารถ	ธงชาติ	ญาติพี่น้อง	อุปติเหตุ	เหตุการณ์

เราเป็นมิตรกัน

เราตักบาตรพระสงฆ์ตอนเช้า

พ่อค้าใช้ไม้เมตรวัดผ้า ๕ เมตร

เนตรหมายถึงตา

ผู้ใหญ่ทุกคนต้องมีบัตรประชาชน

เข้าสามารถทำอะไรได้หลายอย่าง

เราเคารพธงชาติทุกเช้า

มีอุปติเหตุรุณกัน

ลุงปลื้มและป้าทองเป็นญาติผู้ใหญ่ของดั่ง

ความรู้ทางภาษา

ประโยชน์ปฐม (อ่านว่า ประ-ໂทยก-ປະ-ຕີ-ເສດ)

อ่านข้อความต่อไปนี้

ประโยคบอกเล่า

ฉันมาหาเพื่อน
ฉันเคยไปจังหวัดเชียงใหม่
เพื่อนมีหนังสือ
เข้าเป็นเพื่อนฉัน

ประโยคปฏิเสธ

ฉันไม่ได้มาหาเพื่อน
ฉันไม่เคยไปจังหวัดเชียงใหม่
เพื่อนไม่มีหนังสือ
เข้าไม่ใช่เพื่อนฉัน

ประโยคปฏิเสธเป็นประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ จะมีคำว่า
ไม่ ไม่ได้ ไม่ใช่ เป็นการกล่าวปฏิเสธ

การเขียนจดหมายส่วนตัว

การเขียนจดหมายส่วนตัวเป็นการเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนญาติ หรือผู้ใหญ่ที่เราเคารพ เช่น ลุง ป้า พ่อแม่ บุญ ป่า ตาย ครู อาจารย์ จดหมายส่วนตัวเป็นจดหมายส่งข่าวหรือสอบถามทุกข์สุข แสดงความรักและความร่วงลึกถึงหรือเล่าเรื่องเหตุการณ์ให้ฟัง

การเขียนจดหมายส่วนตัวต้องใช้ภาษาที่สุภาพ แสดงการยกย่อง ผู้เขียนจดหมายต้องใช้กระดาษและซองจดหมายที่มีสีสุภาพ เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของจดหมาย เขียนด้วยลายมือสวยงาม สะอาด ไม่มีรอยขีดฆ่าขูดลบ เขียนหน้าซองให้ถูกต้อง และปิดดวงตรา-ไปรษณียกรให้ครบตามราคาน้ำหนัก

รูปแบบของจดหมาย

(สถานที่).....
.....

(วันเดือนปี).....

(คำชี้นต้น).....

(ข้อความของจดหมาย).....
.....
.....

(คำลงท้าย).....

(ชื่อผู้เขียน).....

การเขียนสถานที่ เขียนสถานที่ของผู้เขียนจดหมาย บอกบ้านเลขที่
ตัวบล อำเภอ จังหวัด และรหัสไปรษณีย์

การเขียน วัน เดือน ปี เขียนวัน เดือน ปี ที่เขียนจดหมาย

การเขียนคำชี้นต้น คำลงท้าย และสรพนาม

เขียนถึงเพื่อน คำชี้นต้น ใช้ว่า (ชื่อเพื่อน) เพื่อนรักหรือที่รัก
คำลงท้าย ใช้ว่า รักและคิดถึง
สรพนามใช้แทนเพื่อน ใช้ว่า เคo เพื่อน คุณ
สรพนามใช้แทนตัวผู้เขียนจดหมาย ใช้ว่า
ผม ฉัน ดิฉัน

การเขียนหน้าชองจดหมาย

การเขียนหน้าชองจดหมายเป็นการเขียนชื่อและที่อยู่ของผู้รับจดหมาย เพื่อให้บุรุษไปรษณีย์นำจดหมายไปส่งได้ถูกต้อง และควรเขียนที่อยู่ของผู้ส่งจดหมายด้วย บุรุษไปรษณีย์อาจส่งจดหมายไม่ได้เนื่องจากผู้รับจดหมายย้ายที่อยู่ จะได้นำจดหมายส่งคืนผู้ส่งจดหมายได้ผู้ส่งจดหมายจะต้องปิดดวงตราไปรษณียากรตามราคาน้ำที่กำหนด

รูปแบบการเขียนหน้าชองจดหมาย

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝึก

อนันต์ ขยันเรียน

๔๙/๒๑ หมู่ ๑ ตำบลชาอกพง

อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

๒๑๑๗๐

ที่นีก

ตราไปรษณียากร

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

คุณ darmg รักเรียน

๔๙/๑๐ หมู่ ๑ หมู่บ้านมิตรประชา

ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

๖๔๐๐๐

อ่านบทร้อยกรอง

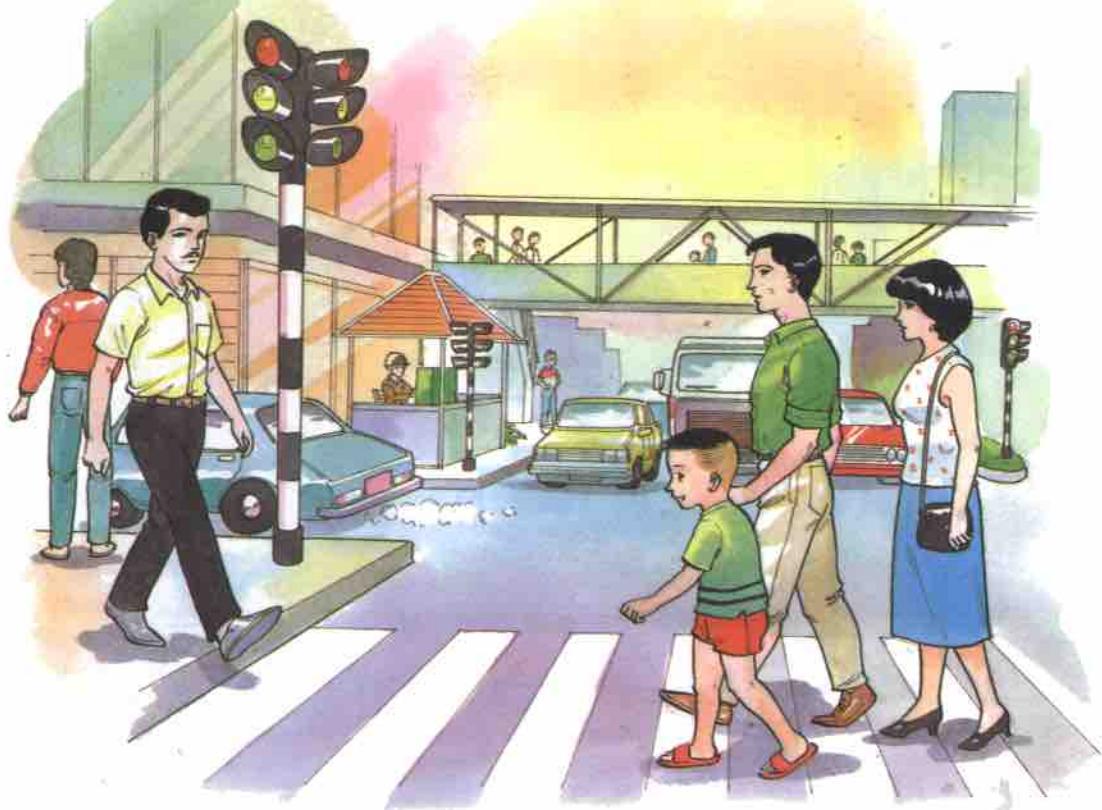

หนังสือคือเพื่อน

ทุกวันสีนุ่นสดใส
สนุกยิ้มนักรักเรียน
ครุฑามสิงไดไม่ขัด
รอบรู้เรื่องราวนานา
สีนุ่นแนะนำคำตอบ
เรื่องรากามาภัยในเมือง
หนังสือเป็นเพื่อนคุ้คิด
หนังสือเปิดโลกกว้างไกล
สีนุ่นบอกไครอย่างรู้
หนังสือมีค่าเหลือเกิน

ตั้งใจไฟงานอ่านเขียน
ความรู้เปลกเปลี่ยนเวียนมา
ตอบได้แน่ชัดนักหนา
เพื่อนต่างปรึกษาหารือ
 เพราะฉันนั้นชอบหนังสือ
 เมื่อถือเปิดอ่านสรัญใจ
 หนังสือเป็นมิตรชิดใกล้
 หนังสือช่วยให้เพลิดเพลิน
 อ่านดูอย่าขัดอย่าเขิน
 ก่อนเขือขอเชิญอ่านเอง

อ่านเสริมบทเรียน

อุบัติเหตุบนท้องถนน

ปีหนึ่ง ๆ มีรถยนต์ชนกันบ่อยมาก ทำให้ผู้คนเสียชีวิตและทรัพย์สินเสียหายจำนวนมาก การเกิดอุบัติเหตุทำให้คนขับรถหรือผู้อื่นเสียชีวิตหรือพิการ ลูกเมียญาติพี่น้องก็ได้รับความเดือดร้อน

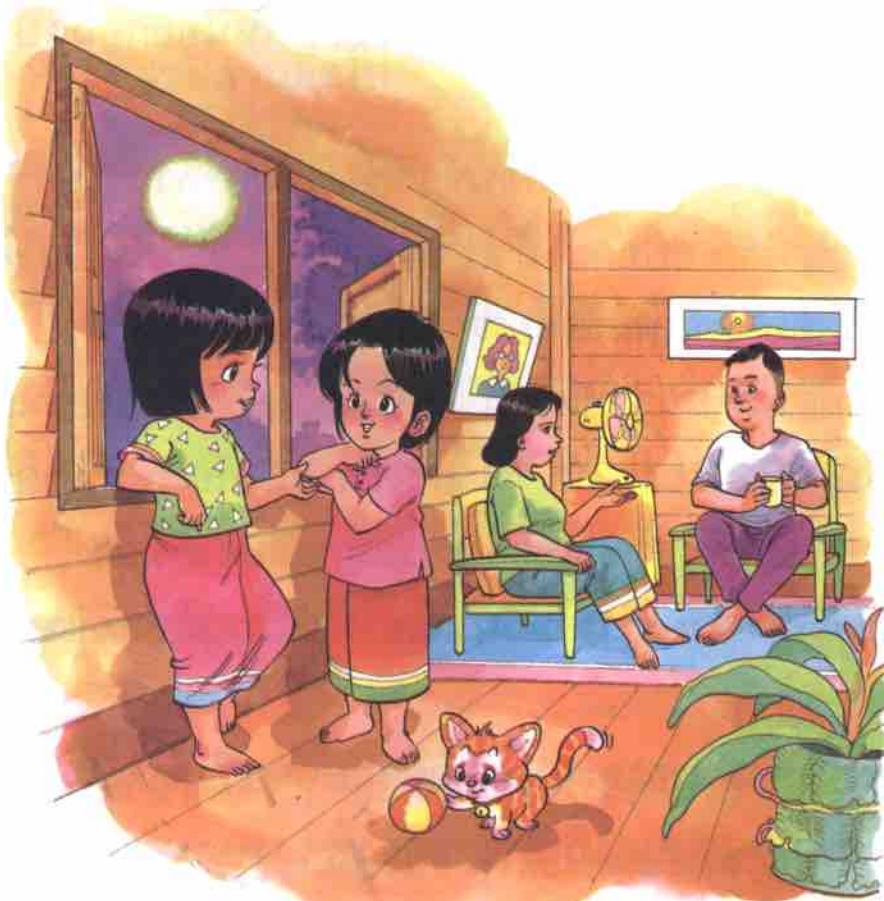
อุบัติเหตุบนท้องถนนเกิดขึ้นเนื่องจากคนขับรถดื่มน้ำมea บางคนขับรถเร็วเกินไป ไม่ระมัดระวัง ไม่นึกถึงผู้ใช้รถใช้ถนนคนอื่น บางคนขับรถแซงผู้อื่น บางคนไม่รักษาภูจราจาร ทำให้เกิดอุบัติเหตุ

เด็ก ๆ ทั้งหลาย เวลาเดินบนท้องถนนต้องระมัดระวัง ต้องข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือใช้สะพานลอย ไม่เล่นบนท้องถนน เวลาขึ้นรถไม่ห้อยΐหนอกอกนอกตัวรถ อุบัติเหตุก็จะลดลงได้

บทที่ ๖

สวนส้มของลุงบุญ

จันทร์ເຂົ້າຈັນທຽງເຈົ້າ	ขอข้าวขอແກງ
ขอແກວນທອງແດງ	ຜູກນືອນ້ອງຂ້າ
ขอຊ້າງຂອມ້າ	ໃຫ້ນ້ອງຂ້າຢື່
ขอເກົ້າຢື່	ໃຫ້ນ້ອງຂ້ານັ່ງ
ขอເຕີຍງຕິ່ງ	ໃຫ້ນ້ອງຂ້ານອນ
ขอລະຄຣ	ໃຫ້ນ້ອງຂ້າດຸ
ขอຍາຍໜູ	ເລື່ອງນ້ອງຂ້າເດີດ
ขอຍາຍເກີດ	ເລື່ອງຕົວຂ້າເອງ

เอ้อยกับอ้อยผลักกันต่อบทร้องของเด็กอย่างสนุกสนาน ดวงจันทร์กลมโตบนห้องฟ้าส่องแสงสว่างเข้ามาทางหน้าต่าง พอกับแม่น้ำดูลูกสาวทั้งสองคนต่อบทร้องอย่างมีความสุข

พ่อถามเอือกว่า “ขอมาอย่างนี้ ดวงจันทร์จะให้หมดหรือลูกเมื่อไรลูกจะได้ล่ะ”

เอือยหัวเราะแล้วหันมาตอบพ่อว่า

“พ่อคะ ดวงจันทร์สวยอย่างนี้ ถ้าดวงจันทร์เป็นคนคงจะใจดีขออะไรดวงจันทร์ก็คงให้ จริงไห่มะพ่อ”

“พ่อว่า ถ้าเรายากได้อะไร เราชรพยายามทำสิ่งนั้นเอง เราไม่ควรขอคนอื่น ถ้าเราลงมือทำด้วยความขยันหมั่นเพียร และช่วยตนเองให้มากที่สุด เรายังจะได้สิ่งที่เราต้องการเสมอ คนขยันหมั่นทำมาหากินจะไม่มีวันอดตาย งจะไว้ว่า เนื่องจากอนسابายทีหลังนะลูก” พ่อสอนเอือยและอ้อย

เอือยและอ้อยยิ้มรับคำสอนของพ่อ เอือยคิดว่า

“จริงอย่างที่พ่อบอก ถ้าเราไม่ทำงาน เรายังไม่ได้สิ่งที่เราต้องการ เราต้องขยันหมั่นเพียรตามที่พ่อว่าจึงจะถูก”

ลมเย็นตันๆ หนาวพัดต้องยอดไฟข้างบ้าน เสียงใบไม้เสียงดีกัน และยอดไฟลุกไปตามแรงลม น้ำค้างยามดึกกระแทบหลังคาบ้านดังเปาะเปะ แม่เห็นว่าดีกแล้วจึงเตือนลูกทั้งสองคนว่า

“ดีกแล้วลูก เข้านอนกันเถอะ พรุ่งนี้เราต้องเดินทางไปบ้านลุงบุญกันแต่เช้า”

เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อและแม่พาเอือยกับอ้อยเดินทางไปบ้านลุงบุญซึ่งอยู่ต่างอำเภอ ลุงบุญเป็นพี่ชายของพ่อ พ่อบอกเอือยกับอ้อยว่า

ลุงบุญเขียนจดหมายบอกพ่อให้ไปเยี่ยมเยียนกันบ้าง เพราะลุงบุญไม่ได้พบพ่อนานแล้ว ลุงบุญเป็นเจ้าของสวนส้มพันธุ์ดี รสหวาน เป็นที่รู้จักกันทั่วทั้งจังหวัด ลุงบุญเป็นคนใจดี ท่าทางคล่องแคล่ว สุขภาพแข็งแรง เมื่อพ่อพาเอ้อยกับอ้อยไปถึงสวนส้มของลุงบุญ ลุงบุญดีใจมาก ลุงบุญพาพ่อ แม่ เอ้อย และอ้อยชมสวนส้มที่กว้างใหญ่ ลุงบุญเล่าประวัติความเป็นมาของสวนส้มให้ล้านฯ พึ่งว่า

“ลุงสร้างฐานะจากการทำงานเพียงไม่กี่ไร่ แรกๆ ลุงทำงานเพียงพอเลี้ยงตัวได้ ต่อมานั่นแหล่งติดต่อกันหลายปี ทำงานไม่ได้ผล ชาวบ้านหลายครอบครัวขายที่นาอย่างไปอยู่ที่อื่น แต่ลุงกัดฟันสู้ทำงานต่อไป”

ลุงบุญทักษะคนงานที่กำลังเก็บส้มสีเหลืองทองลงกระบุงอย่าง ขณะก้มเขมัน แล้วจึงหันมาเล่าความเป็นมาของสวนให้ล้านฯ พึ่งต่อ ขณะที่พากันเดินชมสวนต่อไป

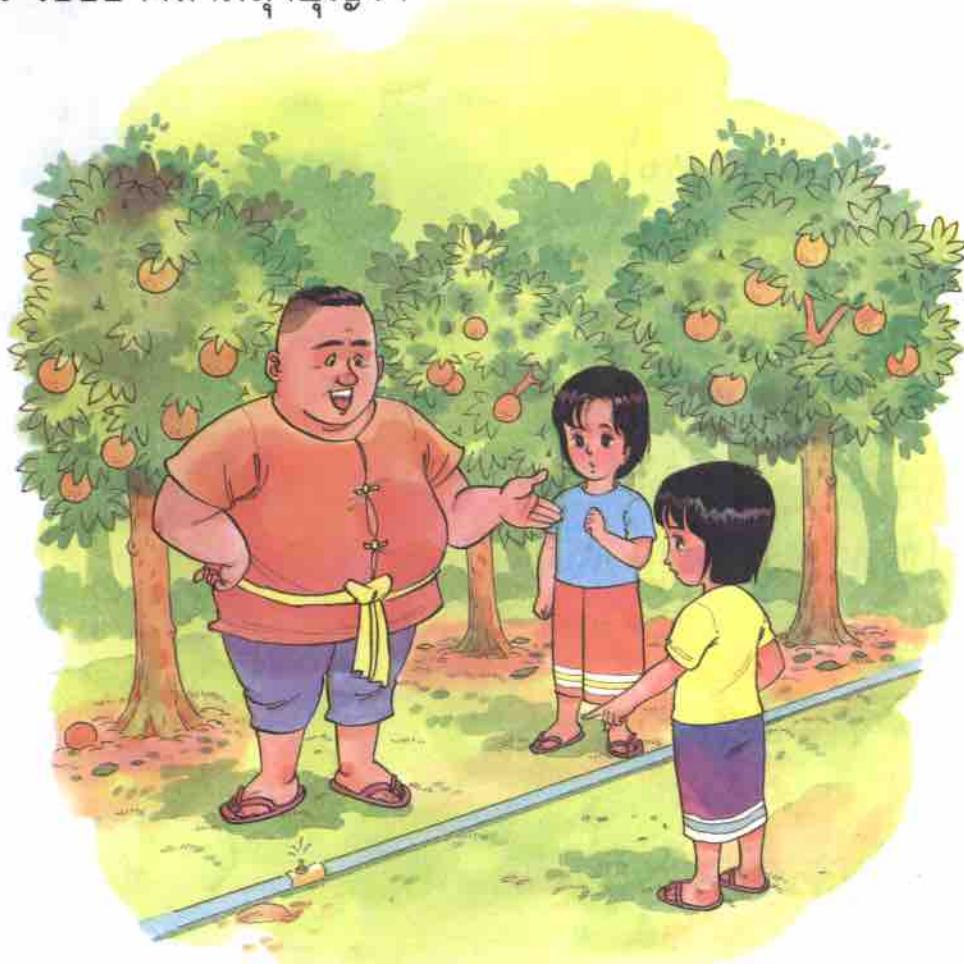
“ต่อมากลุ่งเงินที่เก็บออมไว้ได้บ้างจากการขายข้าว รวมกับเงินที่ไปกู้จากธนาคารมาลงทุนเลี้ยงไก่ ตอนแรกก็เลี้ยงไก่จำนวนไม่มากนัก แล้วค่อยๆ เลี้ยงมากขึ้น ลุงพยายามหาวิธีเลี้ยงไก่และวิธีการจำหน่ายให้ได้ผล ลุงไปขอคำแนะนำจากเกษตรกร同胞 ทำให้ลุงเลี้ยงไก่ได้ผลดี ลุงจึงขายไก่และรวบรวมเงินไปใช้ธนาคาร จนหมัดหนึ่งที่ไปกู้จากธนาคาร และค่อยๆ ซื้อที่ดินเพิ่มขึ้น”

เอ้อยฟังลุงบุญแล้วอดตามไม่ได้ว่า “คุณลุงคง หนูไม่เห็นมีไก่สักตัวเลยค่ะ”

ลุงบุญยิ้มแล้วตอบว่า “ลุงไม่ได้เลี้ยงไก่แล้ว เพราะลุงเห็นว่าถ้าลุงทำสวนส้มพันธุ์ดีแทนการเลี้ยงไก่ ลุงจะมีรายได้ดีกว่า”

ลุงบุญเล่าต่อไปว่า ลุงบุญไปหาเกษตรอำเภอเพื่อถามว่าจะปลูกหรือเลี้ยงอะไรจึงจะราคาไม่ตก เกษตรอำเภอชี้ให้ลุงดูประกาศแผ่นหนึ่งที่ข้างฟ้า เกษตรอำเภอแนะนำให้ลุงบุญปลูกส้ม เพราะปลูกง่าย roc น้อย ราคาก็ ส่งออกได้ด้วย รัฐบาลจึงส่งเสริมและเชิญชวนให้ปลูกกันมาก ๆ ลุงบุญอ่านประกาศก็เห็นจริงจังข้อคำแนะนำโดยละเอียด แล้วกลับมาปลูกส้มได้ผลดีอย่างที่เห็น

เอื้อยเดินตามลุงบุญดูสวนส้มอย่างเพลิดเพลิน เอื้อยมองส้มสีสวย บนกิ่งที่มีลูกดกจนกิงลุ่ม เมื่อเอื้อยเดินผ่านท่อน้ำสีฟ้าขนาดเล็กที่วางทอดยาวไปตามแนวร่องสวน เอื้อยเปลกใจที่มีน้ำรั่วซึมจากท่อตลอดแนว เอื้อยจึงถามลุงบุญว่า

“คุณลุงคะ ทำไมท่อน้ำมีรูเป็นแฉอย่างนี้ล่ะคะ”

“หลานช่างสังเกตดีมาก หลานสังเกตดูให้ดีว่ารูเหล่านี้ห่างเท่าๆ กันไหม” ลุงบุญย้อนถาม

“คิดว่าเท่าๆ กันเลยค่ะ เขาคงตั้งใจเจ้าเอาไว้ใช้ใหม่ค่ะ” เอ้อยตอบแล้วถามต่อ

“ใช้แล้วหลาน ท่อเหล่านี้เข้าจะรู้ไว้ให้น้ำไหลหยดเป็นระยะๆ หลานคิดว่าเขาทำไว้ทำไมล่ะ” ลุงบุญถามบ้าง

“หลานเห็นดินใต้ตันส้มซุ่มซึ้นไปหมดเลยค่ะ เขาริบสีแทนการจอดน้ำกระมังคะ” เอ้อยพูดตามที่ได้สังเกตเห็น

“ถูกแล้วหลาน ท่อน้ำที่วางไว้นี่ใช้ให้น้ำแก่ตันส้ม เป็นวิธีให้น้ำแบบประหยัดน้ำ ประหยัดเวลา และประหยัดแรงงาน ดินจะซุ่มซึ้นอยู่เสมอ สวนส้มของลุงไม่ต้องใช้คนงานรถน้ำ ไม่ต้องรอค่อยไฟฟ์ตอก ลุงจะสูบน้ำจากป้อสงไปตามท่อเพื่อให้น้ำแก่ตันส้มด้วยวิธีน้ำหยด” ลุงบุญสรุปและอธิบายต่อไปว่า

“ลุงใช้ส้มพันธุ์ดี บำรุงรักษาดี ส้มของลุงจึงมีผลกับรสชาติทำให้ขายได้ราคาสูง รายได้จากการทำสวนส้มจึงดีกว่าการเลี้ยงไก่” ลุงบุญพูดพร้อมกับเด็ดส้มผลโตสีเหลืองทองมาปอกให้หลานหั่งสองคนลองชิมดู เอ้อยและอ้อยติดใจส้มสีเหลืองทองของลุงบุญมาก เพราะส้มมีรสหวานอร่อย

เย็นวันนั้นเด็กๆ ไม่อยากกลับบ้าน เพราะชอบใจสวนส้มของลุงบุญ ลุงบุญฝากรส้มชะลอมให้ญี่ให้หลานๆ นำกลับไปรับประทานที่บ้าน ระหว่างทางที่นั่งรถโดยสารกลับบ้าน พ่อสอนลูกๆ ว่า

“ເອື່ອຍກັບອ້ອຍເຫັນໄໝມລູກ ຄຸນລຸງຮູ້ຈັກທຳງານທາເລີ່ມຊີ່ພ ຂົນ
ໜົນເພີ່ງ ໄມຢ່ອດ້ອກວ່າມຍາກລຳບາກ ຮູ້ຈັກແກ້ໄຂປໍ່ມາຫາຕ່າງ ພ
ຄວາມອຸດທນແລະຄວາມຂົນໜົນເພີ່ງນີ້ທຳໃຫ້ຄຸນລຸງສ້າງສູນະໄດ້ມັນຄົງ
ແລະເປັນຜູ້ມີ້ສືບສິບຮູ້ຈັກກັນທີ່ທີ່ຈັງໜວດວ່າ ສົມດີຕ້ອງສົ່ມສວນຂອງລຸງບຸນ”
ເອື່ອຍຍື່ມກັບພ່ອແລະໜັນໄປຢືນກັບອ້ອຍກ່ອນຈະພູດວ່າ

“ທີ່ນີ້ພໍ່ໄມ່ຂອອະໄຣຕ່ອດວັຈັນທີ່ແລ້ວລະອ້ອຍ ພຶ້ອຍກາໄດ້ສິ່ງໃດ
ພໍ່ຕ້ອງຫາຕ້ອງທຳດ້ວຍຕົນເອງ ພຶ້ຈີງຈະໄດ້ສິ່ງນີ້ ຕ່ອໄປນີ້ເຮົາຕ້ອງຂົນ
ອ່າງຄຸນລຸງນະ ຈົງໄໝມອ້ອຍ”

ອ້ອຍພຍັກໜ້າພຽງເຫັນຈົງຕາມທີ່ພໍ່ສາວບອກ ລັ້ງຈາກນັ້ນເຮັດກີ
ນັ້ນໜັບແລະໂຄລັງຕ້ວາໄປຕາມແຮງສັ່ນຄລອນຂອງຮັດ

ຄໍາໃໝ່ໃນບທເຮັດ

ກະມັງ ກູ້ ເກະຕົຮ ຂະມັກເຂັ້ມົນ ດົນການ ດລ່ອງແຄລ່ວ ດລອນ
ໂຄລັງ ຈັນທີ່ ຈຳນ່າຍ ເຈົ້າ ທ້າງ ຊົມ ຂື້ອເສີ່ຍງ ທີ່ ສູນະ ເດືດ
ຕົ້ນສົ່ມ ຕ້ອງການ ຕິດໃຈ ເຕີ່ຍັງ ທ່ອ ທ່ອນໍ້າ ຖອນແດງ ທ່າທາງ
ທີ່ດີນ ທີ່ນາ ອັນຄາຣ ນວລ ນໍ້າຄ້າງ ແນະນຳ ບທຮ້ອງ ປ່ອ ບໍາຮຸງ
ແບບ ໃບໄຟ ປະວັດ ປອກ ເປົາແປະ ແປລກໃຈ ຜັດ ຜູກ ແກ່ນ
ໄຟ ຝາ ເພລິດເພລິນ ເພີ່ງ ມັນຄົງ ເມື່ອໄຣ ຢ່ອທ້ອ ຢັ້ນ (ຍາຍເກີດ)
(ຍາຍຫຼູ) ເຢີມເຢີນ ຮັດໂດຍສາຣ ລວບຮົມ ວ່ອງ ຮັ້ງປາລ ຮ້ວ ຮາຄາ
ແຮງການ ລົງທຸນ ລະຄວ ລະເອີດ (ລຸງບຸນ) ສູ່ ສົ່ງເສີມ ສົ່ມ ສ້າງ
ສື່ເໜືອງທອງ ສູ້ ສູບ ເສີ່ດສີ ໜີ້ ພົດ ລັ້ງຄາ ແກ່ນ ອົດ
ອອມ (ອ້ອຍ) (ເອື່ອຍ)

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

เกษตรกรรม	อ่านว่า	กະ-ເສດ-ອໍາ-ເພດ
ขยันหมั่นเพียร	อ่านว่า	ຂະ-ຫຍັນ-ໜມ້ນ-ເພີຍນ
ขณะมีเข้มข้น	อ่านว่า	ຂະ-ມັກ-ຂະ-ເມື່ນ
ธนาคาร	อ่านว่า	ທະ-ນາ-ຄານ
นวน	อ่านว่า	ນວນ
พันธุ์	อ่านว่า	ພັນ
รถโดยสาร	อ่านว่า	ຮດ-ໂດຍ-ສານ
สังเกต	อ่านว่า	ສັງ-ເກດ

อ่านคำที่มีตัวสะกดในแม่กัด

คำที่มี ด ต ร ติ ช ូ ុ ុ ុ ុ ស เป็นตัวสะกดในมาตรฐาน
แม่กัด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ผักกาด	ประการ	อากาศ	บรรยายการ	โอกาส
กระดาษ	มารยาท	เงินบาท	เกษตร	บุตร
ราชภารก	ราชศีห์	ก้าว	ปฏิบัติ	สมบัติ

ความรู้ทางภาษา ประโยชน์คำถ้า

อ่านประโยชน์ต่อไปนี้

พ่อพาเอื้อยกับอ้อยไปหาคร
ไครมาเยี่ยมลุงบุญ
คุณชื่ออะไร
อะไรอยู่บ่นตันไม่
คุณมาที่นี่ทำไม
ทำไมคุณไม่ไปกับคุณพ่อ
สวนส้มของลุงบุญอยู่ที่ไหน
เมื่อไรคุณพ่อจะมา
คุณพ่อจะมาเมื่อไร
ลุงบุญมีวิธีปลูกส้มอย่างไร

ประโยชน์ที่มีเนื้อความถ้า ต้องการคำตอบ จะมีคำที่แสดงคำถ้าว่า
คร อะไร ทำไม อย่างไร อยู่หน้าประโยชน์หรือท้ายประโยชน์
ก็ได้ ส่วนคำว่า ที่ไหน จะอยู่ท้ายประโยชน์

ประโยชน์ปฏิเสธ (ปฏิเสธ อ่านว่า ປະ-ຕີ-ເສດ)

อ่านประโยชน์ต่อไปนี้

คุณพ่อไม่ได้มานี่
ลุงบุญไม่ได้อยู่ในสวน
ฉันจะไม่มาที่นี่อีกแล้ว

ฉบับไม่ทำความช้า พัฒนาไม่ใช่คนพาล

ประโยชน์ที่มีเนื้อความไม่รับหรือไม่ยอมรับ จะมีค่าที่แสดงปฏิเศษว่า
ไม่ ไม่ได้ ไม่ใช่ ออยด้วย

การอ่านประกาศ

ประกาศเป็นข้อความแจ้งเรื่องให้ผู้อ่านทราบเรื่องราว เพื่อให้ปฏิบัติตามประกาศ อาจเป็นประกาศของทางราชการแจ้งให้ประชาชนปฏิบัติตาม หรืออาจเป็นประกาศของวัด โรงเรียน ห้างร้าน แจ้งให้คนทั่วไปทราบ

ประกาศ

เรื่อง ชุมชนนักเรียน

ด้วยทางโรงเรียนจัดให้นักเรียนปลูกต้นไม้เพื่อให้บริเวณโรงเรียนร่มรื่นและสวยงาม สวนไม้มีดอกแห่งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ช่วยกันปลูกต้นไม้และดูแลรักษา

ขอชุมชนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่ช่วยกันปลูกต้นไม้และดูแลรักษาสวนไม้มีดอกแห่งนี้

จึงประกาศชุมชนมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔

นายสุข รักโรงเรียน
ครูใหญ่โรงเรียนวัดบางตราษี

อ่านบทร้อยกรอง

บ้านเรา

บ้านเยอยบ้านเรา
 มีภูเขาแม่น้ำลำธารໄສ
 มีแสงแดดสายลมมีร่มไม้
 มีเรือกสวนนาไร่ได้ทำกิน
 มีบ้านเรือนที่เราเป็นเจ้าของ
 มีพื้นทองเป็นความหวังเราหั้งลิ้น
 มีน้ำใจไม่ตรีที่หลังริน
 เป็นแผ่นดินที่มีคุณอบอุ่นใจ

เราจึงรักบ้านเราเท่าชีวิต
 เราจะคิดมุ่งมั่นและฝืนใจ
 เราสร้างงานสร้างตัวไม่กลัวใคร
 เราสร้างสุขที่สร้างได้ในบ้านเรา

อ่านเสริมบทเรียน

มรรยาทในรถโดยสาร

รถโดยสารเป็นรถที่ผู้โดยสารใช้ร่วมกัน ดังนั้นผู้โดยสารจึงต้องมีมรรยาทในการใช้รถโดยสาร กล่าวคือ เมื่อขึ้นรถแล้ว เราไม่ควรยืนอยู่ที่ริมประตูรถ เพราะอาจตกรถและได้รับอันตราย เราไม่ควรห้อยขาบนรถ ไม่ควรยืนหน้าหรือแขวนออกตัวรถ เพราะรถที่แล่นสวนทางมาอาจเจียวกาได้

เมื่อเราขึ้นรถโดยสาร เราควรเดินเข้าไปในตัวรถ ไม่ยืนขวางทางคนอื่น หากมีที่ว่างก็เข้าไปนั่งให้เรียบร้อย ถ้าเราขึ้นรถโดยสารกับเพื่อน ๆ เราไม่ควรเล่นหยอกล้อกันบนรถหรือพูดคุยเสียงดัง

ผู้ชายควรเอื้อเฟื้อให้ที่นั่งแก่เด็ก ผู้หญิง คนแก่ และคนพิการ ผู้หญิงควรเอื้อเฟื้อให้ที่นั่งแก่เด็ก คนแก่ และคนพิการ เมื่อมีผู้ลูกให้เรานั่ง เราควรกล่าวคำขอบคุณเขามาแล้วนั่งแทนที่ หากเราเป็นเด็กผู้เอื้อเฟื้อที่นั่งนั้นเป็นผู้ใหญ่ เราควรให้วัสดุการขอบคุณ ถ้าหากมีผู้ให้ที่นั่งแก่เราขณะที่เรากำลังจะลงจากรถ เราควรกล่าวคำขอบคุณและบอกเขาว่าเรากำลังจะลงรถ

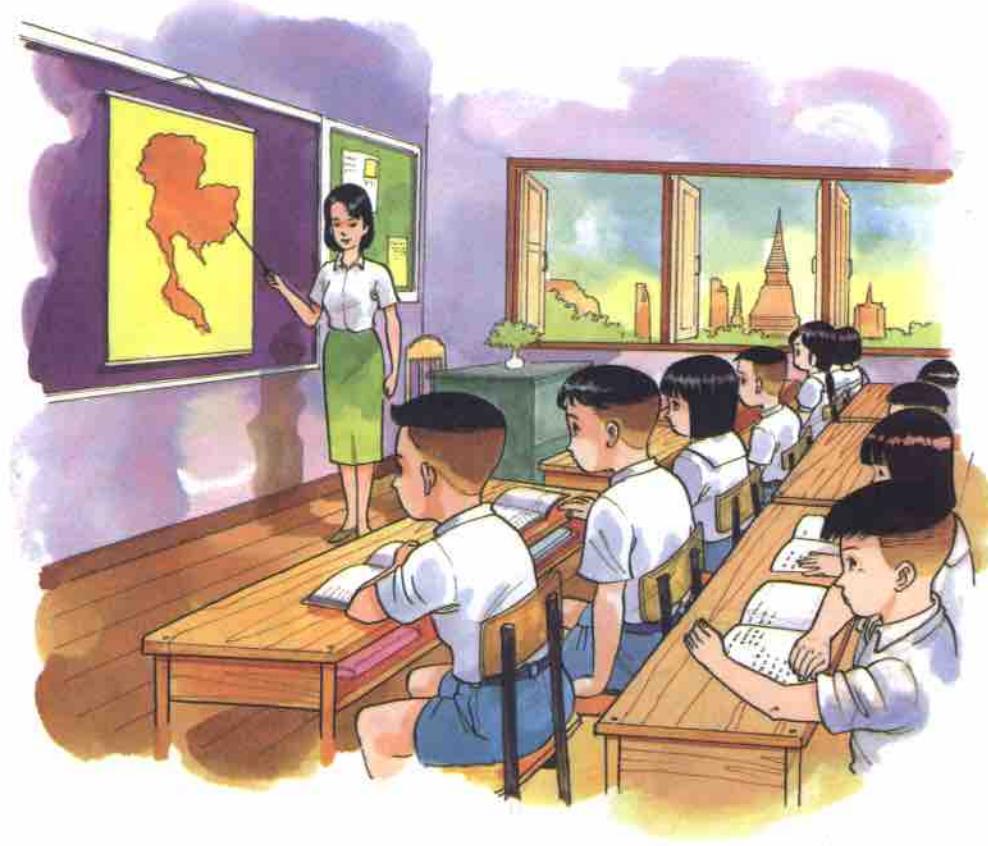
บทที่ ๗

เด็กกรุงเก่า

ครูคำไฟเป็นครูประจำชั้นของเกื้อ เกื้อและเพื่อน ๆ รักครูคำไฟมาก เพราะครูคำไฟใจดี สอนสนุก เมื่อเปิดภาคเรียนใหม่ ๆ ครูคำไฟนำแผนที่ประเทศไทยและแผนที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยามาให้นักเรียนดู และสอนให้นักเรียนรู้จักเครื่องหมายต่าง ๆ ในแผนที่ เช่น เครื่องหมายแทนเมืองหรือจังหวัด อำเภอ แม่น้ำ ภูเขา ทางหลวง ทางรถไฟ และหนองหรือบึงต่าง ๆ เป็นต้น ครูคำไฟพบอกนักเรียนว่า นักเรียนเกิดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อญู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ซื้อว่า เป็นชาวพระนครศรีอยุธยา จะต้องรู้จักจังหวัดซึ่งเป็นท้องถิ่นของตน และต้องช่วยกันพัฒนาจังหวัดของตนให้เจริญขึ้น

วันหนึ่งครูคำไฟสอนเรื่องโบราณสถานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครูคำไฟเล่าให้นักเรียนฟังว่า

“จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวงเก่าของไทย มีโบราณสถานมาก มองไปทางใดก็มีแต่ยอดพระเจดีย์และยอดปราสาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ คนทั่วไป มักเรียกันว่า กรุงเก่า ปัจจุบันจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นสถานที่ ท่องเที่ยว และมีอุทยานประวัติศาสตร์สำหรับศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทย”

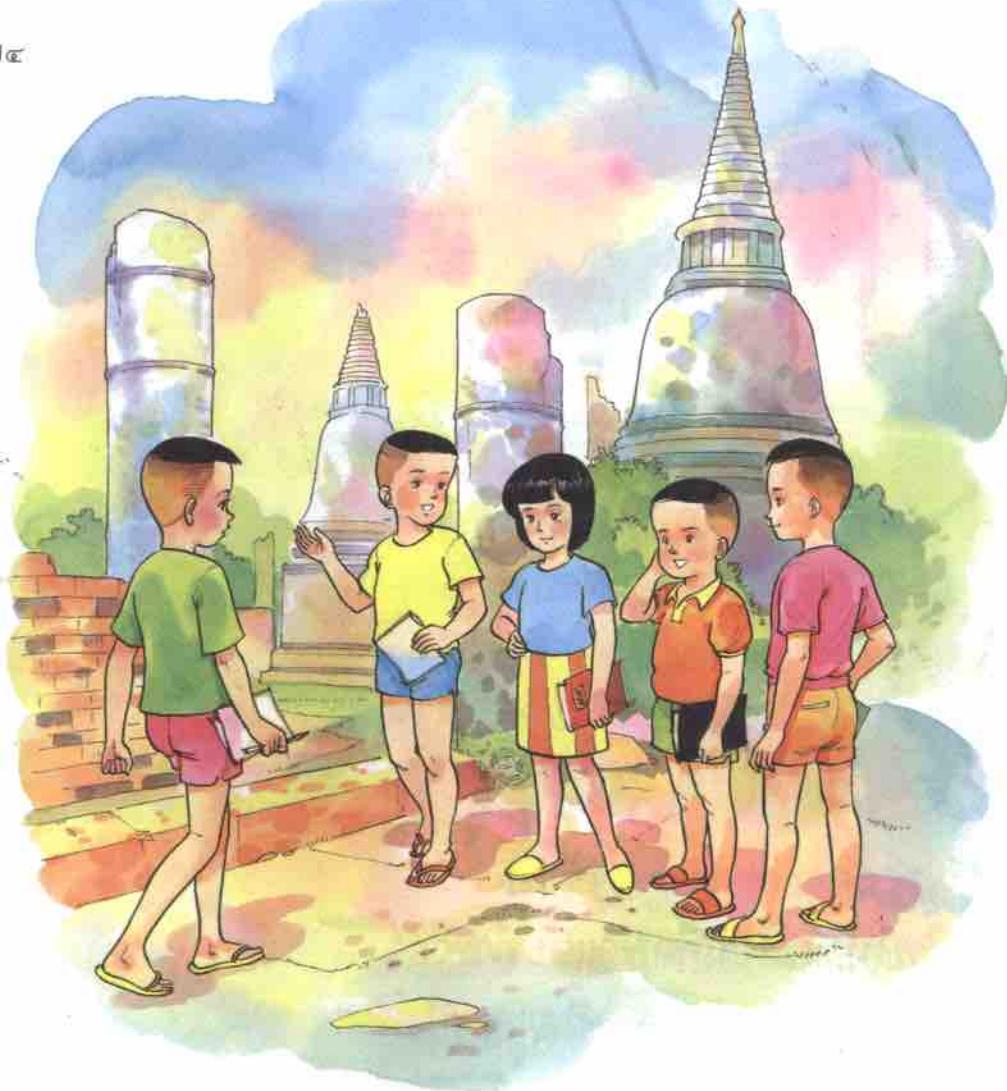
ครู野心ให้นักเรียนศึกษาและทำรายงานเกี่ยวกับโบราณสถานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกือบ ฐานี วีระ ยาใจ และแก้วตาเลือกศึกษาเรื่องพระราชวังโบราณ นักเรียนทั้ง ๕ คน ได้ศึกษาเรื่องพระราชวังโบราณจากหนังสือในห้องสมุดในวันนั้น และช่วยกันวางแผนว่าจะไปศึกษาจากสถานที่จริงในวันรุ่งขึ้นด้วย

“คุณพ่อชอบพาฉันไปเที่ยวที่พระราชวังโบราณหลายครั้งแล้ว ฉันจะพาพวกเชอไปดูพระราชวังให้ทั่วได้นะ” ยาใจอาสาเพื่อนๆ

“ฐานีเชอ vad ก้าพเก่ง เชอ vad ก้าพพระราชวังโบราณและทำแผนที่พระราชวังประกอบรายงานด้วยนะ” แก้วตาบอกฐานี

“ฉันมีก้าพพระราชวังโบราณอยู่หลายก้าพ ฉันจะนำมาใช้ประกอบรายงานได้” วีระพูด

เก้อนัดเวลาและสถานที่ที่จะไปพบกันในวันรุ่งขึ้น

เช้าวันเสาร์ ท้องฟ้ามีเมฆมาก อากาศค่อนข้างครึ่มฟ้าครึ่มฝน
อากาศจึงไม่ร้อน เกือบและเพื่อน ๆ ขออนุญาตพ่อและแม่ไปพระราชวัง
โบราณเพื่อทำรายงาน ทุกคนมีดินสอและสมุดจดบันทึกไปด้วย ขณะที่
เด็ก ๆ กำลังดูป้ายแผนที่หน้าพระราชวังโบราณเพื่อทราบสถานที่ต่าง ๆ
ในพระราชวังนั้น ทุกคนได้ยินเสียงร้องทักท้วง “เด็ก ๆ จะไปไหนกันครับ”
ทุกคนหันไปมองทางเสียงนั้น ก็เห็นชายคนหนึ่งแต่งกายสะอาดและ
เรียบร้อยก็จำได้ว่าชายผู้นี้คือลุงหวาน ซึ่งเป็นคนเก่าแก่ มีความรู้เกี่ยวกับ
พระราชวังโบราณเป็นอย่างดี และครูชำนาญเชิงโบราณรายเรื่อง
โบราณสถานที่โรงเรียน ทุกคนให้วลุ่งหวาน

“ผมจำคุณลุงได้ครับ คุณลุงเคยไปบรรยายเรื่องโบราณสถานให้พากผู้ฟังที่โรงเรียน” ธนาีกกล่าวเป็นเชิงแนะนำตนเอง

“ลุงจำพากเธอได้ และยินดีจะพาพากเธอเดินดูสถานที่ต่าง ๆ ในพระราชวังให้ทัว” ลุงหวานบอกเด็ก ๆ ทุกคนตื่นเต้นและดีใจที่ลุงหวานจะพาพากเข้าไปดูสถานที่ต่าง ๆ

ลุงหวานพาเด็ก ๆ ไปยังป้ายประกาศที่บอกประวัติความเป็นมาของพระราชวังโบราณ เด็ก ๆ อ่านป้ายประกาศแล้ว ลุงหวานอธิบายเสริมว่า “สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ หรือเรียกันทั่ว ๆ ไปว่า สมเด็จพระเจ้าอู่ทอง เป็นกษัตริย์องค์แรกของกรุงศรีอยุธยาและเป็นผู้สร้างกรุงศรีอยุธยาตลอดจนพระราชวังแห่งนี้ แต่เราคงมีพระที่นั่งเพียง๒-๓ องค์เท่านั้น พระมหากษัตริย์องค์ต่อ ๆ มา ได้สร้างพระที่นั่งเพิ่มขึ้นอีกหลายองค์”

“คุณลุงครับ พระที่นั่งใช้ทำอะไรครับ” เกื้อถามอย่างสงสัย

“พระที่นั่งก็คือที่อยู่ของพระมหากษัตริย์และใช้เป็นที่ทำพิธิต่าง ๆ ในพระราชวัง” ลุงหวานอธิบาย

ลุงหวานพาเด็ก ๆ เดินดูซากพระที่นั่งต่าง ๆ และบอกชื่อพระที่นั่งให้นักเรียนทราบ

“คุณลุงคะ โบราณสถานสำคัญอย่างไรคะ” แก้วตาม

“โบราณสถานเป็นสถานที่ที่บรรพบุรุษสร้างไว้ เช่น วัด โบสถ์ วิหาร พระเจดีย์ พระปรางค์ ปราสาทหิน พระราชวัง ซึ่งมีอายุกว่าหนึ่งร้อยปีและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่คนรุ่นหลังจะได้ศึกษา” ลุงหวานอธิบายให้เด็ก ๆ พึงและยังอธิบายต่อไปว่า “พระราชวังแห่งนี้ เป็นสถานที่ที่พระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาประทับ จึงเป็น

ศูนย์กลางของการปักครอง วัฒนธรรม ศิลปกรรม เป็นศูนย์กลางของความเจริญของกรุงศรีอยุธยา แต่น่าเสียดายพระราชนมีคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปกรรมต้องเสียหายอยับเพราะข้าศึกได้เข้ามาทำลายวัดและปราสาทราชวังจนหมดสิ้น ทั้งนี้เพราะคนไทยแตกความสามัคคี”

ขณะนั้นมีเด็ก ๒-๓ คน กำลังปืนขึ้นไปบนซากพระที่นั่งองค์หนึ่ง เด็กคนหนึ่งพลัดตกลงมา ลุงหวนจึงเดินเข้าไปหาเด็กคนนั้น

“เป็นอย่างไรบ้าง” ลุงหวนถาม

“ไม่เป็นไรครับ” เด็กคนนั้นตอบพร้อมกับลูกขึ้นปัดฝุ่นที่ทางเกงพอดีเกือบเพื่อน ๆ เดินมาถึง ลุงหวนจึงพูดกับเด็กคนนั้นเป็นเชิงตักเตือนว่า “พระราชนิรภัยเป็นโบราณสถาน ทุกคนไม่ควรปีนป่ายเล่น เพราะจะทำให้โบราณสถานเสียหายได้” ลุงหวนหันมาพูดกับเกื้อและเพื่อน ๆ ว่า “เราทุกคนจะต้องช่วยกันรักษาโบราณสถาน อิฐทุกก้อน กระเบองทุกแผ่นล้วนแต่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เราไม่ควรนำออกไปจากโบราณสถานและไม่ควรขีดเขียนบนโบราณสถาน ทุกคนควรถือว่าโบราณสถานเป็นสมบัติของชาติ ทุกคนต้องช่วยกันรักษาด้วย”

ขณะนั้นลมพัดแรง ห้องฟ้าเริ่มมีครึ่ม ลุงหวนเห็นว่าอีกไม่ช้าฝนคงจะตก จึงบอกเด็ก ๆ ว่า “ฝนจะตกแน่ พากเชอร์บกลับบ้านเถอะ เดียวจะเปลี่ยนผ้า ถ้าเชอต้องการรู้เรื่องพระราชนิรภัย ขอมาหาฉันได้ ลุงยินดีจะอธิบายให้ฟัง”

“ขอบคุณครับ” เกื้อบอก

“เราจะกลับบ้านวีระทันใหม่นี่” แก้วตามมา เพราะลมพัดแรงขึ้น

“ทันซี ถ้าเรารีบกลับเร็ว ๆ” วีระบอก

ทุกคนให้ไว้และกล่าวคำอำลาลุงหวาน และรีบกลับบ้านของวีระซึ่งเป็นที่นัดหมายจะไปเขียนรายงาน เพราะบ้านของวีระอยู่ไม่ไกลจากพระราชวังโบราณมากนัก

ลมพัดแรงขึ้น พ้าแลบฟ้าร้องอย่างน่ากลัว เด็ก ๆ พากันตกใจกลัวเสียงฟ้าร้อง กิ่งไม้ใหญ่แก้วงไกวโยกไปมา

“เรารีบวิงกลับบ้านกันเถอะ” วีระบอกและอุกวิงนำหน้าไป

“เราพักได้ต้นไม้ก่อนเถอะน่า” แก้วตาขอร้อง

“ไม่ได้นะ” วีระร้องบอก “เดียวหนีฝนไม่ทัน” ทุกคนต่างวิงกันเต็มฝีเท้า ไม่ซักก้มถึงบ้านของวีระ ฝนเริ่มตกและตกหนักขึ้น

“อยู่ดี ๆ แಡดกหุบ ฝนก็ตก อากาศช่างเปลี่ยนแปลงเร็วเหลือเกิน”
ເກືອພຸດ

คำใหม่ในบทเรียน

กระเบื้อง กรุง (กรุงศรีอยุธยา) กษัตริย์ เกื้อ (แก้วตา) แก้วง
ข้าง ข้าศึก ชีด ครึ่มฟ้าครึ่มฝน (ครุฑ์ไฟ) ค่อนข้าง คุณค่า
เครื่องหมาย จด ชาวดิน ชาบู ชาบู เดียว ตลอดจน แตก ท่องเที่ยว
ทั้งนี้ ทางหลวง ท่อญี่ (ธนา) นัด นัดหมาย บรรพบุรุษ
บรรยาย โบราณ โบราณสถาน ใบสัตว์ ปักรอง ประทับ
ประวัติศาสตร์ ปราสาท ปัจจุบัน ปัด ปืนป้าย เปลี่ยนแปลง
แผนที่ ฝีเท้า ผุ่น พระเจดีย์ พระที่นั่ง พระนครศรีอยุธยา
พระปฐากร พระราชวัง พลัด พัฒนา พิธี ฟ้าร้อง พ้าแลบ

ภาคเรียน เมืองหลวง ป่ออยยับ (ยาใจ) โยก ราชวงศ์ รุ่น
ໄຮ (ลุงหวน) วัฒนธรรม วางแผน วิหาร (วีระ) ศิลปกรรม
ศูนย์กลาง สถานที่ (สมเด็จพระเจ้าอู่ทอง) (สมเด็จพระรามา-
ธิบดีที่ ๑) สมบติ สมุด สำคัญ เสริม หนอง หุบ องค์ อนุญาต
อายุ คำลา อุทัยาน

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

กรุงศรีอยุธยา	อ่านว่า กรุง-สี-อะ-ยุ-ดะ-ยะ
เจดีย์	อ่านว่า เจ-ดี
บรรพบุรุษ	อ่านว่า บัน-พะ-บุ-หลิด
โบราณสถาน	อ่านว่า ไบ-รา-น-นะ-ສะ-ถาน
ประกาศ	อ่านว่า ประ-กาด
ประเทศ	อ่านว่า ประ-เกด
ประวัติศาสตร์	อ่านว่า ประ-หวัด-ติ-สาด
ปราสาทหิน	อ่านว่า ปรา-สาด-หิน
ปัจจุบัน	อ่านว่า ปีด-จุ-บัน
พระนครศรีอยุธยา	อ่านว่า พระ-นະ-คون
	สี-อะ-ยุ-ดะ-ยะ
พระปรงค์	อ่านว่า พระ-ปรง
พระราชวงศ์	อ่านว่า พระ-รา-ดะ-ชะ-วัง
ภาคเรียน	อ่านว่า พาก-เรียน

วัฒนธรรม	อ่านว่า วัด-ทะ-นะ-ทำ
ศิลปกรรม	อ่านว่า สิน-ละ-ປะ-กำ
สกปรก	อ่านว่า สา-กะ-ปรก
สมเด็จพระรามาธิบดี	อ่านว่า สม-เด็ด-พระ-รา-มา
	ทิ-บอดี
สมบติ	อ่านว่า สม-บัด
สามัคคี	อ่านว่า สา-มัก-คี
สามารถ	อ่านว่า สา-มาด
สารบัญ	อ่านว่า สา-ระ-บัน
องค์	อ่านว่า อง
อภิปราชย	อ่านว่า อະ-พิ-ปราชย
อำนาจ	อ่านว่า อຳ-นาດ
อุทยาน	อ่านว่า อຸດ-ທະ-ยาน

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กడ

คำที่มี จ ช ต ติ ห ន ศ ษ ສ ຮ ໂ เป็นตัวสะกด
ในมาตราแม่กଡ อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ปัจจุบัน	สมเด็จพระรามาธิบดี อำนาจ	พระราชวงศ์
พระมหากรชัตติรย์	ประวัติศาสตร์	สมบติ ปราสาทหิน
อุทยาน	กรุงศรีอยุธยา	ประกาศ ประเทศไทย
โบสถ์	บรรพบุรุษ	สามารถ

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กง

คำที่มี ค เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่กง อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

บุคคล สมัครสман สามัคคี

อ่านคำที่มีตัวการันต์

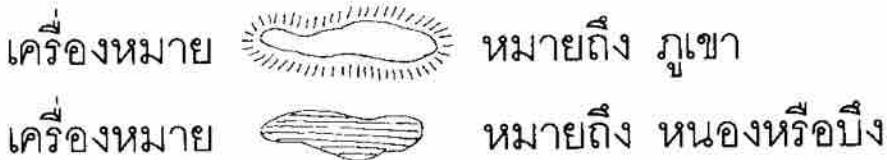
เจดีย์	ใบสัต	ประวัติศาสตร์	พระป্র่างค์	พระสงฆ์
องค์	กษัตริย์	วันจันทร์	วันศุกร์	วันเสาร์
พระราชินพนธ์				

อ่านเครื่องหมายในแผนที่

เมื่อนักเรียนดูแผนที่นักเรียนควรรู้จักเครื่องหมายต่าง ๆ ในแผนที่ จึงจะเข้าใจแผนที่

เครื่องหมายในแผนที่ที่ควรทราบ มีดังนี้

เครื่องหมาย		หมายถึง จังหวัด
เครื่องหมาย		หมายถึง อำเภอ
เครื่องหมาย		หมายถึง แม่น้ำ
เครื่องหมาย		หมายถึง ถนนหรือทางหลวง
เครื่องหมาย		หมายถึง ทางรถไฟ

ความรู้ทางภาษา

การเขียนรายงาน

การเขียนรายงานเป็นการเขียนผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อเสนอต่อครุหรือนักเรียนในชั้น ทำให้ผู้คนความรู้ กว้างขวางขึ้น การเขียนรายงาน ผู้เขียนอาจเขียนคนเดียวหรือเขียนเป็นกลุ่มก็ได้ รายงานอาจเป็นรายงานสั้น ๆ หรือรายงานที่ยาวก็ได้ แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการเขียนแต่ละครั้ง

การเขียนรายงานได้ ผู้เขียนต้องอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม และนำเรื่องราวที่เลือกแล้วเรียบเรียงด้วยถ้อยคำของผู้เขียนเอง ไม่ควรลอกข้อความจากหนังสือ ถ้าจะลอกข้อความควรลอกข้อความสำคัญ โดยเขียนบอกไว้ด้วยว่าลอกจากหนังสือใด หน้าใด ผู้เขียนรายงานอาจเขียนแบบที่ หรือมีรูปภาพประกอบด้วยก็ได้

ส่วนต้นของรายงาน ควรเขียนบทนำว่า เรื่องที่ศึกษาค้นคว้าสำคัญอย่างไร เหตุใดนักเรียนจึงเขียนรายงานเรื่องนี้ ต่อไปเป็นเนื้อหาของเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือหรือไปศึกษาจากสถานที่ต่าง ๆ แล้วนำมาเขียนด้วยถ้อยคำของนักเรียนเอง ตอนท้ายของรายงาน เป็นบทสรุป นักเรียนอาจแสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะก็ได้

ส่วนต่าง ๆ ของรายงานมีดังนี้

๑. หน้าปก บอกวิชาที่เรียน เรื่องที่รายงาน ชื่อผู้เขียนรายงาน
เสนอต่อคร บรรทัดสุดท้ายบอกวันที่ส่งรายงาน

ตัวอย่าง

รายงานวิชาภาษาไทย
เรื่อง
การอ่านแผนที่

เด็กชายวีระ เรียนเก่ง
ผู้เขียนรายงาน

เสนอต่อ
คุณครูอ่ำไฟ ใจดี
ส่งรายงานเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. สารบัญ คือลำดับหัวข้อของรายงาน ทำให้ผู้อ่านรู้ว่า
รายงานฉบับนี้มีเนื้อหาอะไรบ้าง

ตัวอย่าง

สารบัญ

หน้า
๑
๑
๒

- ความสำคัญของแผนที่
- วิธีการอ่านแผนที่
- เครื่องหมายในแผนที่

๓. เนื้อหาของรายงาน คือข้อความที่นักเรียนศึกษาค้นคว้า และบันทึกไว้และนำมารเขียนด้วยตัวอย่างคำของนักเรียนเอง

๔. บรรณานุกรม คือรายชื่อหนังสือที่นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า วิธีการเขียนบรรณานุกรม ให้เขียน ชื่อผู้แต่งหนังสือ ชื่อหนังสือ เมืองที่พิมพ์หนังสือ ชื่อโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ ตามลำดับ และต้องจัดเส้นใต้ชื่อหนังสือทุกเล่ม

ตัวอย่าง

พระ เอกนก. การอ่านແນທີ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ສุดาการพิมพ์, ๒๕๓๔.

การเขียนย่อหน้า

เมื่อนักเรียนจะเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนต้องแบ่งเรื่องออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีหลักประโยค แต่ละประโยค มีเนื้อเรื่องต่อเนื่องกัน เมื่อนักเรียนเขียนจบประโยค นักเรียนต้องเว้นวรรคด้วย เมื่อเขียนเนื้อหาตอนนั้นจบแล้ว นักเรียนจะเขียนตอนต่อไปให้ขึ้นย่อหน้าใหม่ แต่ละย่อหน้ามีเนื้อหาต่อเนื่องกันไปจนจบเรื่องนั้น ๆ

อ่านบทร้อยกรอง

เพื่อความเป็นไทย

ครั้งหนึ่งทัพพม่ามาตี
พม่าเผาเมืองวอดaway
พระปรงค์ปราสาทหักพัง
ใบสถาค่ายสวยงามคงงาม
คนไทยสูญเสียโศกเศร้า
พวกเราคนไทยสมัยนี้
รักษาโบราณสถาน
เพื่อร่วมชื่นชมเชิดชู

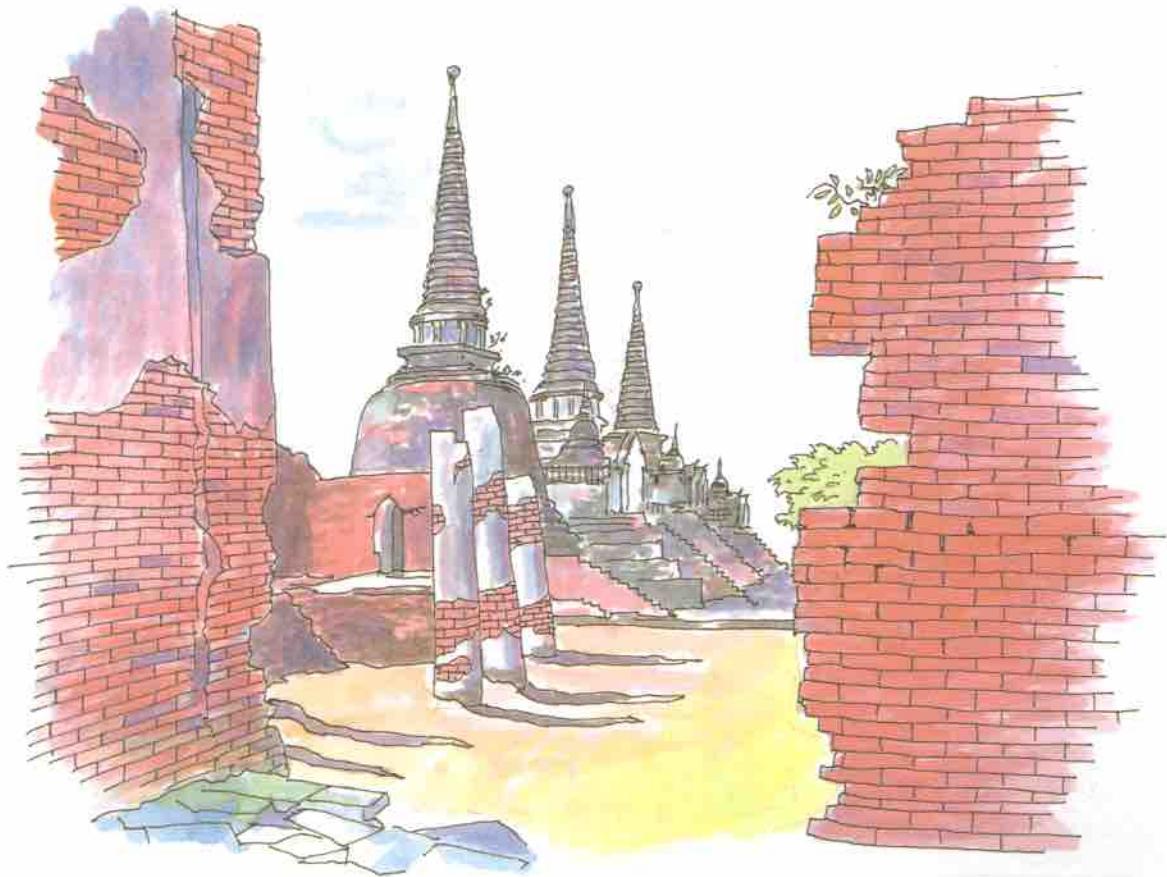
กรุงศรีอยุธยาแตกพ่าย
ทำลายวัดวาอาราม
ราชวงศ์เจดีย์ถูกหยาม
เหมือนความเป็นไทยไม่มี
แต่เราไม่เคยถอยหนี
ควรที่แก้ไขฟื้นฟู
คุบ้านควรเมืองมีอยู่
คงคู่กับความเป็นไทย

อ่านเสริมบทเรียน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรียกกันสั้น ๆ ว่า อยุธยา เป็น เมืองหลวงเก่าของประเทศไทยเป็นเวลาถึง ๔๑๗ ปี สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง) ทรงสร้าง เมื่อ พ.ศ. ๑๘๙๓

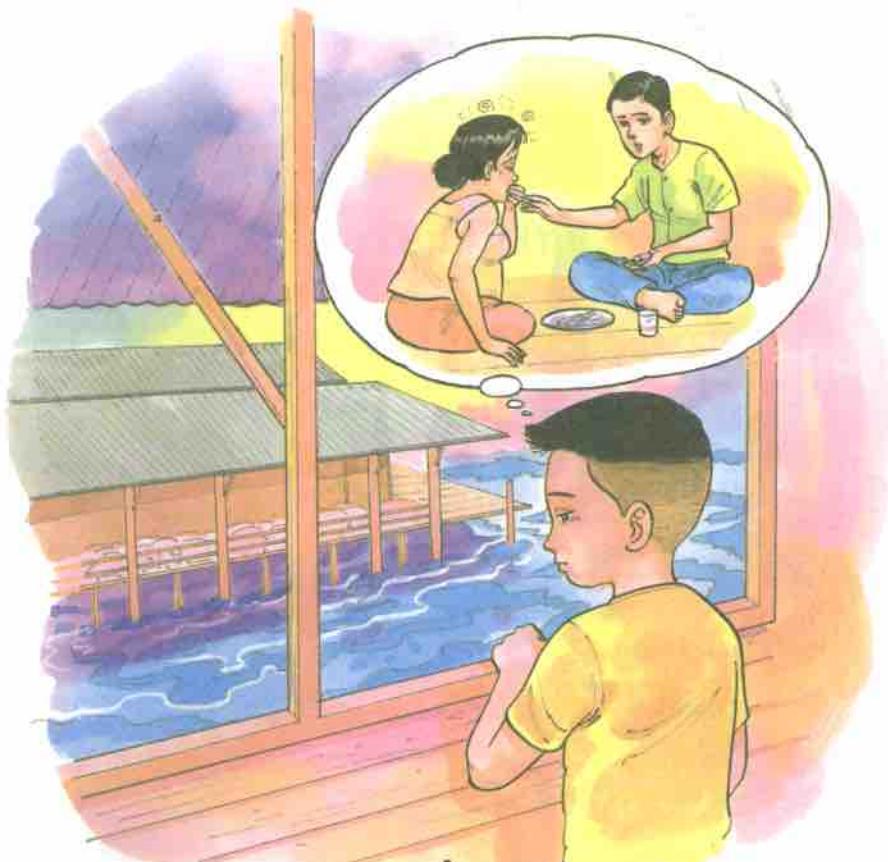
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม เป็นทุ่งนา ไม่มี ภูเขา ชาวอยุธยาจึงทำงาน ทำสวน จังหวัดนี้เป็นอุปช้าอุปน้ำของ

ประเทศไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อยู่มาก มีวัดมากมายทั้งที่มีพระสังฆ์อยู่จำพรรษาและเป็นวัดร้าง มีพระราชวังโบราณซึ่งเคยเป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์สมัยกรุงศรีอยุธยา มีพระเจดีย์และปราปังค์สำคัญ ๆ หลายองค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองแห่งความหลังที่เตือนใจว่าครั้งหนึ่งคนไทยเคยแท้ความสามัคคี เมื่อมีข้าศึกมากราบรานจึงพ่ายแพ้ บ้านเมืองถูกทำลายย่อยยับ ดังที่รัชกาลที่ ๖ ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ว่า

“ชาติได้ไร้กสมัครสมาน
แม้ชาติย่อยยับอับจน

จะทำการสิงได้กไร้ผล
บุคคลจะสุขอญ่าอย่างไร”

บทที่ ๔

รวมพลังร่วมพัฒนา

ดวงมองไปยังเล้าหมูที่สร้างยื่นลงไปในบึง หมูเป็นจำนวนร้อยปล่อยสิ่งปฏิกูลลงในน้ำ ทำให้เกิดการหมักหมมน้ำในบึงกลายเป็นสีเขียวคล้ำและส่งกลิ่นเน่าเหม็นไปทั่ว

ดวงสนใจแม่ เพราะแม่ท้องแก่ใกล้คลอดแล้ว แม่ต้องการอากาศบริสุทธิ์และสดชื่น เมื่อเข้านี้แม่เวียนศีรษะและเป็นลม พ่อและดวงต้องให้แม่ดมยาดมอยู่ตลอดเวลา

“ฉันเหม็นขึ้นหมูเหลือเกิน ฉันทนแบบไม่ไหวจริง ๆ นะพ่อ” แม่บอกพ่อด้วยเสียงลากห้อย

“แม่ท่านอีกสักนิดเดอะ เพราะนายทองคำบอกครูใหญ่ว่าจะย้ายเล้าหมูไปอยู่นอกเมืองเร็ว ๆ นี้แล้ว” พ่อบอกแม่อย่างนุ่มนวล และมองแม่ด้วยความรักและห่วงใย

เรื่องแมลงวันก็เป็นปัญหาไม่แพ้กิลินเหม็น เด็ก ๆ และผู้คนที่อาศัยอยู่ใกล้บึงแห่งนี้ถูกฝุ่นแมลงวันรบกวนทุกๆ ดูกร แมลงวันตอมทุกสิ่งทุกอย่าง ทำให้ชาวบ้านในละแวกนั้นรำคาญยิ่งนัก ครูต้องสอนและตักเตือนให้นักเรียนระมัดระวังมิให้แมลงวันตอมอาหาร เพราะแมลงวันเป็นตัวนำโรคท้องร่วงและอหิวาต去找มาสู่คน

ดวงมองไปทางริมบึงฟังตรงข้ามเล้าหมู บ้านเรือนที่ตั้งเรียงรายอยู่ริมบึงหันหน้าออกสู่ถนนใหญ่ หลังบ้านที่ติดบึงมีกองขยะอยู่เลื่อนกลาด บางบ้านเทขายะลงในบึง ถุงพลาสติกลอยฟ่องอยู่ในบึงมองดูสกปรกเหลือเกิน ดวงนึกในใจว่าเล้าหมูทำให้น้ำในบึงเน่าแล้ว ชาวบ้านที่อยู่ริมบึงก็ยังไม่ช่วยกันรักษาบึงให้สะอาด กลับเทขายะลงไปทำให้น้ำสกปรกมากขึ้นอีก

เช้าวันเสาร์ ดวงไม่ได้ไปโรงเรียน เธอเดินออกจากบ้านตามลำพัง /manang-layong-yai/ ใต้ต้นไม้ใหญ่ริมบึง

“ดวง เธอมานั่งทำอะไร” ดวงหันไปมองทางเสียงร้องทัก เธอเห็นสมยศลูกชายของนายทองคำเดินตรงเข้ามาหาเธอ สมยศเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ห้องเดียวกับดวง

“ฉันมานั่งเล่นที่นี่เพื่อหนีกิลินอีกหนึ่ง แต่ก็หนีไม่พ้น” ดวงบอกสมยศ

“พ่อฉันกำลังจะย้ายเล้าหมูไปอยู่นอกเมือง เมื่อเช้านี้พ่อขายหมูรุ่นใหญ่หมดแล้ว” สมยศบอก

“พ่อเชօจะป้ายเล้าหมูจริง ๆ หรือ” ดวงตามด้วยสีหน้ากระตือรือร้น “จริง ๆ ซิ” สมยศยืนยัน

ดวงดีใจที่แม่และคนในละแวกบ้านจะไม่ต้องทนทรมาน เพราะ دمกลิ้นเหม็นอีกต่อไป ผู้คนแถวนี้จะได้มีอาการบริสุทธิ์หายใจ และ แมลงวันจะได้ลดน้อยลงด้วย

“ฉันไปโรงเรียนเห็นพ่อเชօกับครูใหญ่ช่วยกันเขียนป้ายอะไร ก็ไม่รู้ตั้งหลายแผ่น” สมยศบอก

“ครูใหญ่ให้พ่อไปช่วยเขียนป้ายเชิญชวนให้ชาวบ้านมาช่วยกัน พัฒนาบึงในวันสิ่งแวดล้อมไทย” ดวงบอกสมยศ

ปัจจุบันนี้ พ่อ ครูใหญ่ และการโรงเรียนช่วยกันนำแผ่นป้ายประกาศเชิญชวนให้ชาวบ้านมาร่วมพัฒนาบึงไปติดตามที่ต่าง ๆ บางป้ายมีข้อความว่า “โปรดช่วยกันพัฒนาบึงของเรายาวันที่ ๕ ธันวาคม นี้” บางป้ายก็มีข้อความว่า “จร่วมใจกันพัฒนาแหล่งน้ำให้สะอาดในวันสิ่งแวดล้อมไทย”

ที่ตรงทางแยกไปตลาด มีแผ่นป้ายขนาดใหญ่เขียนเป็นบทสักว่า เดือนใดให้ผู้คนรู้จักช่วยเหลือกัน มีความว่า

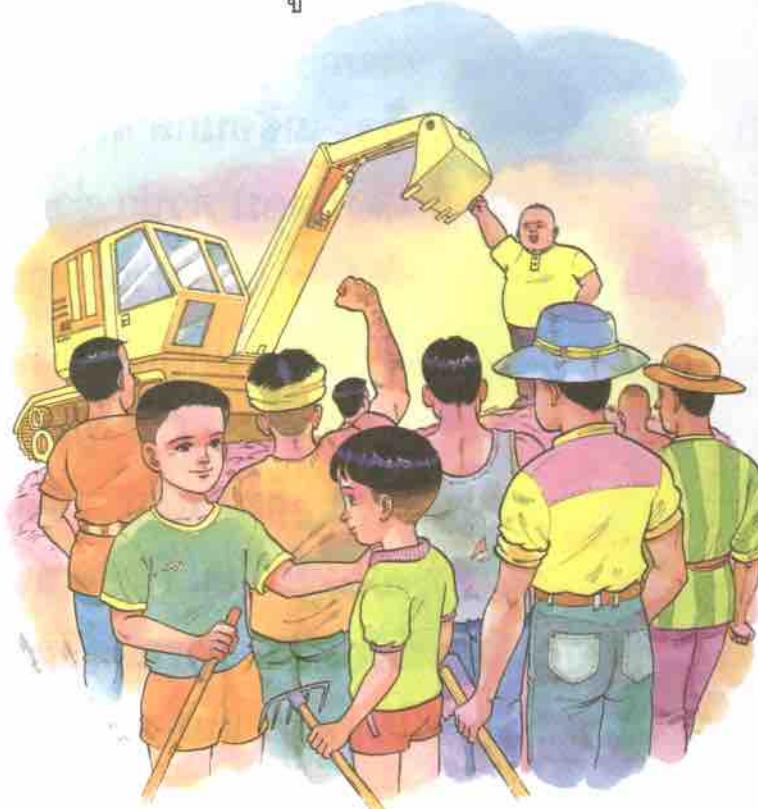
สักวาระมัคคี

สักวาระมัคคีสมมาร์ต ทั่วทุกบ้านเราร่วมใจไม่นลึกหนี ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมร่วมกันดี ด้วยพลังสามัคคีงานสัมฤทธิ์ เราเอื้อเพื่อช่วยเหลือด้วยน้ำใจ ได้พึงพาอาศัยเมื่อมีภัย “น้ำพึงเรือ เสือพึงป่า” นี้สำคัญ ประสบมิตรประสานงานสร้างเยย

เมื่อถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันสิ่งแวดล้อมไทย ชาวบ้านพากันมาที่โรงเรียนเพื่อช่วยกันทำความสะอาดบึง เทศบาลได้นำเรือขุดลอกบึงมาช่วย ค่ายทหารได้ส่งทหารมาช่วยชาวบ้านขุดลอกบึง นายทองคำเจ้าของเล้าหมูนำข้าวห่อ ขنم และเครื่องดื่มมาเลี้ยงผู้คนที่มาช่วยพัฒนาบึง และยังได้นำคนงานของตนมาช่วยพัฒนาบึงด้วย

ดวงได้ยินนายทองคำพูดกับพ่อว่า “ผ่อนนำอาหารและเครื่องดื่มมาเลี้ยงผู้มาร่วมพัฒนาบึง ผ่อนต้องการช่วยพัฒนาด้วย เพราะผ่อนมีส่วนทำให้บึงสกปรก มีกลิ่นเหม็นรบกวนชาวบ้าน จนทำให้ทุกคนต้องมาช่วยกันพัฒนาบึง เดี๋ยวนี้ผ่อนพยายามขู่ไปไว้นอกเมืองแล้ว ต่อไปผ่อนจะช่วยชาวบ้านพัฒนาบึงสาธารณณะแห่งนี้ให้สะอาดและสวยงามขึ้น”

วันนั้นผู้คนมากมาช่วยกันขุดลอกบึงซึ่งเป็นบึงสาธารณะทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส ช่วยกันทำงาน โดยแบ่งหน้าที่กันทำ บางคนช่วยขุดลอกบึงให้สูงขึ้น บางคนช่วยแยกขยะซึ่งในบึง ๆ

และพลาสติกกองไว้ต่างหากเพื่อนำไปทำลาย บางคนช่วยปลูกบัวไว้ในเลนเป็นอยู่ ครูใหญ่ใจมากที่ทุกคนพร้อมใจกันพัฒนาบึงด้วยความสมัครสมานสามัคคี

หลังจากพัฒนาบึงกันแล้ว รอบ ๆ บึงและในบึงก็ดูสะอาดตามตา กลิ่นเหม็นค่อยๆ หายไป เมื่อถึงฤดูฝน ฝนตก น้ำก็เต็มบึงและค่อยใส่สะอาดขึ้น กอบบัวชุดอกสีชมพูบานอยู่เต็มบึง สวยงามแห่งกว่าอยู่ระหว่างกอบบัว บริเวณรอบ ๆ บึงมีสวนหย่อมปลูกดอกไม้และต้นไม้นานาพันธุ์ ชาวบ้านช่วยกันสร้างศาลาสำหรับนั่งพักผ่อน เดียววันนี้ ชาวบ้านที่อยู่ริมบึงไม่ทิ้งขยะลงบึงอีกแล้ว ต่างช่วยกันรักษาบึงให้สะอาด บัดนี้บึงสาธารณะที่เคยเน่าเหม็นก็กลับกลายเป็นบึงที่สะอาดและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงามยิ่งนัก

คำใหม่ในบทเรียน

กระตือรือร้น กลับกลาย กิจ เกลื่อนกลาด ชี้ คลอด คล้าย เครื่องดื่ม ใจความ ชืน دم ตอม ตัวนำ ต่างหาก เตือนใจ ตาม ธรรมน ห้องแก่ ห้องร่วง เท เทศบาล นาย น้ำพึงเรือ-เลือพึงป่า นุ่มนวล บริสุทธิ์ บาน ปฏิญญา ประตาม ประสาณ พร้อมพร้าก พลัง พลาสติก พึง ฟอง ภารโรง ยาดม ยืนยัน รบกวน รำคาญ ฤทธิ์ ฤทธิ์ ลด ลอก ละเวก ละห้อย ลำพัง เล่น วันที่ วันสิงแฉดล้อมไทย เวียน ศีรษะ สะปกราก (สมยศ) สมัครสมาน สรัญ ลักษณะ ส้มฤทธิ์ สาธารณะ สีหน้า หมักหมม หย่อนใจ หย่อม หลีก ห่วงใย เหม็น แหล่ง แหวก อหิวาตกรโค

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

เชิญชวน	อ่านว่า	เชิน-ชวน
ธรรมาน	อ่านว่า	ทโ-ระ-มาน
เทศบาล	อ่านว่า	เตด-สะ-บาน
นุ่มนวล	อ่านว่า	นุ่ม-นวน
บริเวณ	อ่านว่า	บอ-ริ-เวน
บริสุทธิ์	อ่านว่า	บอ-ริ-สุด
ปฏิกูล	อ่านว่า	ປະ-ຕີ-ກູນ
พลาสติก	อ่านว่า	ພລ້າດ-ສະ-ຕິກ
พัฒนา	อ่านว่า	ພັດ-ທະ-นา
ฤทธิ์	อ่านว่า	ຮື-ດີ
ศีรษะ	อ่านว่า	ສີ-ສະ
สกปรก	อ่านว่า	ສກ-ກະ-ปรກ
สงสาร	อ่านว่า	ສົງ-ສານ
สมยศ	อ่านว่า	ສມ-ຍຸດ
สมครสมาน	อ่านว่า	ສະ-ໜັກ-ສະ-ໜານ
สรากู	อ่านว่า	ສະ-ຮານ
สักวา	อ่านว่า	ສັກ-ກະ-วา
สัมฤทธิ์	อ่านว่า	ສຳ-ຣິດ
สาธารณะ	อ่านว่า	ສາ-ທາ-ຮະ-ນະ
สามัคคี	อ่านว่า	ສາ-ມັກ-ຄື

อหิวัตกໂຣค อ່ານວ່າ ອະ-ຫີ-ວາ-ຕະ-ກະ-ໄຣກ

ອ່ານคำທີ່ມີຕັວສະກດໃນມາຕ്രາແມ່ກນ

คำທີ່ມີ ລູ ລ ລ ເປັນຕັວສະກດໃນມາຕ্রາແມ່ກນ ອ່ານອອກເສື່ອງ
ເໜືອນ ນ ສະກດ

ກລ້າຫາຍຸ	ເຂົ້າວ່າຫາຍຸ	ບໍ່ຢ້ານຫາ	ຈຳຄາຍຸ	ສຽາຍຸ
ເຈີຣູ	ບຣິເວັນ	ທຫາຮ	ກາຣໂຮງ	ສັງສາຮ
ອາກາຮ	ອາຈາຮຍົ	ນຸ່ມນວລ	ຕະຮະກູລ	ຖຸດູກາລ

ທຫາຮຕ່ອສູ້ກັບຂ້າສຶກຍ່າງກລ້າຫາຍຸ
ເດືອນນັ້ນຮ້ອງໄຫ້ອ່າງນໍາສັງສາຮ
ຝັ່ນຕົກຕາມຖຸດູກາລ
ບຣິເວັນໂຮງເຮັຍນມີຕັ້ນໄມ້ຮ່ວມຮື່ນ

ອ່ານคำທີ່ມີຕັວສະກດໃນມາຕ্রາແມ່ກດ

คำທີ່ມີ ຈ ດ ຕ ຕ ຮ ທ ຕ ຊ ສ ເປັນຕັວສະກດໃນມາຕ্রາແມ່ກດ
ອ່ານອອກເສື່ອງເໜືອນ ດ ສະກດ

ກິຈ ເກີຍຈຄວ້ານ ອຸຈຈາຮະ ພັດນາ ອຸດສ້າຮ ມິຕຣ

บริสุทธิ์ ประกาศ อากาศ เทศบาล สมยศ มณฑล
กระดาษ ไทย ปีสสาวะ พลาสติก โอกาส รสนหวาน

คนเกี่ยวก็ร้านจะไม่มีความเจริญ

ควันเสียจากรถยนต์ทำให้อากาศเป็นพิษ

ถุงพลาสติกทำลายได้ยากมาก

ความรู้ทางภาษา

ประโยชน์คำสั่ง

อ่านประโยชน์ต่อไปนี้

จะเติมคำลงในช่องว่าง

เราต้องช่วยกันทำงาน

จะเดินต่อไป

อย่าเข้าไปนะ

ห้ามเดินลัดสนาม

รีบๆ ทำซิ

นักเรียนอย่าทำห้องเรียนสกปรก

ประโยชน์คำสั่งเป็นประโยชน์ที่มีเนื้อความบังคับหรือสั่งให้ทำ
มักจะมีคำว่า จะ ต้อง อย่า ห้าม ซึ อยู่หน้าประโยชน์ ถ้าเป็น
ประโยชน์คำสั่งห้ามจะมีคำที่แสดงการห้ามอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของประโยชน์

ประโยชน์ของร้อง

อ่านประโยชน์ต่อไปนี้

โปรดเดินเข้าไปข้างในด้วยครับ
 ช่วยรดน้ำต้นไม้ด้วย
 กรุณาเดินเบา ๆ ครับ
 วานหยิบสมุดเล่มนั้นหน่อย
 ขอให้เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม

ประโยชน์ของร้องหรือเชิญชวนให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นประโยชน์ที่มีคำว่า โปรด กรุณา ขอ ช่วย วาน อุปหน้าประโยชน์

อ่านบทรอยกรอง

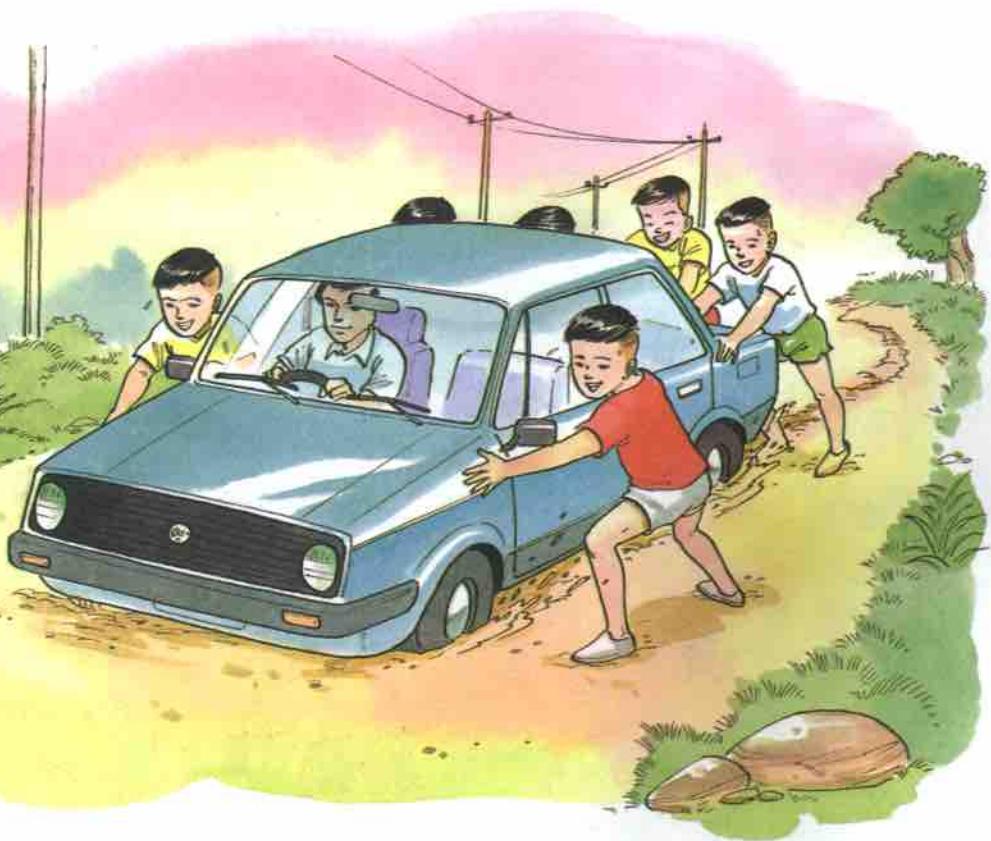
สามัคคีคือพลัง

สุย เล สุย! เอ้า สุย เล สุย!
 เพื่อนกับหนุ่ยต่างร้องดังให้จังหวะ
 เป็นสัญญาณบอกกันว่าอย่าลดละ
 ร่วมแรงเข้าเดินจะชนะแล้ว
 รถของครูตอกหลุมทรายทรายท่อมล็อ
 เด็กเด็กขออาสามาเป็นแทว
 มาช่วยกันดันไปให้ไกลแนว
 หวังแน่นัวให้รถพ้นจากโคลนทราย

สามัคคีคือพลังยังผลเลิศ

ก่อให้เกิดความสำเร็จดังคิดหมาย
ถึงงานหนักหนี่อย่างมากจะมากมาย
ก็เสร็จง่ายเหมือนปอกกลั้วยถ้าช่วยกัน

อุย เล อุย ! อี้ด ! อี้ด ! เด็กอี้ดสู้
เมื่อรวมหมู่หนักอย่างไรก็ไม่หวั่น
พร้อมขึ้นเสียงอึมมีดีใจครับ
ปาดแหงือพลันยิ่มพลาญอย่างภูมิใจ

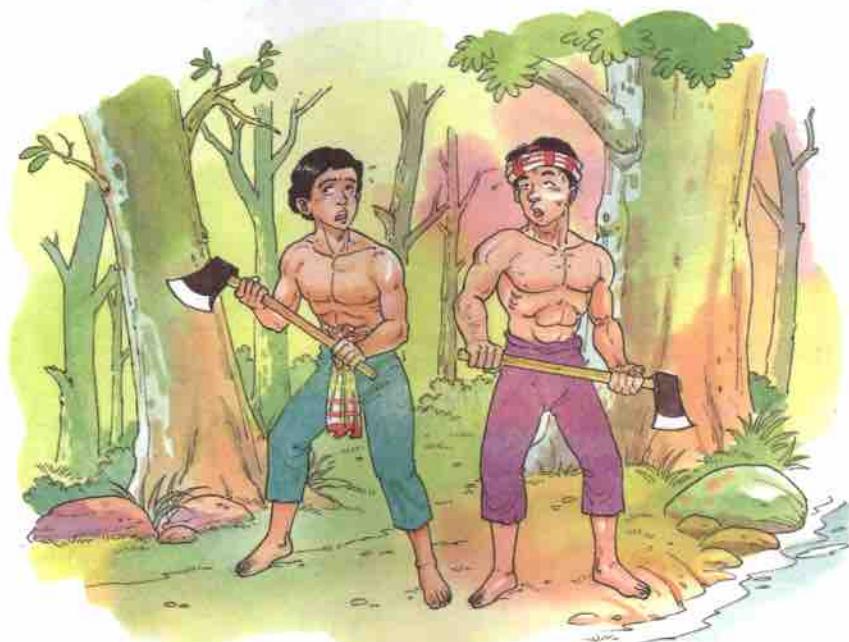
อ่านเสริมบทเรียน

ธรรมชาติช่วยมนุษย์

มีชายสองคนซึ่ง มิ่งกับมัน ทั้งสองคนนี้อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน เขารอคบตัดไม้และล่าสัตว์

วันหนึ่งมิ่งกับมันเข้าไปในป่าเพื่อตัดไม้ไปขาย ทั้งสองคนพบต้นไม้ใหญ่ไกลลำธาร เขากำลังจะตัดต้นไม้ ทันใดนั้นเขาได้ยินเสียงดัง ขึ้นว่า “เราช่วยให้อาหารเสียเป็นอาหารดี และเราช่วยชั้บน้ำฝนที่ตกลงมา ทำให้ลำธารแห่งนี้เป็นต้นน้ำของแม่น้ำ ท่านทั้งสองตัดต้นไม้จะเป็นการทำลายต้นน้ำลำธาร และถือว่าทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วันหนึ่งท่านจะได้รับความเดือดร้อน เพราะท่านไม่ช่วยรักษาธรรมชาติ ธรรมชาติก็จะช่วยท่านไม่ได้ ฝนฟ้าจะไม่ตกต้องตามฤดูกาล แม่น้ำ จะไม่มีน้ำ มนุษย์และสัตว์จะได้รับความเดือดร้อนโดยทั่วไป”

ทั้งสองคนแปลใจที่มีเสียงดังขึ้น จึงมองไปรอบ ๆ ก็ไม่มีคราวนักเรียนลองคิดว่าเสียงนั้นเป็นเสียงของใคร

บทที่ ๙

ไชยเชษฐ์

ไชยเชษฐ์เป็นนิทานพื้นบ้านสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มีผู้นำนิทานเรื่องนี้มาเล่นเป็นละครเพราเป็นเรื่องสนุก ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒) ทรงนำนิทานเรื่องไชยเชษฐ์มาทรงพระราชินพนธ์เป็นบทละครนอง ก ไดมละครนอง เป็นละครที่ราชภูมิเล่นกัน ใช้ผู้ชายแสดงเป็นตัวละครทั้งหมด พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระราชินพนธ์บทละครเรื่องไชยเชษฐ์เพื่อให้เป็นบทละครนองของหลวง และทรงให้ผู้หญิงที่เป็นละครหลวงแสดงอย่างละครนอง

เรื่องย่อของบทละครเรื่องไชยเชษฐ์มีว่า

ท้าวอภัยนุราชเจ้าเมืองเวสาลี มีพระธิดาองค์หนึ่ง ประทานนามว่า นางจำปاتอง เพาะเมื่อนางร้องให้จะมีดอกจำปตองร่วงลงมา ครั้นนางจำปตองเจริญวัยขึ้น นางได้นำไปไว้ในวัง ครั้นจะระเห้เติบใหญ่ขึ้น ก็ดุร้ายตามวิสัยของมัน มันเที่ยวไล่กัดชาวเมืองจนชาวเมืองเดือดร้อนไปทั่ว ท้าวอภัยนุราชทรงขัดเคืองจึงขึ้นไปไล่นางจำปตองออกจากเมืองเวสาลี นางแมวซึ่งเป็นแมวที่นางจำปตองเลี้ยงไว้ได้ติดตามนาง

ไปด้วย นางจำป่าทองกับนางแมวเดินชั้ดเชพเนจรอยู่ในป่า ไปพบยักษ์ตนหนึ่งซึ่อ นนทัยักษ์ ซึ่งกำลังจะไปเฝ้าท้าวสิงห์ นางตกใจกลัว จึงวิ่งหนีไปพบพระฤาษี พระฤาษีช่วยนางไว้ นางจำป่าทองกับ นางแมวจึงขออาศัยอยู่รับใช้พระฤาษีในป่านั้น

ท้าวสิงห์เป็นยักษ์ครองเมืองสิงห์ ไม่มีโกรสและธิดา คืนหนึ่ง ท้าวสิงห์บรรทมหลับและทรงพระสุบินว่า มียักษ์ตนหนึ่งมาจากป่า นำดอกจำปามาถวาย ดอกจำปามีสีเหลืองเหมือนทองคำงามยิ่งนัก ท้าวสิงห์จึงทรงให้ให้การทำนายพระสุบิน ให้ทำนายว่าท้าวสิงห์จะได้พระธิดา วันนั้นนทัยักษ์เข้าเฝ้าท้าวสิงห์และทูลว่าพบหญิงสาว อาศัยอยู่กับพระฤาษีที่ในป่า ท้าวสิงห์จึงเสدد์จไปหาพระฤาษี และขอนางจำป่าทองมาเป็นธิดา พระทานนามว่า นางสุวิญญา

ฝ่ายพระไชยเชษฐ์เป็นโอรสเจ้าเมืองเหมันต์ พระไชยเชษฐ์มีพระสนมออยู่ ๑ คน วันหนึ่งพระองค์เสด็จประพาสป่า และลงทางเข้าไปในสวนเมืองสิงหล นางสุวิญญามาเที่ยวชมสวนพบพระไชยเชษฐ์ จึงน้ำความทูลให้ท้าวสิงหลทรงทราบ ท้าวสิงหลให้พระไชยเชษฐ์เข้าเฝ้า พระไชยเชษฐ์จึงทูลขอรับราชการในเมืองสิงหล ท้าวสิงหลให้พระไชยเชษฐ์รับราชการอยู่ในเมืองสิงหล

ต่อมา มีข้าศึกยกทัพมาตีเมืองสิงหล พระไชยเชษฐ์օ ASA สู้ศึกจนชนะ ท้าวสิงหลจึงทรงยกนางสุวิญญาให้เป็นชายาพระไชยเชษฐ์ พระไชยเชษฐ์จึงพานางสุวิญญากลับเมืองเหมันต์

ฝ่ายนางสนมทั้ง ๑ คน ริบชยานางสุวิญญาที่พระไชยเชษฐ์รัก นางสุวิญญามากกว่า ครั้นนางสุวิญญาทรงครรภ์จนจะถึงกำหนดคลอด นางสนมทั้ง ๑ คน ก็ออกอุบายน้ำมีช้างเผือกอยู่ในป่า พระไชยเชษฐ์

จึงออกไปคล้องช้างเผือก ฝ่ายนางสุวิญชาคลอดลูกเป็นกุมารมีครรภ์กับพระขอรค์ติดตัวมาด้วย นางสนมทั้ง ๗ คนนำพระกุมาใส่หีบไปฟังที่ได้ต้นไทรในป่า เทวดาประจاتันไทรช่วยชีวิตพระกุมาไว้ เมื่อพระไชยเชษฐ์เสด็จกลับจากคล้องช้างเผือก นางสนมทั้ง ๗ คนทูลว่า นางสุวิญชาคลอดลูกเป็นท่อนไม้ พระไชยเชษฐ์จึงขึบไล่นางสุวิญชา ออกจากเมือง ขณะที่นางสุวิญชาคลอดกุมารนั้น นางแมวแอบเห็นการกระทำของนางสนมทั้ง ๗ คน จึงพานางสุวิญชาไปขุดหีบที่ได้ต้นไทร และพาพระกุมากลับไปเมืองสิงหล ท้าวสิงหลตั้งชื่อพระกุมาไว้ พระนารายณ์ธิเบศร์

ต่อมาพระไชยเชษฐ์ทรงรู้ความจริงว่านางสุวิญชาถูกใส่ร้าย จึงออกติดตามนางสุวิญชาไปเมืองสิงหลและได้พบพระนารายณ์ธิเบศร์ ซึ่งกำลังประพัสปักบพระพี่เลี้ยง พระไชยเชษฐ์เห็นพระนารายณ์ธิเบศร์ เป็นเด็กน่ารัก มีหน้าตาคล้ายพระองค์ก็มั่นใจว่าเป็นพระโอรส จึงเข้าไปขออุ้มและเอาขันนมเนยให้ พระนารายณ์ธิเบศร์กราบทึ่นว่าเป็นคนแปลกหน้า จึงไม่ให้จับต้องและไม่ยอมเสวยขนม

บทละครที่คัดเลือกมาให้เรียนนี้ เป็นตอนพระไชยเชษฐ์พบพระนารายณ์ธิเบศร์ และทั้งสองประลองศรั้งกัน

เมื่อนั้น	ถึงจะแบบท้องให้แบบตาย
มิใช่ผีปีศาจที่เดินหน	อย่าปลอบไปให้เลือดดากระเด็น

พระนารายณ์ธิเบศร์ว่าอย่าพึงหมาย	ไม่มักง่ายกินอะไรของใครเป็น
จะเสือกสนใจว่าท่องกินของเข่น	พลาangเดินเที่ยวเล่นไม่เจรจา

เมื่อนั้น

พยายามตามปลอบกุมารา

ข้านี้มิใช่ชายพลา

ครอบครองเหม็นต์ฐานี

ไรทั้งสุริยวงศ์พงศ์พันธุ์

เป็นบุตรข้าเดินะพ่ออา

เมื่อนั้น

พระกริวไกรราพลางว่าไป

อุ่เหม่ต้าเเม่นี้เจ้าเลี่ห์

และเลียมเทียมเล่นเจรา

ถึงตัวเราเล็กก์เหล็กเพชร

ปั้นเจ้อเย่อหยิ่งเป็นพันไป

ว่าพลาทางขึ้นธนุศิลป์

พาดสายหมายล้างชีวัน

พระไชยเชชชูความเสน่ห์หา

อนิจจาปลื้มใจไม่ดูดี

ย่อมวงศ์หวานกษัตริย์เรืองศรี

ไม่มีอรสและนัดดา

ที่จะฝ่านเหม็นต์ไปวันหน้า

บิดาจะให้ครองพระเวียงชัย

พระนารายณ์ธิเบศร์เคืองขัดอัชมาสัย

คนอะไรที่ไหนนี่หยาบช้า

เฉโกไว้วันกหนนา

จะเป็นผัวแม่ข้าหรือว่าไร

ไม่ขามเข็ดพากตาอย่าสังสัย

ผู้ใหญ่เสนรูมานสุกัน

ฟ้าดินสะเทือนเลื่อนลั่น

คาดแผลงไปพลันทันได

ศรทรงองค์พระกุਮารา
ไม่สังหารผลัญชีพชีวालัย
เมื่อนั้น

เห็นศรกุมารชาญฤทธิ
วิปริตผิดเพศไม่เคยพบ
คิดผลงานทางเสียงศิลปชัย
แม้นกุมารมิใช้อรสา^๔
ขอให้ศรสิทธิ์ฤทธิ
แม้นเป็นลูกน้อยนางโฉมฉาย
เสียงแล้วขึ้นบรรอนราณ

ศรทรงองค์พระไชยเชษฐ์
กลับเป็นเออมโซชิกานา
พระทิ้งศรทรงลงทันได
พ่อลูกมาประสบพบกัน
ปลอบผลงานทรงเห็นถึงวงศ์
จึงว่าแหวนนี้ข้าให้ไว
มิเชื่อเราเจ้าถามพี่เลี้ยงดู
แม้นเขาว่าข้ามิใช่บิดา

พระไชยเชษฐ์ทรงได้ตามพระนารายณ์ธิเบศร์เกี่ยวกับบิดามารดา
พระทรงจำแหวนที่พระนารายณ์ธิเบศร์สูมได้ พระนารายณ์ธิเบศร์
บอกว่านาางสุวิญชาเป็นแม่และท้าวสิงหลเป็นพ่อ พระไชยเชษฐ์จึงทรง
เล่าเรื่องเดิมให้พระนารายณ์ธิเบศร์ฟัง ทั้งสองจึงทราบว่าเป็นพ่อลูกกัน
พระนารายณ์ธิเบศร์พาพระไชยเชษฐ์เข้าเฝ้าท้าวสิงหล พระไชยเชษฐ์

กล้ายเป็นมาลาแล้ว
พระกุมารกรธใจเป็นโกลี
องค์พระไชยเชษฐ์เรืองศรี
กลับเป็นมาลีประหลาดใจ
พระปราภพิศวงสงสัย
เดชะฤทธิ์กรรณนี้
ของนางสุวิญชาмарศรี
สังหารกุมารนี้ให้away平原
ให้ศรกล้ายเป็นทิพย์อาหาร
ແลงไปให้ผลัญกุมาร
อาเพศไม่พานօรสา
เกลื่อนกลาดดาษดพนาวัน
วิงไปกอดลูกแล้วรับขวัญ
จะหักใหม่ไมรมันด้วยอันได
ที่กุมารสอดทรงก็จำได
กับโฉมงามทรมวัยสุวิญชา
เขารู้จักอยู่ถ้วนหน้า
จึงค่อยว่าล่องหลวงเจ้าดวงใจ

ขอให้ชนาสุวิญญา พระนารายณ์ธิเบศร์ช่วยทูลนางสุวิญญาให้หาย
โกรธพ่อ นางสุวิญญายกโทษ พระไชยเชษฐ์ นางสุวิญญา และ
พระนารายณ์ธิเบศร์ สามคนพ่อแม่ลูกจึงอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

คำใหม่ในบทเรียน

กระเด็น กระทำ กริ้ว กำหนด กุมาร กุมารา เกลื่อนก拉丁 ไกรรา
ไกลี ขวัญ ของ เช่น ขัดเคือง ขับไล่ เข็ดขาม ครรภ์ ครอง คล้อง
จับต้อง เจรจา เจ้าเมือง เนโກ โฉมงาม โฉมฉาย ซ้างເຟົກ
ชาวเมือง ชีวัน ชีวालัย (ไชยเชษฐ์) ซัດເໜັນຈາ ເມື່ງ ດວງໃຈ
ดาษา ເທົາ ໄຕິຄາມ ທរາມວຍ ທອນ ທັ້ງໝດ ທັນໄດ (ຫ້າວສິງຫລ)
(ຫ້າວອກຍຸນວາຊ) ທໍານາຍ ທີພຍ ຖຸລ ເທວດາ ອຸນ ຮຳມຽງຄໍ ຮິດາ (ນນທັກຍໍ)
ນັດດາ ນາງ ແຍ ປະຖານ ປະພາສ ປະລອງ ປະສນ ປະຫລາດ
ປະກາກ ປລອບ ປລື່ມ ປັ້ນເຈື່ອ ປຶກ ພລາຍ ພາດແຜລງ ປີ ແຜລງ ພນວັນ
ພະຂວາຄໍ (พระนารายณ์ธิเบศร์) (พระบາທສມເດືຈພະພຸທອລີສຫລ້ານກາລີ)
พระราชนິພນໍ ພລັນ ພລາງ ພາດ ພານ ພາລ ພຶກວາງ ພີເລື້ອງ ພື້ນບ້ານ
ເພີ ມັກງ່າຍ ມັນໃຈ ມາຮດາ ມາຮສີ ມາລາ ມາລີ ເມື່ອນີ້ນ ແມ່ນ ແມວ
ຢກໂທ໌ ຢ່ອ ຢັກຍໍ ເຢືອຫຍິ່ງ ຮອນຮາຍ ຮັກກາລ ຮັບໃຫ້ ຮັບຮາຊການ
ຮາຊຄານີ່ ຮີ່ຍໍາ ເຮືອງສີ ໂຮມຮັນ ລ່ອລວງ ເລື່ອດ ເລື່ອນລັ້ນ ແລະເລື່ອນ
ວົງຄວານ ວັນ ວາຍປຣານ ວິປຣິຕ ວິສ້ຍ ເວີຍໜ້ຍ ໄວເວີ ສຣ ສີລົມ
ສະນມ ສອດ ສະເທືອນ ສັງຫາຣ ເສຕື້ຈ ເສັ່ນຫາ ເສວຍ ເລື່ອງສນ
ແສນຮູ້ ແສບ ສຸວິຍວົງຄໍ (ສຸວິญญา) ຮົງສາວ ຮນ ມາຍ ພຍາບ້າໜ້າ
ຫລັງທາງ ຮລວງ ຮັກໂນມ ຮີບ (ເໜັນຕິ) ໂກຮ ອົນຈຈາ ອັ້ນມາສັຍ
ອາເພີ ອຸປາຍ ອຸ່ນເໝັ່ນ ເຄມໂອ້ງໄກ້ນາ ໂອຮສ ໂອຮສາ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

ชื่อตัวละคร (ลักษณ์ อ่านว่า ละ-คون)

พระไชยเชษฐ์	อ่านว่า พระ-ไช-ยะ-เชด
ท้าวอภัยนุราชา	อ่านว่า ท้าว-อะ-ไพ-นุ-ราด
ท้าวสิงหล	อ่านว่า ท้าว-สิง-หน
นนท์ยักษ์	อ่านว่า นน-ทะ-ยัก
พระฤทธิ์	อ่านว่า พระ-รีอ-สี
นางสุวิญญา	อ่านว่า นาง-สุ-วิน-ญา
พระนารายณ์นิเบศร์	อ่านว่า พระ-นา-ราย-ที-เบด

ชื่อเมือง

เมืองเวสาลี เมืองสิงหล เมืองเหมันต์

ชื่อผู้ทรงพระราชนิพนธ์ (ทรงพระราชนิพนธ์ อ่านว่า ชง-พระ-ราด-ชะ-นิ-พน)

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อ่านว่า
พระ-บاد-สม-เด็ด-พระ-พุด-ทะ-เดิด-หล้า-นะ
-พา-ไถ

อ่านคำยาก

กุมาร	อ่านว่า	กุ-มาน
ครรภ์	อ่านว่า	คัน
เจรจา	อ่านว่า	เจน-ระ-จา

ทูล	อ่านว่า	ทูน
มนุสิลปี	อ่านว่า	มนุ-สิล-ปี
รำมรงค์	อ่านว่า	รำ-มະ-รงค์
ดาษดาย	อ่านว่า	ดาด-ສະ-ดา
ปราภก	อ่านว่า	ปรา-รบ
ปีศาจ	อ่านว่า	ปี-ศาด
พเนจร	อ่านว่า	พะ-เน-จอน
พระขรรค์	อ่านว่า	พระ-ขัน
พิศวง	อ่านว่า	พิด-ສະ-หวง
เพชร	อ่านว่า	เพ็ด
ยักช์	อ่านว่า	ยัก
รัชกาล	อ่านว่า	รัด-ชະ-กาน
ราชกิจ	อ่านว่า	ราด-ชະ-กาน
ราชธานี	อ่านว่า	ราด-ชະ-ทา-นี
ราชภร	อ่านว่า	ราด-ສະ-ดอน
ริชยา	อ่านว่า	ริด-ສະ-หยา
ฤทธิ	อ่านว่า	ริด-ที
วิปริต	อ่านว่า	วิบ-ປະ-หริด
ศร	อ่านว่า	สอน
สิทธิ	อ่านว่า	สีด
สุริยวงศ์	อ่านว่า	สุ-ริ-ยะ-วงศ์
เสน่หา	อ่านว่า	สะ-เหน่-หา
อัชมาสัย	อ่านว่า	อ็ด-ชา-ไส

อาเพศ	อ่านว่า	อา-เพด
เอมโอด์ใจชนา	อ่านว่า	เอม-โอด-พเด-ชะ-นา
โอด	อ่านว่า	โอ-อด
โอดสา	อ่านว่า	โอ-อะ-สา

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กัน

คำที่มี ญ ณ ร ล เป็นตัวสะกดในมาตราแม่กัน
อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด

ขวัญ	ทุกข์เข็ญ	บุญ	ลำเค็ญ	สุวิญญา	การุณย์
บุญคุณ	จราจรส	พเนจร	ราชากา	ราชภูว	ลัคกา
ศร	ใหร	ทูล	คนพาล	รัชกาล	ธนุศิลป
สิงหล					

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กัด

คำที่มี จ ช ชร ท น ด ดุ ศ ช ล เป็นตัวสะกดในมาตรา
แม่กัด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ปีศาจ	เสด็จ	รัชกาล	ราชการ	ราชธานี
ทรงพระราชนิพนธ	อัชณาสัย	เพชร	เอมโอด์ใจชนา	
บท	บท	ศรสิทธิ์	ไกรทอง	ปฏิเสธ

อาชุย	มัชym	วิปริต	เหตุ	ทิศ
กระดาษ	ราชภูร	ริษยา	ประพาส	ไօรส
สมราศ				

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กบ

คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกดในมาตราแม่กบ อ่าน
ออกเสียงเหมือน บ สะกด

บบ	สาปแข่ง	ทิพย์	ลพบุรี	คำศัพท์
ศพ	อพยพ	ปราภ	โภ	ลาภ

คนทำบ้าปจะได้รับคำสาปแข่งจากคนทัวไป
ลพบุรีเป็นเมืองเก่าสร้างมากลายร้อนปีแล้ว
เมื่อมีสงกราม คนจะอพยพหนีไปอยู่ในที่ปลอดภัย
คนโภมากมักจะลากนาย

อ่านคำที่มี รร (อ่านว่า รอ หัน)

รร เรียกว่า ร หัน อ่านออกเสียงอัน บรร อ่านว่า บัน

ครรภ	ขาวค
------	------

อ่านคำที่ใช้ บรร แล้ว บัน

คำที่ใช้ บรร

บรรจง บรรจบ บรรจุ บรรนานุกรรม บรรดา บรรдум

บรรทุก บรรเทา บรรยาย บรรยากาศ บรรลุ บรรเลง

คำที่ใช้ บัน

บันดาล บันได บันทึก บันเทิง บันลือ

ความรู้ทางภาษา

การเขียนเล่าเรื่อง

การเขียนเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเล่าเรื่อง ให้ประวัติส่วนตัว เล่าประวัติสถานที่ หรือเล่าเรื่องราวต่าง ๆ

การเขียนเล่าเรื่อง ผู้เขียนต้องเขียนด้วยลายมือสวยงาม เขียนคำต่าง ๆ ให้ชัดเจนและเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เว้นวรคถูกต้อง เพื่อให้อ่านได้ง่ายและเข้าใจง่าย

ผู้เขียนจะต้องมีความรู้เรื่องที่เขียน ผู้เขียนจะต้องอ่านหนังสือ พัฟผู้อ่อนเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้พัง ได้ท่องเที่ยวเห็นสิ่งต่าง ๆ จึงจะทำให้ ผู้เขียนมีความรู้ที่จะเขียน

การเขียนเล่าเรื่อง ผู้เขียนต้องลำดับเรื่องตามเหตุการณ์ ตามสถานที่หรือตามลิستที่เห็นให้ต่อเนื่องกัน และต้องเขียนเล่าเรื่องให้เป็น ประ邈ค

การเขียนเล่าเรื่องต้องมีปอนด์ แต่ละปอนด์เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวแต่ละตอน

การเขียนเล่าเรื่อง ต้องบอกด้วยว่าเรื่องนั้นชื่ออะไร ผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องได้ด้วยการเลือกคำสำคัญจากเรื่องที่เขียนมาตั้งชื่อ ที่สำคัญก็คือชื่อเรื่องนั้นต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน

การใช้คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่ มีความหมายแตกต่างกัน และเขียนต่างกัน

พาณ-พาล

นางสนมทั้งเจ็ดคนนำท่อนไม้ใส่ในพาณ
คนพาลเป็นคนเกร เรายังไม่คบกับคนพาล

บรรค์-ขัน

พระบรรค์เป็นอาวุธใช้ป้องกันตัวได้
ขันน้ำอาจทำด้วยพลาสติก

อ่านบทร้อยกรอง

แม่ของข้า

แม่เคยแม่จ่า
พอกคลอดข้าออกได้ไปร่วใจคอด
ยามข้าเจ้ายิ่มเย้มแม่เจ่มใส
แม่กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงข้าฝาลำเค็ญ

ยามคลอดข้าทุกข์ยากลำบากหนอ
แม่พ่นข้าเจ้าทุกเช้าเย็น
ข้าร้องให้แม่ทุกๆ แสนขุกเข็ญ
โ้อแม่เป็นที่รักข้านักโดย

แม่เอี่ยแม่เจ้า

ถึงยามข้าตกลิ้งร้องให้ลั่น

แมรีบอุ้มເຂົບອາກດ້ວຍງານ
ອາກແມ່ອຸ່ນຫຸ່ນສັບເສີຍງົບຂວັບ
ຂວັບລູກຄືນຈິນໃຈພຣະໄບບຸບຸ

ພລາງຮັບຂວັບຕູ້ຂ້າດ້ວຍກາຮູນຍໍ
ທັງດື່ມຕັ້ນຈິນຈົດສົນທໜຸນ
ເຈົ້າປະຄຸນມາຮາດາຂອງຂ້າເອຍ

(ພຣະຍາອຸປິດສິລປະສາດ)

ອ່ານເສີມບທເຮືອນ

ກຫັ້ນກແຕ່ງເພັນ

ພຣະບາທສມເດືຈພຣະພຸທຣເລີສຫລ້ານກາລີຍ (ຮັບກາລທີ ២) ທຽບເປັນ
ພຣະມහາກຫັ້ນກົບ ນັກແຕ່ງເພັນແລະກວີ

ພຣະອອງຄ່ອງທຽບເປັນນັກົບ ໄດ້ທຽບອອກໄປໃນກອງທັກັບພຣະວາຊີດາ
ເພື່ອທຳສົງຄຣາມກັບພມ່າຕັ້ງແຕ່ຍັງທຽບພຣະເຢວ່າ ໃນສົມຍັດຂອງພຣະອອງຄ່ອງ
ພຣະອອງຄ່ອງທຽບຍົກກອງທັກັບພມ່າຈຸນພມ່າພ່າຍແພັກລັບໄປ ຈາກນັ້ນ
ໄທຍ່ໄມ້ມີສົງຄຣາມກັບພມ່າອີກເລຍ

ນອກຈາກພຣະອອງຄ່ອງທຽບເປັນນັກົບແລ້ວ ພຣະອອງຄໍຢັງທຽບເປັນກວີ
ພຣະອອງຄ່ອງທຽບພຣະວາຊີນີພົນຮົບທລະຄຣຕ່າງໆ ແລະບທ້ອຍກຣອງໄວ້
ຈຳນວນມາກ ເຊັ່ນ ບທລະຄຣເຮືອງ ໄຊຍເໜ້ງສູງ ດວຍເວັບໄວ້ ດວຍເວັບໄວ້
ເປັນຕົ້ນ ບທລະຄຣຂອງພຣະອອງຄ່ອງມືເນື້ອເຮືອງສູນກຸສນານແລະມີຄວາມໄພເວະ
ຈຶ່ງມີຜູ້ນິຍມນຳໄປໃຫ້ແສດງລະຄຣກັນມາຈຸນຄື້ນທຸກວັນນີ້ ນອກຈາກນັ້ນ
ພຣະອອງຄໍຢັງທຽບສົ່ງເສີມກາຮລະຄຣຈຸນເປັນແບບແພນມາຈຸນຄື້ນປິ່ງຈຸບັນ

ພຣະບາທສມເດືຈພຣະພຸທຣເລີສຫລ້ານກາລີຍທຽບເປັນນັກແຕ່ງເພັນ
ມີເຮືອງເລ່າວ່າຈືນໜຶ່ງພຣະອອງຄ່ອງປະກວມຫລັບ ແລະທຽບພຣະສູນວ່າ ທຽບເຫັນ
ດວງຈັນທີ່ສ່ວຍງາມມາກລອຍເຂົ້າມາໄກລ້ພຣະອອງຄ່ອງ ແລະມີເສີຍເພັນບຣະເລັງ

มาด้วย เสียงเพลงนั้นไฟเราะจับใจมาก เมื่อพระองค์ทรงตื่น ยังทรงจำเสียงเพลงนั้นได้ จึงทรงบรรเลงเพลงนั้นด้วยซอสามสาย ทรงตั้งชื่อเพลงว่า เพลงบุหลันลายเลื่อน คำว่า บุหลัน แปลว่า ดวงจันทร์ เพราะพระองค์ทรงพระสุบินว่า ดวงจันทร์ลายเลื่อนมหาพระองค์ และมีเสียงเพลงบรรเลงมาอย่างไฟเราะ เพลงบุหลันลายเลื่อนมีชื่อเรียก อีกชื่อหนึ่งว่า เพลงทรงพระสุบิน เพลงนี้ยังใช้บรรเลงและขับร้องจนถึงทุกวันนี้

ประเทศไทยคิดที่มีพระมหากรซัตริย์ที่ทรงรักประชาชน เป็นพระมหากรซัตริย์ที่ทรงเป็นนักรบป้องกันบ้านเมือง ทรงเป็นกวีที่สร้างหนังสือดี ๆ ให้เราได้อ่าน ทรงสร้างบทละครให้เราได้เล่นและชมกันอย่างสนุกสนาน ทั้งยังทรงพระราชินพธุบทเพลงอันไฟเราะไว้ให้เราได้ฟังและชื่นชมมากมาย นับว่าประชาชนชาวไทยทุกคนใช้คิดที่พระมหากรซัตริย์ทุกพระองค์ทรงพระปริชาสามารถด้านต่าง ๆ และทรงปกครองประชาชนให้ร่มเย็นเป็นสุขตลอดมา

คำศัพท์ ในบทละครเรื่อง ไชยเชษฐ์

คำศัพท์

กุมาร กุมารา

โภคี

ขอong เช่น

ขัดเคือง (เคืองขัด)

ความหมาย

เด็กชาย

ดุนวย

ขอong ให้วัฟฟี่หรือให้วัเจ้า

กรรเพราะถูกขัดใจ

ขามเข็ด	ไม่กล้าเพราะกลัว
เจรจา	พูด พูดจากัน
เนโภ	ฉลาดແກມໂກງ
ໃນນາຍ	ຽຸປ່າມສດໃສ
ซີພ ຂຶ້ວາລີຍ	ຈົວຕ
ຫັດເຫັນເຈຣ	ເຖິງໄປໄມ່ເປັນທີ່
ດາຊະດາ	ມາກມາຍ ເກລື້ອນກລາດ
ເດີນໜໍ	ເດີນທາງ
ທຽງຄວຽງ	ຕັ້ງທ້ອງ
ທຽງທຽບ	ຫຼົງ
ທຽງພະຮາຊັນິພນົ້ວ	ແຕ່ງໜັງສື່ອ
ທຽງພະສຸບັນ	ຝຳນ
ທຽມວັນຍ	ໜົງສາວວັຍຮູ່ນ
ທຳນາຍ	ທາຍ
ທີພົຍ	ດີ ເປັນຂອງເທວດາ
ທຸລ	ບອກ ກລ່າວ
ຮຳມຮັກ	ແວນ
ຮັນສິລັບ	ຟືມືອຍິງຮູ່ນ
ຮິດາ	ລູກໜົງ
ນັດດາ	ຫລານປູ່ ຫລານຕາ
ປຣທນ	ນອນ
ປະທານ	ໃໝ່
ປະພາສ	ເຖິງ

ປະລອນ	ລອນກຳລັງ
ບັນເຈືອ	ເຈົ້ານ້າເຈົ້າຕາ
ປີສາດ	ພີ
ຜລາຍງຸ	ທຳລາຍໃຫ້ມົດສິນ
ພົງສົກພົນຮູ້	ບູາຕີພື່ນ້ອງ
ພຣະຂວາຣຄໍ	ອາວຸໂຫຼາຍຫອກແຕ່ດ້າມສັນ
ພຣະສນມ	ໜູນີ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ກັບຕົກລົງ
ພາດສາຍ	ເຂົາລຸກຄຽດເຕີຍມີຢູ່
ພານ	ປະທະ ທີ່ວາງດອກໄມ້ຮູ້ປະເທິນ
ໄກໝານາ	ອາຫາຮ
ມາຮສົກ	ນາງ ນາງງານ
ມາລາ ມາລີ	ດອກໄນ້
ເຢ່ອໜ່ອງ	ອວດດີ ຈອງຫອງ
ຮອນຮາຍງຸ	ຕ່ອສູ້ ຮັບພຸ່ງ
ຮີ່ໝາຍ	ໄມ້ອຍກາໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ດີ
ເຮືອງສົກ	ຮູ່ງເຮືອງ
ໂຮມຮັນ	ຮັບພຸ່ງກັນ ຕ່ອສູ້
ໄຮ	ໄມ້ມີ
ຖາກທີ່ ຖາກທີ່	ອຳນາຈສັກດີສີທົ່ງ
ລະຄຽບລວງ	ລະຄຽບຂອງພຣະມໍາທາກັບຕົກລົງ
ວົງສ້ວນ	ລູກຫລານໃນຕະກູລ
ວາຍປຣານ	ຕາຍ
ວິປຣິຕ	ຜິດປາກຕີ ຜິດຮຽມດາ

วิสัย	ลักษณะที่เป็นอยู่
เวียงชัย	เมือง
ไว้ไว้	พูดหาเรื่อง พูดเสียงดัง
ศร	อาวุธที่ยิงด้วยสาย ลูกชนู
ศิลปชัย	มนู
สมอตทรง	สาวใส่
สังหาร	ฆ่า
สุริyawงศ์	วงศ์พระอาทิตย์
เสด็จ	ไป
เสน่หा	รักใคร่
เหม็นต์	ถดหน้า
อัชมาสัย	นิสัยใจคอด กิริยาดี
เอมໂອซ	รอรออย
ໂອຮສ	ลูกชาย

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

๑. อธิบดีกรมวิชาการ	ที่ปรึกษา
๒. ท่านผู้อุปถัมภ์สมโภจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
๓. นางรุ่งประนีษ์ นาครทรรพ	ที่ปรึกษา
๔. นายไกวิท ประภาลพฤกษ์	ที่ปรึกษา
๕. มร.ว.สุรชัย ศรีสวัสดิ์	ที่ปรึกษา
๖. นางวชิรี คุณธรรม	ที่ปรึกษา
๗. นายบรรเทา กิตติศักดิ์	ประธานกรรมการ
๘. นางสุภรณ์ สปาพงศ์	รองประธานกรรมการ
๙. นางนาดาลัย สุวรรณยาดา	กรรมการ
๑๐. นางสายใจ อินทรัมพรรย	กรรมการ
๑๑. นางประคอง สุทธสาร	กรรมการ
๑๒. นางมัลลิกา ตันทันนท์	กรรมการ
๑๓. นางณัณอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล	กรรมการ
๑๔. นางสาวประพิร์ เทพธราณท์	กรรมการ
๑๕. นายมนเดียร พุทธากล	กรรมการ
๑๖. นางยิ่งลักษณ์ งามดี	กรรมการ
๑๗. นายบุญเสริม แก้วพรหม	กรรมการ
๑๘. นางสาวกุลวรา ชูพงศ์ไฟโจน์	กรรมการ
๑๙. นางอัจฉรา ชีวพันธ์	กรรมการ
๒๐. นางภาส尼 เปี่ยมพงศ์สาครตี	กรรมการ
๒๑. นางสาวจิตารัมย์ สวัสดิชัยดัง	กรรมการ
๒๒. นางสาวเข็มทอง คันธนิต	กรรมการ
๒๓. นางนวลจันทร์ นิเทศร่วิทย์	กรรมการ
๒๔. นางนิตยา จูญผลจูดิ	กรรมการ
๒๕. นายโชค ศรีสุวรรณ	กรรมการ
๒๖. นายไกษย สาริกบุตร	กรรมการ
๒๗. นางสาวพัชรีภรณ์ จ้อยจุ่มพจน์	กรรมการ
๒๘. นางไฟลิน บุฑะกุล	กรรมการ

๒๙. นางสุชาดา วัยภูมิ	กรรมการ
๓๐. นายสมเจตน์ ก้าฟดีษย์	กรรมการ
๓๑. นางเพชราภรณ์ รื่นรมย์	กรรมการ
๓๒. นางอัมพร แต้มทอง	กรรมการ
๓๓. นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
๓๔. นางวันเพ็ญ สุทธากาศ	กรรมการและเลขานุการ
๓๕. นางปราณี ปราบวนิจ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๖. นางสาวเพ็ญศิริ กัลยานมิตร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๗. นางบุษบา ตระกูลสัจจาวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๘. นางสุดฤทัย มุขยวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ออกแบบรูปเล่มและร่างภาพประกอบ

นายสมเจตน์ ก้าฟดีษย์

ผู้วาดภาพประกอบฉบับเป็นต้นแบบจริง

นายวิชัย เอียงประเสริฐ (กลุ่มน้านเด็ก)

หนังสือภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาฯ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มี ๖ เล่ม ดังนี้

๑. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๑
๒. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๒
๓. คู่มือครุลำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๑
๔. คู่มือครุลำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๒
๕. แบบฝึกหัดภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๑
๖. แบบฝึกหัดภาษาไทย ป.๓ เล่ม ๒

